

NOVI TEHNIK

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, SMARJE PRI JELSAH IN ZALEC

Z IZENAČEVANJEM PRAVIC
IZ ZDRAVSTVENEGA
VARSTVA MED
DELAVCI IN KMETI
ZMANJŠUJEMO
SOCIALNE RAZLIKE

VSI — ZA!

Ze nekaj let nazaj je bilo slišati osamljene glasove posameznikov, predvsem kmetov, ki so tožili, da ni pravično, če mora kmet ob svoji bolezni, posebno, če je star in betežen, pogosto seči tako globoko v žep, da se nastale rane zlepa ne zacelijo.

Takim osamljenim glasovom se jih je z leti pridružilo vedno več. Zlasti kmetije poslanci so vedno bolj na svojih točkah povzgovali svoj glas in prisluhnilo so jim družbene organizacije, politična aktivnost v tej smeri pa prav v tem času doživlja svoj največji razmah. Vsakemu je postalo jasno, da sloj ljudi, ki je po vojni utihnil, je pa v borbi za naš nacionalni obstoj delil vsak kosček kruha, MORA dobiti tiste pravice, ki mu gredo.

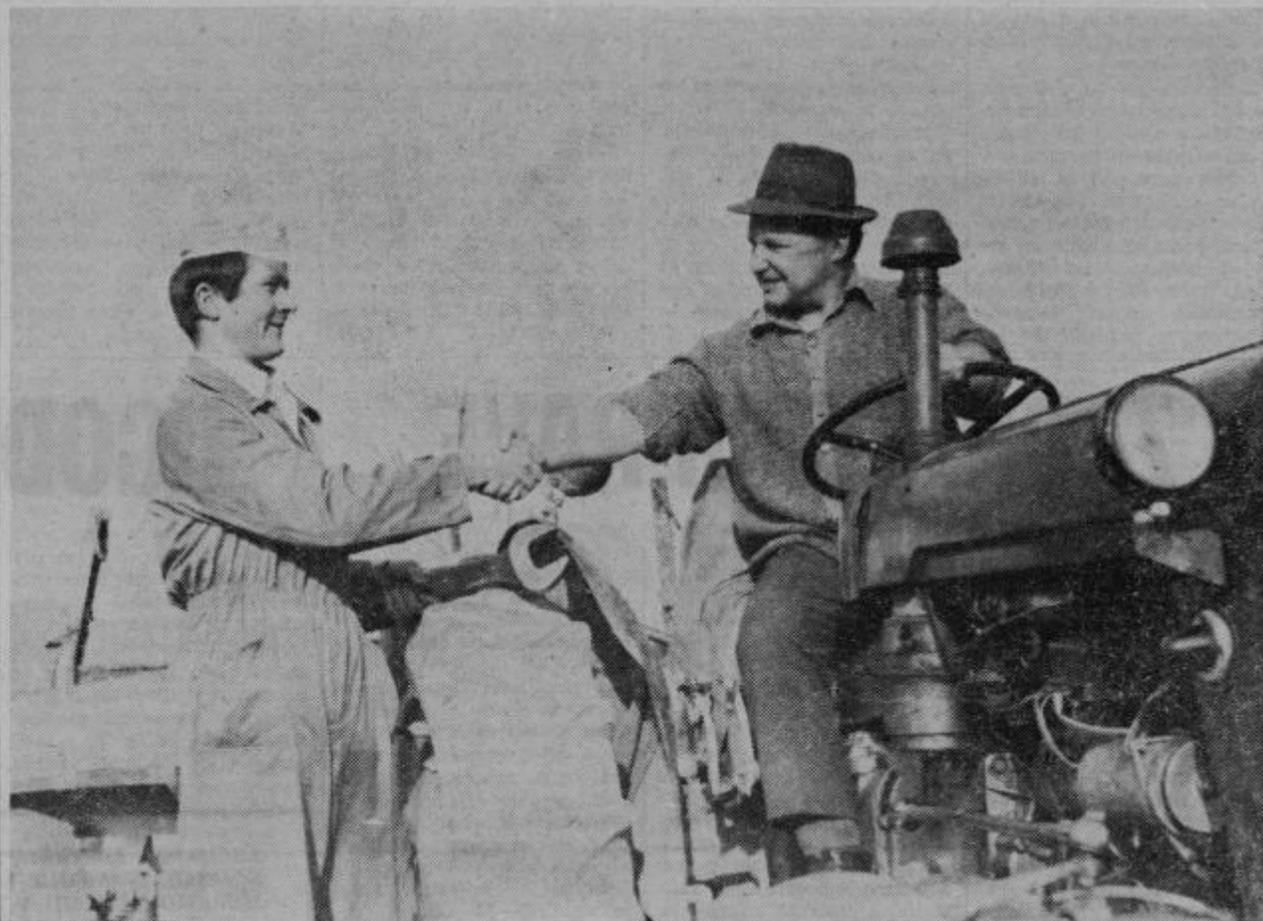
Danes ekonomski položaj kmetov še vedno ni takšen, da bi za povečane pravice prispevali kaj več, kot so do zdaj, zato upravičeno pričakujejo, da bodo njihovi otroci, ki so zaposleni po tovar-

nah in delovnih organizacijah, priložili svoj solidarnostni delež. S tem bo kmet dobil večjo solidarnostno varnost, bojazen pa, da bo polnil čakalnice že itak prenatrpanih ambulant, pa je popolnoma odveč za vsakega, ki le pozna kmečko nprav. Zdrava delovna sila, ki se pretežni del prihaja iz kmečkega življa, bo našemu gospodarstvu prihranila veliko dragocenega denarja, hkrati pa bo imel vsak kmet in delavec ob enaki socialni varnosti občutek pravičnosti, ki je do zdaj pri kmetih rodil le maloceltnost.

Zdaj v tem trenutku, se nam nudi dragocena možnost, da z glasovanjem potrdimo, ali smo za izenačitev pravic v zdravstvenem varstvu in obnem tudi povemo, ali smo za odpravljanje socialnih razlik kot to na papirju in načeloma pogostokrat zatrjujemo.

Zato je dolžnost vsakega posameznika, pa najsi bo delavec ali kmet, da s svojim DA izpraša svojo vest, koliko je dolžan svojim staršem, obnem pa z njim potrdi solidarnost in politično zrelost, ki tako kot v tem trenutku, malokdaj stopa pred nas.

ZDENKA STOPAR

DELAVEC IVAN JELEN, strojni ključavničar iz SIPA in KMET JOŽE SEMINEK iz Podloga sta si simbolično stisnila desnici. Podala sta si ju v imenu vseh tistih tisočev, ki bodo v nedeljo in ponedeljek odšli na glasovanje o izenačitvi pravic zdravstvenega varstva delavcev in kmetov. Krepko sta jih prižela za vse tiste, ki bodo glasovali za združitev ter s tem doprinesli svoj delež k temu, da bo tudi naš kmet v bodoče deležen popolnega zdravstvenega varstva. Povezana v težkih letih boja, v letih ustvarjanja našega družbenopolitičnega sistema, se bosta delavec in kmet v bodoče enakopravno srečevala tudi na področju zdravstva. Vaš »ZA« je prvi korak k enotnemu nacionalnemu zdravstvenemu zavarovanju — ne pozabite tega!

Foto: BERNI STRMČNIK

POKAŽIMO SOLIDARNOST

Ze v sistemu finansiranja zdravstvenega zavarovanja kmetov za leto 1972 je bilo jasno povedano, kdo bo plačeval dodatna sredstva, ki bodo potrebna ob združitvi kmečkega in delavskega zavarovanja. Rečeno je bilo, da bodo to kmetje sami, občine in republike. Sprememba je nastala samo toliko, da ne bodo v sklopu teh kategorij nosile nove dajatve samo občine, temveč tudi družbeno politične organizacije. Torej, kmetje, družbeno politične organizacije v okviru občinskih skupščin in republika. Finančni načrt dohodkov in izdatkov sklada za zdravstveno zavarovanje kmetov za leto 1972 znaša 22 milijonov novih dinarjev. Od tega plačajo kmetje sami s prispevno

stopnjo, na katastrski dohodek in pavšalnim prispevkom na gospodarstvo skupno 13 milijonov. Delavci — lastniki zemlje in gozdnih površin bodo plačali 3 milijone novih dinarjev, k. jih plačajo kot republiški davek, prispevek družbeno političnih skupnosti za obvezne oblike zdravstvenega varstva kmetov in socialno ogrožene kmete pa znaša 6 milijonov dinarjev.

Merilo za plačilo prispevka je katastrski dohodek kmeta. V tem letu plačajo celotne stroške zdravstvenega zavarovanja — to je izračunano povprečje stroškov na zavarovano osebo v regiji in še določena sredstva kot solidarnost v sklad vsi kmetje — nosilci gospodarstva, kateri imajo katastrski dohodek nad

4750 dinarjev. Vsi kmetje s katastrskim dohodkom pod 4750 novih dinarjev ne pokrivajo več povprečnih stroškov na zavarovano osebo, zato jih prispevata republika in družbeno politične skupnosti v vrednosti 9 milijonov novih dinarjev!

Pri vsem tem pa je treba računati, da se stroški zdravstvenega zavarovanja zvišujejo iz leta v leto za približno 30 odstotkov, kar pomeni, da bo potrebno prispevke kmetov za leto 1973 zvišati vsaj za toliko kot bo porast osebnega dohodka za leto 1973.

Prispevek 0,45 odstotka, ki se bo plačeval iz povečane dohodne stopnje za nesreče pri delu in poklicna obolenja,

bodo nosile delovne organizacije.

Nikakor pa ne bodo z 0,45 odstotka obremenili bruto osebnih dohodkov, ker bi s tem povečali tudi bruto osnovo vsem ostalim koristnikom, ki se financirajo iz bruto osebnih dohodkov (proračuni, otroško varstvo, pokojninsko invalidsko zavarovanje, itd.).

Predvidena stopnja 0,45 odstotka je dokončna in jo po referendumu ni mogoče zvišati. Tudi za naslednja leta se ne bi smela povečevati, nasprotno — kmetje sami bodo morali nositi večja bremena, do česar bo prišlo postopoma. Pri tem pa bodo morale tudi družbeno politične skupnosti še vnaprej nositi del bremena za socialno ogrožene kmete.

STOP — pop moda
shop

MLADO ZA MLADÉ

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

Najprej posebno sporočilo — za praznik republike bo NT izšel v povprečnem obsegu, in sicer v torek, 28. novembra. Našo pošto in urle poštarje pa bomo prosili, da bodo časopis raznesli naročnikom še v torek, ne pa šele po praznikih. Če bo slabo vreme, boste lahko tako preživetli lepe urice branja ob NT. Prihodnja številka pa bo izšla spet normalno, v četrtek, 7. decembra.

Današnji NT je v večji meri namenjen nedeljskemu in ponedeljkovemu glasovanju za izenačitev zdravstvenega varstva delavcev in kmetov. Želimo, da zmaga solidarnost, da bo v vsakem glasu ZA delavcu, občani in kmetu pred očmi skrbi za človekovo zdravje. In naš kmečki delavec se poslej ne bo bal zboleti, ne bo se bal uiti tiste pravice, ki jo večina ljudi v naši družbi že ima. Zato — upajmo, da bo glasovanje pokazalo veliko solidarnost vseh naših delovnih ljudi.

Prihodnje bodo namesto obrtnikov dobili v rubriki besedo športniki. Začeli bomo namreč s široko akcijo za izbor najboljšega športnika celjskega območja.

VAS UREDNIK

Pred odločitvijo v nedeljo in ponedeljek

ZDRAVSTVO JE NARED

Pomanjkanje zdravnikov v Sloveniji občutimo že nekaj let. Najhujše pomanjkanje pa je na podeželju, od koder bo zgrajena nova klinična centra v Ljubljani še večji odliv.

Se predno se je pričela akcija o združitvi zdravstvenega varstva kmetov z delavci so bila tipanja v tej smeri najbolj zaskrbljujoča, saj bi na zdravstveno službo odpadlo veliko breme.

Raziskave pa so pokazale, da bo zdravstvena služba na logi kos le z načrtnim programom zdravstvenega varstva v občinah in regijah, ki bo jasno in konkretno zavezoval zdravstvene zavode za zdravstvene storitve. Predvsem gre tu za izvenbolniško službo, kjer mora biti v njihovih programih točno določena enakomerna porazdelitev ka-

pacitet, cilj pa uspešno zdravstveno varstvo VSEH OBČANOV!

Zdravstvo v celjski regiji je naređ. Pripravljeno je na združitev in je bilo tudi med prvimi, ki je opozarjalo na pereč zdravstveni problem kmetov. Nekatere raziskave v tej smeri so pokazale nerazveseljene rezultate.

Od sto primerov novozaposlenim delavcem, v glavnem iz kmetijstva, izpolnjujejo pri testiranju za zaposlitev vse pogoje le okoli 30 delavcev, čeprav so pri zaposlovanju, ko se ocenjuje zdravstveno stanje delavca, kriteriji zelo mil. To potem rodi težke družbeno ekonomske in socialne posledice.

Poprečna ležalna doba v bolnicah je za delavca 17 dni, za kmečkega zavarovanca pa je bila doslej 22 dni. Daljša

ležalna doba kmeta je posledica dejstva, da se kmet odloča za bolnico pozno ali takrat, ko je že prepozno.

V delavskem zavarovanju pride na eno zavarovalno osebo povprečno 5,4 pregleda v ambulantah, v kmečkem zavarovanju pa le 1,5 pregleda.

V Celju pridejo na enega otroka 4 pregledi, v manj razvitih občinah pa le 0,8 pregleda.

Na invalidsko komisijo pride zaradi ocene posledic nesreč pri delu ter poklicnih obolenj le okoli 80% teh zavarovancev, 92% pa zaradi slabega zdravstvenega stanja. Tako so invalidski komisiji predstavi letno od 17.000—18.000 zavarovancev. Posledice so izredno težke za družbo kot tudi za gospodarstvo, KATERO PLAČUJE ZARADI PREZGODNIH UPOKOJI-

TEV VEČJA SREDSTVA, KOT BI ZNASAL PRISPEVEK DELOVNIH ORGANIZACIJ ZA IZENACEVANJE ZDRAVSTVENEGA VARSTVA Z DELAVCI.

Zato tudi morebitni pomisleki, ki so skrajša akcijo o izenačitvi hromili, češ, da zdravstvo še zdajšnjemu delu ni kos, popolnoma odpadejo.

Zdravstvo je zastavilo vse svoje sile, saj kot je razvidno tudi iz gornjih podatkov, je samo zainteresirano, da s preventivo vseh slojev prebivalstva, zagotovi zdrav rod, zdravo delovno silo z večjo ustvarjalnostjo. Zato je zdravstvena služba sprejela akcijo izenačevanja kot svojo obvezo, zvedajoč se pri tem, da bo to terjalo določene spremembe v njeni organizaciji, pa tudi še večje napore v zdravstveni službi.

V EMO ZA!

Akcija za združitev zdravstvenega varstva delavcev s kmeti doživlja v teh dneh po kolektivnih široke razprave. Mednje prihajajo odgovorne politične osebnosti, samoupravni organi v podjetjih pa skušajo narediti vse, da bi bili njihovi delavci pripravljeni dovolj.

PRATNIKAR STEVO, vodja samoupravnih organov v tovarni Ema, se je izrazil takole: »Pri nas, moramo priznati, je bila akcija o združitvi postavljena malo na stranski tir. Istočasno potekajo razprave še o združitvi Ema z Iskro. V teh dneh pa homo naredil vse, da bo tudi ta akcija, ki izraža solidarnost med našimi ljudmi, dobila najširši odmev tudi v našem kolektivu. Tako je namreč prav, da delavci, ki še vedno pretežni del izvirajo iz kmečkega prebivalstva, vračajo svojim staršem tisto, kar je najnujnejše, preskrbljeno in urejeno zdravstvo in na starost mirno misel.«

ZADNJE PRIPRAVE

Te dni potekajo na območju občine Slovenske Konjice politične, vsebinske in organizacijske priprave na bližnji referendum o združitvi zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov. V delovnih organizacijah in na terenu so še zadnji sestanki z delavci in ostalimi zavarovanci, ki bodo o tej pomembni politični akciji neposredno odločali v nedeljo, dne 19. in v ponedeljek, dne 20. novembra.

Sodeč po sedanjih razpravah na množičnih in drugih sestankih lahko pričakujemo ne le dobro udeležbo, pač pa

tudi ugoden izid glasovanja. Sicer je bilo na sestankih kar precej vprašanj, ki so jih postavljali udeleženci, zlasti se glede plačevanja prispevkov, vendar so pri povsod dana ustrezna pojasnila. Ponekod so občane motile tudi že tekoče priprave na referendum o krajevnem samopriskrbi, ki ga bo občinska skupščina razpisala predvidoma v prvih mesecih leta 1973. Njegove posledice bodo namreč bistveno drugačne, saj v takem primeru občani sami in neposredno odločajo, da bodo za točno določene naloge prispevali manjši del svojih

sredstev iz osebnih dohodkov.

Občina Slovenske Konjice bo morala v letu 1973 v skladu delavskega in zdravstvenega zavarovanja vplačati kakih 650.000 dinarjev več kot doslej, občinski proračun pa bo dobil dodatne obveznosti okoli 200.000 dinarjev. Ta podatek pa postane bolj nazoren, če ga primerjamo z eno dokaj pomembnih postavk v gospodarstvu, to je akumulacija ali ostankov dohodka, to je dobičkom. Podatki iz periodičnih obračunov kažejo, da bodo gospodarske organizacije v letošnjem letu ustvarile teh sredstev za okoli 60 do 70 milijonov dinarjev, pri čemer pa ni všteta amortizacija. Primerjava torej kaže, da bi za dodatne prispevke in obveznosti zdravstvenega zavarovanja morali odšteti le približno en odstotek od teh sredstev.

V. LANGERHOLC

UGODNA POROČILA

V tem tednu v vseh občinah naše regije štabi za pripravo referenduma za združitev zdravstvenega varstva kmetov z delavci delajo s podvojenimi močmi. Poročila, ki prihajajo s terena, so ugodna. Še nikoli ni bilo na sestankih krajevnih skupnosti toliko ljudi, ki bi s tako zavzetostjo sklepali in raz-

ročajo o razpoloženju ljudi. Oni sami pa se največkrat srečajo s posledicami neizenačenega varstva naših občanov. Kmečki ljudje pri njih namreč pomoč poiščejo šele tedaj, ko so njihove moči že povsem izčrpane ali pa je že vse prepozno. Ne upajo si poklicati zdravnika, ker se boje stroškov zanj. Zato so

bili zdravstveni delavci na terenu med prvimi, ki so pozdravili misel o izenačitvi zdravstvenega varstva in so tudi danes med tistimi, ki najbolj glasno podpirajo potrebno preventivno zdravniško pomoč, ki jim bo ob uspelem referendumu pripadala.

AKCIJA IZENACEVANJA ZDRAVSTVENEGA VARSTVA KMETOV Z DELAVCI JE EKONOMSKO VPRAŠANJE NAŠE DRUŽBE ZA ODPRAVO SOCIALNIH RAZLIK, ZATO MORAMO USMERITI V SEDANJEM TRENUTKU VSE DEJAVNIKE IN NOSILCE TE AKCIJE V REALNE OKVIRE UREJANJA IN USMERJANJA NAJVEČJEGA BOGASTVA NAŠE DRUŽBE IN ČLOVEKA — V ČLOVEKOVO ZDRAVJE!

VSE MANJ KMETOV

Naša država je v zadnjih petih letih zelo spremenila svoj socialni sestav. Statistični podatki nam kažejo, da se je pri nas od druge polovice leta 1968 do danes v Jugoslaviji na novo zaposlilo 713.000 delavcev. Tako je danes v družbenem sektorju zaposlenih 4,2 milijona ljudi, medtem ko jih je bilo pred štiri-

mi leti zaposlenih nekaj manj kot 3,5 milijona ljudi. Ti podatki nam povedo, da je bil v našem gospodarstvu v zadnjih petih letih zelo občuten pretok iz kmečkega v nekmečko prebivalstvo. Pred petimi leti smo imeli tako še 50% kmečkega življa, danes pa ga je samo še okoli 38%.

Ta socialna sprememba v strukturi našega prebivalstva, ki je najbolj občutna na razvitih območjih, odvrča še zadnje pomisleke vseh tistih, ki mislijo, da bo združitev zdravstvenega varstva kmetov z delavci, naše gospodarstvo preveč obremenjevala. Vse kaže, da bo kmečkega življa vedno manj, zato se tudi kakšno obremenjevanje v naslednjih letih zmanjšuje.

AKCIJA IZENACEVANJA PRAVIC ZDRAVSTVENEGA VARSTVA KMETOV Z DELAVCI JE AKCIJA VEČJE SOCIALNE VARNOSTI KMETOV IN ELEMENT POVEZOVANJA DELAVSKEGA IN KMEČKEGA PREBIVALSTVA

ZDRAVI
BOLNIM
- BOGATI
REVNIM

Podsreda

OBNOVLJENA ŠOLA

Podsreda je že vrsto let nazaj imela težave s svojo staro šolo, ki je poleg tega imela tudi povsem zastarelo opremo. Pretekli teden pa so v Podsredi znova slavili pomembno delovno zmago: občinska skupščina je skupaj s Temeljno izobraževalno skupnostjo končala z deli pri obnovitvi njihove šole. Takorekoč skoraj nova šola je s prenovitvijo dobila tudi prizidano kuhinjo z jedilnico, centralno kurjavo, prav tako pa je nova tudi vsa oprema.

Bilo vloženi 43 starih milijonov. Sedaj so podsredski občani žele le še kulturni dom in upajo, da ga bodo v naslednjem delovnem letu ob podpori občinske skupščine tudi spreveli pod streho v bližnji prihodnosti.

V novo šolo v Podsredi je

Šola v Podsredi je ena izmed mnogih šolskih objektov v občini, ki so jih uspeli v minulem obdobju ali postaviti na novo ali prenoviti. Za sleherni pa se lahko poudari, da je velik korak naprej v modernizaciji šolske mreže. MST

DARILO, ki je več kot DARILO

DARILNI BON

VELEBLAGOVNICA V CELJU

S sestanka kmetijcev

KAKO Z INTEGRACIJAMI?

Na nedavnem sestanku regijskega aktiva komunistov s področja kmetijstva v Zalcu so ocenili dosežke pri uresničevanju stališč II. seje konference ZKS, ko so bila osvojena izhodišča kmetijske politike za sedanje in prihodnje obdobje. Pred mesecem je medobčinski svet ZKS za celjsko območje pozval vsa vodstva občinskih komitejev, da za skupno oceno prispevajo poročila s svojih področij. To so storili vsi občinski komiteji v sodelovanju s področnimi kmetijskimi organizacijami, edino iz občine Laško ga ni bilo.

Poročilo je na seji podal direktor poslovnega združenja »Syrijas«, ki je ugotovil močnejši vzpon kmetijstva in precejšnjo blagovno usmeritev proizvodnje tudi med zasebnimi kmeti. Se boljši bi

bili uspehi, če bi ne bilo težav okoli reprodukcijskih sredstev, opreme in strojev. V resnejših težavah je tudi hmeljarstvo, saj je udeležba na svetovnem trgu padla od 5 na 3 odstotke. Nadalje je poudaril, da bo vlaganje 120 milijonov N dinarjev do leta 1975 bistveno spremenilo stanje v kmetijstvu, da pa je s sistem kreditiranja še vedno zelo nepopolna rešitev, medtem ko so investicije v poslovne stavbe bank, trgovine in gostinstva naravnost megalomanske.

Močan poudarek so na sestanku dali izobraževanju kmetijskih delavcev, tako v družbenem, kot v zasebnem sektorju.

Na seji so ugotovili, da je treba storiti resnejše premike na področju zakonsko-norma-

tivnih rešitev, zlasti na področju zemljiške zakonodaje, položaja tržno usmerjenih kmetij in kmetij v hribovitih področjih, kjer je gozdarstvo temeljni vir dohodkov in kjer položaj gozdnih posestnikov stagnira. Nadalje so ugotovili, da zakon o združevanju kmetov v praksi na terenu še ni dobil praktične podpore. Posebno pozornost so posvetili nalogi, ki je že od začetka predmet akcijskega programa aktiva komunistov-kmetijcev, in sicer integracijskemu procesu. Na omenjeni seji so se odločili za obliko samoupravnega sporazuma o poslovno-tehničnem sodelovanju med kmetijskimi organizacijami na celjskem območju.

Vse te probleme so komunisti obravnavali v duhu pis-

ma predsednika Tita in ocenili tudi svojo vlogo v novem političnem vzdušju. Ob tem da je kmetijska politika zasnovana na sklepih II. konference ZKS, da je agrarna politika še vedno političen družben proces in odnos, so komunisti kmetijci resno zastavili vprašanje politične vsebine dela. Pa so se vprašali, če res pri nas ni komunistov — strokovnjakov, ki bi ob strokovnem delu bili osebno angažirani tudi družbeno-politično v vodstvih naših kmetijskih organizacij?

Na seji so zadolžili sekretariat aktiva, da še v tem tednu posreduje vsem občinskim vodstvom ZK in vsem komunistom — kmetijskim delavcem sklepe in naloge za bodoče delo.

J. Kr.

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

TOVARIŠ OTO MARTINJAK, SEKRETAR OSNOVNE ORGANIZACIJE ZK V LESNO INDUSTRIJSKEM KOMBINATU SLOVENSKE KONJICE

1. Znano je, da je Titovo pismo članom Zveze komunistov po vsej Jugoslaviji naletelo na izreden odmev. Bi mi lahko povedal, tovariš sekretar, kako ste ga sprejeli v vaši delovni organizaciji?

2. Titovo pismo obravnava nekatere boleče pomanjkljivosti v našem družbenem življenju, ki bi jih bilo potrebno odpraviti. Kateri so tisti elementi Titovega pisma, ki so vas najmočneje prevzeli?

3. V zadnjem času je bilo večkrat poudarjeno, naj bi ob tej akciji komunistov ne ostalo le pri

besedah. Naše bravce bo gotovo zanimalo kakšne konkretne ukrepe je pripravila vaša delovna organizacija za izvršitev v pisnu načrtanih stališč?

4. Revolucionarna ofenziva komunistov, če jo smem tako imenovati, je sprožila tudi tesnejše povezovanje vseh napredno usmerjenih ljudi, zato pri svojih prizadevanjih za uresničitev pisma in postavljenih nalog gotovo niste ostali sami. Kako vam je pri tem pomagala občinska organizacija ZK?

ZDENKA STOPAR, novinarka

NAČRTNO V AKCIJO

V ponedeljek je bila redna seja komiteja občinske konference ZKS Celje. Na seji so razpravljali o poteku razprav o 29. seji CK ZKS v osnovnih organizacijah in oddelkih ZK, nato pa so sprejeli naloge članov organizacij in organov ZK v Celju. Na sestankih komunistov v bazi je potrebno kritično in samokritično oceniti delo sekretarja in sekretariata, delo voljenih članov konference in vseh članov ZK. Organizacije in oddelki morajo kritično razčleniti tudi uresničevanje akcijskih programov. Nadalje so vse organizacije ZK dolžne, da argumentirano in tovariško razpravljajo o vprašanih moralno političnih odgovornosti samoupravne naravnosti in usposobljenosti vseh vodilnih delavcev in no-

slicev družbene odgovornosti.

V mesecu decembru mora pričeti z delom politična šola s 40 slušatelji iz vrst neposrednih proizvajalcev, v novembru in decembru pa morajo vse organizacije objaviti sprejeme v ZK.

Obširen program nalog s je zadalja celjska ZK na področju vzgoje in izobraževanja, o čemer pišemo v NT na sedmi strani. Komite bo v prvi polovici decembra razpravljala o gospodarskih gibanjih v občini in posebej o tistih delovnih kolektivih, ki ne dosegajo dobrih poslovnih rezultatov. Vse organizacije ZK morajo pri obravnavi planov za leto 1973 spregovoriti o zmanjševanju stroškov poslovanja, kilometrin, dnevnici in reprezentance. Obravnava-

ti je treba tudi nagrajevanje trgovskih potnikov. Na osnovi rezultatov ankete o uresničevanju ustavnih dopolnil v organizacijah združenega dela se bo komite idejno-politično soočil z vsemi odgovornimi delavci v organizacijah, kjer stanje ne bo dobro. ZK bo podprla prizadevanja, da v prihodnje delovne organizacije prispevajo 6 odst. za saniranje stanovanjske problematike. Na področju socialne politike bo ZK v Celju uresničila še druge naloge.

Danes dopoldne pa bo v Narodnem domu v Celju še razgovor s kulturnimi delavci. Boris Majer bo govoril o nalogah ZK na področju kulture. Navzoči bodo sprejeli tudi konkreten program dela na tem področju. —and

Izenačitev - za katere pravice

V IZENAČEVANJU ZDRAVSTVENEGA VARSTVA GRE ZA AKCIJO IZENAČEVANJA TISTIH PRAVIC IZ ZDRAVSTVENEGA VARSTVA KMETOV, KI SO BILE DO ZDAJ MANJSE KOT ZA DELAVCE.

OBVEZNE OBLIKE zdravstvenega varstva so namreč že po dosedanjem zakonu IZENACENE.

Obvezne oblike varstva so zajemale zdravstveno varstvo nosečnic, duševnih bolnikov, ki so bili nevarni okolici, varstvo ob nalezljivih boleznih, varstvo dojenčkov in šolskih otrok do 15 leta starosti oziroma do 18 leta in študentov do dopolnjenega 26 leta starosti, varstvo pri malignih obolenjih, pri sladkornih boleznih in mišično živčnih obolenjih.

BISTVENA RAZLIKA pa je pri drugi skupini zdravstvenega varstva, kjer morajo kmetiči zavarnosti plačati sodelovanje pri zdravstvenih storitvah v specialističnih ambulantah, za bolniščno zdravljenje, za zdravila in izdiranje zob.

Kmetje pa bodo dobili pri zdravstvu še druge pravice, ki jih do zdaj niso imeli, tako pri ortopedskih pripomočkih in protezih. Zaradi neizenačenih zdravstvenih storitev iz zadnje skupine, kjer storitve niso bile obvezne, prihaja do izenačitve vsega zdravstvenega varstva, kjer bosta kmet in delavec izenačena.

Andrej Marinc -kandidat

Pred dnevi sta na skupni seji izvršni odbor republiške konference in koordinacijski odbor za kadrovska vprašanja pri republiški konferenci SZDL Slovenije sklenila predlagati za možnega kandidata za predsednika izvršnega sveta skupščine SR Slovenije inženirja Andreja Marince. V obrazložitvi je med drugim rečeno, da mora biti o kandidatu in o njegovih dosežkih družbeni in politični dejavnosti dano jamstvo, da bo pod njegovim vodstvom delo izvršnega sveta in njegovih organov tako politično kot strokovno naravnano in organizirano. Andrej Marinc se je rodil 4. oktobra 1930 v Celju. Po diplomni na fakulteti za agronomijo, gozdarstvo in veterino v Ljubljani je delal na okrajni zadrugi zvezi v Celju, nato pa v Smarju, kjer je bil med drugim direktor kmetijskega gospodarstva Jelšingrad. Član ZK je postal s sedemnajstimi leti. Opravljal je več pomembnih družbenih in političnih funkcij. Andrej Marinc je bil sekretar občinskega komiteja Zveze komunistov v Smarju pri Jelšah, predsednik okrajnega odbora socialistične zveze, sekre-

tar okrajnega in občinskega komiteja ZKS Celje, poslanec republiškega zbora skupščine, sedaj pa je sekretar sekretariata centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije. O inženirju Andreju Marincu kot možnemu kandidatu za predsednika izvršnega sveta morajo razpravljati izvršni organi občinskih konferenc socialistične zveze. Že v soboto pa bosta predsedstvo in izvršni odbor republiške konference socialistične zveze dokončno sklepala o kandidatu za predsednika izvršnega sveta, nakar bosta svoj predlog obrazložila predsedstvu slovenske skupščine.

Delovni ljudje celjskega območja podpirajo možno kandidaturu Andreja Marince, saj se je že doslej s svojim delom močno izkazal. Ne samo pri uveljavljanju družbene vloge Zveze komunistov v samoupravni družbi, ampak tudi pri konkretnem razreševanju različnih družbenih in ekonomskih vprašanj na osnovi jasnih političnih konceptov.

Seja komiteja v Šentjurju

Danes, v četrtek popoldne ob 15.30 bo v sejni sobi skupščine občine Šentjur (bivša zdravstvena postaja) razširjena seja komiteja občinske konference ZKS ter sekretarjev osnovnih organizacij, oddelkov in aktivov Šentjur pri Celju.

Na seji bo osrednja točka dnevnega reda obravnavanje nalog komunistov v občini po pismu predsednika Tita in 29. seji CK ZKS. Ocenili bodo tudi dosedanje pojave v izvajanju nalog, izhajajočih iz navedenega gradiva. Od odgovornih komunistov pričakujejo, da bodo s konstruktivno razpravo kar največ pripomogli k sprejetju zaključkov za njihovo nadaljnjo aktivnost.

Šmarje

LEP PROGRAM

Danes je bila v Smarju pri Jelšah razširjena seja komisije za družbeno ekonomski razvoj. Na dnevnem redu se je so obravnavali akcijski program investicijskih dejavnosti delovnih organizacij in skupščine občine Šmarje pri Jelšah za leto 1973.

V akcijskem programu so zajeti nekateri načrti, ki so se začeli realizirati že v letošnjem letu. Tako se bo nadaljevala rekonstrukcija in izgradnja obrata Vital v Metinjcu, začeli bodo s prvo fazo rekonstrukcije in modernizacije steklarne Boris Kidrič v Rogaški Slatini ter z izgradnjo brusilnice v Kozjem. V naslednjem letu bodo začeli tudi z gradnjo hotela

A kategorije v Rogaški Slatini, graditi pa bodo začeli tudi delavnice za Prevozniško podjetje Donat. Za Šmarje pri Jelšah predvideva akcijski program za naslednje leto kar dve novosti: obrat gospodinjske opreme ELMA in obrat Gorenje. Realizirati nameravajo še kamnolom-separacijo.

Za večino teh načrtov so sredstva že zagotovljena. Nekateri izmed njih grede že h koncu, za nekatere pa so že natančno predvideni roki za začetek gradenj. Vsekakor se bo najprej začel graditi obrat Steklarne v Kozjem. Novost v akcijskem programu za naslednje leto je gotovo obrat Gorenja iz Velenja.

Obrtniki govorijo

SPODŽIRANJE KRUHA

DOLINAR JOŽE, elektromehaničar na Miklošičevi cesti v Celju: Jože ima obrt že od 1940. leta in prav zaradi tega je največ njegovih strank starih, na katere se lahko zanese. Sicer bi tudi brez tega imel dovolj prometa, le delati je treba brez premočja. V svoji delavnici ima dva vajenca in enega pomočnika; vsi skupaj imajo dela dovolj, bilo bi ga pa po vsej verjetnosti še več, če ne bi bilo tistega, čemur pravimo »fusa«. To je tudi stvar, ki v elektromehaničarja Jožeta Dolinarja najbolj moti. Zaradi tega in ljudi, ki to skorajda nezakazovani počno, meni Jože, da bi morali poostrižiti kontrolo nad vsakim, ki se ukvarja z neprijavljeno obrtjo.

MARA PREMŠAK, modistinja na Stanetovi ulici v Celju opravlja svojo obrt, ki je v Celju zelo redka, že dvajset let. Njeni odjemalci so v pretežni večini stare stranke, ki prihajajo tudi takrat, ko za vedno oddidejo v drug kraj. Največ problemov vidi Mara Premšak v pomanjkanju materiala in pa v tem, da se modeli težko dobe. Paziti je namreč treba, da niso enaki, kakaj ženske so nerade uniformirane. Kljub temu, da je razen nje v Celju ena sama modistinja, meni, da bo ta obrt kmalu izumrla, ker pretežno količino tovrstnih izdelkov iz dneva v dan bolj prevzema industrija. Dela je zaenkrat še dovolj in ga bo najbrž še, dokler bodo boljše polovice rade lepo oblačene. MST

RUDI POGOREVC je s svojo obrtjo, preparatorstvom, komaj začel. Pred kratkim je prijavil popoldansko obrt in že sedaj je dela kar dovolj, saj se popolnoma samostojno s to obrtjo ukvarja v Celju en sam obrtnik. Prav sedaj se je začela sezona lova in živali prihajajo v delavnico kot po tekočem traku, saj si sleherni lovec želi ohraniti vsaj nekaj trofeje za okras svojega doma. Kako bo z dohodkom in kako z davčnim vijakom, zaenkrat še ne ve, upa pa, da ne bo prehudo. Se nekaj je obrtnikov v Celju, ki imajo podobne poklice po redkosti. To velja za edinega puškarja v mestu ob Savinji in še nekaj. Od vseh teh smo za našo rubriko oddbrali le dva. MST

Celje

NA KONCU DOBRO

PODPREDSEDNIK CELJSKE OBČINSKE SKUPŠČINE
MARJAN AŠIČ O NEKATERIH KOMUNALNIH DELIH

Podpredsednik celjske občinske skupščine Marjan Ašič o nekaterih komunalnih delih. Z letom se bliža koncu tudi gradbena sezona. Zaradi lepega vremena je vsaj njen zaključek spodbudnejši in marsikje se hitijo, da bi opravi tisto, kar v deževnem polletju niso zmogli.

Ko smo se o nekaterih komunalnih delih pogovarjali s podpredsednikom celjske občinske skupščine Marjanom Ašičem, je med drugim dejal:

»Gradbena sezona se res bliža koncu, ne pa vsa dela, ki smo jih začeli. Sicer pa ni naključje, da smo že med letom večkrat razpravljali o hitrosti gradbenih del in venomer smo naleteli na odgovor, da je vreme tisto, ki zavira uspešnejša dela. V zadnjem času je v tem pogledu boljše, vendar vsega ne bomo mogli nadoknaditi. Pri vsem tem moram se povedati, da je bilo v letošnjem prvem polletju, do občinskega praznika, več kot šestdeset delovnih dni deževnih, medtem ko jih je bilo lani v istem času le osemnajst.

Kljub temu mislim, da bomo nekatera dela z majhno zamudo opravili še letos pred zimo in da jih bomo lahko izročili namenu.

Predvidevamo, da bomo

most čez Savinjo v Polulah izročili namenu pravočasno, četudi v prvi fazi samo provizorno. Pri mostu v Copovi ulici bo prišlo do zamude, to pa predvsem zaradi komunalnih priključkov. Tako je na tem predelu že v gradnji tako imenovani kanalski zbiralec številka ena, ki veliko stane in je tehnično zelo zahteven. Vendar menimo, da je bolje, če ga zgradimo zdaj, kot moramo čez deset let. Seveda, vsa takšna dela podaljšujejo predvidene roke in zamude so hitro tu. V tej zvezi oziroma pri gradnji mosta v Copovi ulici moram omeniti še vodovodne cevi v profilu 80 cm, kar je tudi perspektivno delo, da bi pozneje ne razkopavali.

Po modernizaciji križišča na Mariborski cesti so izvajalci naleteli na hude težave, ki so jih že premagali. Dela normalno potekajo in upamo, da bo prevoz skozi križišče možen v času, ki smo ga načrtovali, to je v novembru.

Tudi modernizacija ceste proti Smartnem v Rožni dolini lepo napreduje. Navzlic temu je treba povedati, da vseh del bržčas ne bo moč opraviti, zlasti na odseku od Ostrožnega proti Lopati. Tu gre za nekatere nerazčiščene zadeve okoli gradnje hitre

ceste. Končan je most v Ivenci, prav tako v Vojniku, h koncu pa gredo dela v Storah pri tako imenovanem Godčevem mostu. Tudi dela pri asfaltiranju nekaterih cest potekajo v redu, razen v Bukovem žlaku, kjer domačini, kljub obljubam, niso izpolnili svojih obveznosti. MB

O NALOGAH SZDL

Včeraj je bila v Celju občinska konferenca SZDL, ki je obravnavala politično situacijo, ki izhaja iz pisma predsednika Tita in sekretariata izvršnega biroja ZKJ. Na seji je bila podana tudi ocena priprav na izenačevanje pravic iz zdravstvenega varstva delavcev in kmetov, govorilo pa se je tudi o nalogah v zvezi z referendumom.

SEJA ZK IN MLADINE

Na pobudo občinskega komiteja ZK je bila v tem tednu sklicana skupna seja s predsedstvom občinske konference ZMS v razširjenem sestavu. Na dnevnem redu so bile aktualne naloge ZK in ZMS pri uresničevanju stališč za III. konferenco ZKJ.

Kmečko ženo v šole

Po hribih in dolinah, v zadnjem času pa tudi v nižinskih kmetijah, vinarstvih, sadovnjakih napadajo zajedavci, domačije so zapise propadu. Vse manj je delovne sile, zlasti pa se dekleta bojijo poročiti na kmetijo. Raje odidejo v tovarno, kjer so po sedemurnem delu prosta, v času dopusta pa se lahko odpeljejo na morje. Na kmetiji pa je priznana ves dan in to jo bodočemu delu odtuja.

Kako dekleta navdušiti za delo na kmetijah? Zagotoviti jim takšne pogoje, da bo delo na kmetijah spet privlačno in njihovo življenje z drugim dekletom enakopravno. Za začetek bi bilo dovolj, da bi kmečka žena delala le toliko, da bi bila z drugimi delavci na kmetijah enakopravna. Če občutek enakopravnosti ji bo vtilil novih moči.

Potem pa so še razna izobraževanja, ki so drugod po svetu zelo razvita. Pa ne le kuharje in šivnice, tako kot je pri nas bila navada do zdaj. Pokazimo ji ekonomiko gospodarjenja in organizacijo dela, ki nista pomembni samo v industriji, ampak tudi za gospodinjstva.

Vse kaže, da se nihče ne zamisli ob podatku, da gre 60% narodnega dohodka za gospodinjstva. Važno je, kako bo znala gospodariti ta 60% dohodka obratno in zato se bo morala solati. Le znanje, pridobljeno v tečajih, kjer ji bo prikazana vsa ekonomika, ji bo odprlo perspektivo v nov delovni proces, ki ji bo prinesel manj truda, pa več haska. Tako bodo gospodarsko bolj trane ostajale žene na kmetijah, kajti vloženi trud v načrtnem gospodarstvu in gospodinjstvu ji bo dal več volje in jo obvaroval pred tistim zlom, ki danes prav na kmetijah tare največ gospodinje — pred maiodušnostjo. Z. S.

S seje celjske skupščine

PET TOČK

ODBORNICI CELJSKE SKUPŠČINE
O NALOGAH PO PISMU — KRITIČNO,
A ENOTNO

Na petkovi seji celjske občinske skupščine so se sestali odborniki obeh zborov, kjer so obravnavali vrsto vprašanj in problemov v zvezi s samo občinsko problematiko, osrednja razprava omenjene seje pa je potekala ob drugi točki dnevnega reda. Uresničevanje sklepov 36. seje predsedstva Zveze komunistov Jugoslavije — uvodne besede je podal predsednik inž. Dušan Burnik, kjer je ponovil ugotovitve in nakazane naloge 36. seje predsedstva in se v celotnem gradivu omejil na pet osrednjih točk, ki po vsebini in problematiki dominirajo v celjski občini. Tako je opozoril, da bodo morali v Celju še intenzivne pristopiti k sanaciji gospodarstva, k reševanju nelikvidnosti, čeprav se prvi pozitivni rezultati že kažejo in k reševanju blokad žiro računov celjskih gospodarskih organizacij. Zagotoviti bodo morali boljše pogoje gospodarjenja, to pa predvsem z nekaterimi integracijskimi odnosi — pred nami je reševanje tistih integracij, o katerih že potekajo razgovori in pa tistih, ki se šele nakazujejo (tekstilna industrija, kovinska trgovina in industrija itd.). Ko je govoril o srednjeročnem gospodarskem načrtu, ki ga je lani celjska občinska skupščina že sprejela, je potrdil ugotovitev, da je bil program dobro zastavljen tudi ob primerjavah z ugotovitvami splošnega gospodarskega položaja v sedanjem gospodarskem in političnem trenutku.

O stanovanjskem gospodarstvu in njegovi celotni problematiki je dejal, da bo o tem obširno razpravljala ena prihodnjih skupščin. V pravici pa je tudi obširno gradivo o stanovanjski politiki v celjski občini, ki bo vseboval predvsem programsko usmerjanje, s tem pa naj bi bil zagotovljen boljši štart za reševanje problemov na tem področju.

Postavil je tudi vprašanje davčne politike, ki ima lahko pomembno vlogo pri reševanju socialnega razlikovanja. Opozorila pa je tudi, da bomo morali spregovoriti o splošni organizaciji statusa pravnih služb in o njeni kadrovske sposobnosti.

V sklopu celotnega dela na vseh področjih pa je prav gotovo najvažnejša kadrovska politika, zato bomo morali v prihodnjem letu dokončno urediti položaj VEKsa v Celju in sploh visokega šolstva. Razprava, ki je sledila uvodnim besedam predsednika inž. Dušana Burnika, je pokazala, da so problemi resni. Na to so še posebej opozorili poslanci Magda Miheličeva, Franc Petauer in Peter Sprajc, pa tudi ostali, ki se sodelovali v razpravi: Zmagaj Lah, Slava Marincek in Vili Končan. Izrečene so bile kritične in samokritične besede, tudi glede na aktivnost odbornikov. Toda prevladovale je enotnost, da se je treba v problemih v sedanjem trenutku soočiti trezno, dosledno, spoštovati zakonodajo in sploh — resnično boljše delati. Postavljena je bila tudi zahteva, da mora biti delo odgovornih ljudi izpostavljeno javnosti in da za svoje delo odgovarjajo. Tako omenjena razprava sama pokazala potrebo spregovoriti o problemih, za katere pa je bila celjska občinska skupščina enotna, da niso nerešljivi. DRAGO MEDVEDE

BORCI PODPRLI MARINCA

Na zadnji razširjeni seji občinskega odbora ZZZB NOV v Celju, ki je bila v torek so razpravljali o pripravah na redne letne skupščine te o programu dela in o finančnem planu občinskega odbora ZZZB NOV za prihodnje leto.

Uvodoma so podprli kandidatura Andreja Marinca za predsednika izvršnega sveta SR Slovenije. Čeprav so na eni zadnjih sej kritično razpravljali o svojem delu v zvezi s pismom predsednika Tita, so tudi tokrat ugotovili, da je bilo delo borcev v celjski občini premalo čutiti. Ko so govorili o planu dela za prihodnje leto, so se zavzeli, da bodo v bodoče usmerili svoje delo predvsem v politično dejavnost, kar je poleg stanovanjskih zadev tudi glavna naloga borčevske organizacije.

Temu smotru bodo na letnih skupščinah terenskih organizacij posvetili posebno pozornost, da bodo v borčevske organizacije izvoljeni politično razgledani in delovno borci. Prav tako bodo v občinski odbor ZZZB NOV predlagali revolucionarne tovarne, ki bodo kos nadaljevali borbo za samoupravni socializem. —ma—

Konjice

KRAJ IN KOMUNALA

V oktobru letos so v Slovenskih Konjicah začeli z asfaltiranjem posameznih cest in ulic po programu, ki ga je pripravila krajevna skupnost. Na njenem seznamu so v načrtu Tatenbahova, Lambrechtinova, Mizarska, Mlinska in Liptovska ulica ter okolice treh stolpnih in doma kulture. Do sedaj so že končali dela pri asfaltiranju Tatenbahove ulice in s tem je izboljšan dostop na domače pokopališče. Te dni končujejo tudi dela na Lambrechtinovi ulici, z ostalimi pa bodo nadaljevali le v primeru, če bo temu ustrezno vreme.

Vsa dela bodo veljala okoli 115.000.000 starih dinarjev. Ve-

čino teh sredstev je krajevna skupnost dobila iz prispevkov delovnih organizacij, ki so v ta namen vplačale po 200 dinarjev na zaposlenega delavca. Kot nam je povedal predsednik krajevne skupnosti Stane Pahole, je večina delavnih organizacij svojo obljubo tudi že izpolnila in denar nakazala, za vse ostale pa pričakujejo, da bodo to storile do konca letošnjega leta. Prav tako upajo, da bodo svoje obveznosti poravnali tudi privatni obrtniki.

Za podoben način urejanja in financiranja asfaltiranja cest se pri konjiški krajevni skupnosti zavzemajo tudi za prihodnje leto. Domača ke-

mijska zadruga že ima v načrtu, da bi asfaltirali cesto proti Skalcam, kjer ima ta gospodarska organizacija večino svojih obnovljenih vinogradov in sadovnjakov. Vsako nekoliko večje deževanje cesto močno uniči in so torej za njeno vzdrževanje potrebna precejšnja denarna sredstva. Hkrati s to akcijo pa bi v letu 1973 položili asfaltno prevleko tudi Vinarogradni ulici, ki poteka ob spodnjem robu škalskih vinogradov na njihovi južni strani. Računajo, da bi vsa ta dela veljala kakih 80 milijonov starih dinarjev in da bi jih zbrali na podoben način kot v letošnjem letu.

Naši znanci

PISE: J. KRASEVEC

Lastnost otrok je, da se hitro privadijo. Tako je Turje tudi Maslovernu Tončku postajalo vsak dan prijaznejše. Zelena pobočja pod Gorami so postala manj stisnjena. Pogled čez doline, tja čez na Sendarž in zelene hribe ni bil več uklenjen. Ni sicer pozabil na sinjo gladino morja, toda otroška leta v Turju so bila zanj najlepša. Domače živali, zajčki, ki jih je redil, hoste po katerih se je podil, vse ga je neizmerno veselilo. Bilo je prelepo, da bi dolgo trajalo. Odrasel je kratkim hlačam in z aktovkovo v roki hodil v dolino, v Rimskih Toplicah sedel v vlak in se vozil v

Tone kot dijak v Kočevju, za drugim dekletom z leve.

celjsko gimnazijo. Več skrbi, več učenja, manj prostosti.

Potem se je nenadoma zgodilo. Oče se je nekoč, ko je pregret sedel na hladnem vetru, hudo prehladil in kmalu zatem umrl v ljubljanski bolnišnici.

V Turje je prišel drug učitelj. Maslovi pa so se morali izseliti. V Ogečah pri Rimskih Toplicah so stanovali v skromnem stanovanju. Tone je hodil še naprej v Celje, bival v dijaškem domu in se ob koncu tedna vračal k materi.

TONE MASLO

Usoda Tonetu ni priznala. Ko je bil v peti gimnaziji, mu je umrla še mati. Ostal je sam, brat je šel na študij prava. Zivel je pri družini, pri kateri so že prej stanovali, spal v kuhinji, poleti tudi v kašči, kajti za dom ni bilo več denarja. Zgubljen in osamljen je v šoli pustil, se brez cilja potikal naokoli in naposled petega razreda ni zdelal. Teta, ki je bila njegova skrbnica, je ukrenila tako, da je Toneta odpeljala v Kočevje, kjer je bil spet v dijaškem domu, uspešno zaključil peti in šesti razred gimnazije, vendar pa hitreje dozoreval kot njegovi vrstniki.

In spet anekdota: Ko sta nekoč dva čla-

na našega uredništva morala na pot, sta terjala akontacijo na dnevnicu. Tone pa ne. Da človek pri teh letih mora imeti vedno toliko v žepu, da lahko gre nekam brez plačila naprej, je trdil. No, in tako sta pokojni Tone Skok in Igor Tratnik, danes novinar pri Delavski enotnosti, s svojimi kovanci kupila štruco kruha in jo mahnila peš na smohor.

Tone je bil mnogo mlajši, ko je videl, da mu lahko ne bo v življenju. Brat se je z instrukcijami prebijal skozi študij. Pa nekoga dne šolski kolega, sin polkovnika prinese novico, da bi šla v vojaško intendantsko akademijo. Tone je premišljal, a ne dolgo. Izjemoma ni bilo

dovolj kandidatov z maturo, pa so pripustili kandidate s šestimi gimnazijami. Opravil je izpit, za katerega se je potil vse počitnice. Njegov šolski kolega, čeprav z zvezami v armadi, je pogrnil.

Tako se je fant znašel v vojni intendantski akademiji, uspešno polagaj izpite. Z vojaškim redom in disciplino mu je odtehtala brezskrbnost. Zavedal se je, da mu nič ne manjka in da bo, ko bo šolanje zaključil, imel tudi službo. Brat, ki je končal pravo, je bil v škripih, kajti službe ni dobil.

Zgodaj je spoznal, da človek ne more imeti vsega, kar bi rad. Privadil se je življenju v akademiji in je postopoma vojaški poklic celo vajubil. Ze kot otrok in dijak je bil Tone rodoljubno usmerjen, še bolj zato, ker je bil preganec z rodne Primorske.

Bralci pišejo

ZNAMKE IN POUK

V nekdanji bolnišnici za tuberkulozne v Novem Celju so zdaj nameščeni oskrbovanci, starejši in mladi iz doma vse Slovenije. Deležni so skrbne nege in zdravstvene oskrbe. Pa vendar jim je težko, če jih od časa do časa ne pridejo obiskat svojci in znanci. Nekateri so čisto pozabljeni od tistih, s katerimi so nekoč preživljali slabe in dobre čase. Zato so tem bolj veseli, če jih občasnno obiščejo pionirji iz raznih krajev, pevski in zabavno-glasbeni ansambli in podobno. Uro izrednega veselja so doživeli v nedeljo 8. oktobra, ko so jim priredili koncert člani godbe na pihala iz Štor pod vodstvom prizadevnega organizatorja Miška Verbiča in dirigenta prof. Zupanca. Vsa okna so bila polna tistih, ki so težko pokretni ali pa zaradi muhastega vremena niso smeli na dvorišče. Ostali pa so prišli in zaplesali, pomislite, zaplesali v ritmu polk in valčkov. Vse prehitro je minila zares lepa ura vedrega razpoloženja, ki so ga ponesli še v sobe, saj se taki trenutki ne pozabijo kar tako. Uprava doma je priredila za prizadevne godbenike zakusko, potem so se pa pogovorili o življenju, delu in o težavah v domu. Posebno sta se vodstvu godbene sekcije zahvalila domači zdravnik dr. Vengust in upravnik doma Ivo Svetličič. Seveda so veseli, da je pobuda uspela tudi pri Rdečem križu v Štorah, kjer želijo, da bi take humane geste še sledile. Oskrbovanci in uprava doma v Novem Celju pa so prepričani, da bodo človekoljubne Storzjane res še posnemali pevci in godci iz raznih krajev.

R. U.
Celje

BELE KRIZANTEME

Mimo je 1. november in s tem praznik — dan mrtvih. Na ta dan se spominimo tistih, ki ne živijo več med nami, tistih, ki smo jih umeli radi in smo jih spoštovali, pa ne živijo več.

Leto razdelimo v pomlad, poletje, jesen in zimo. Spomladi se vse pripravlja za življenje, v poletju za dozorevanje in oblikovanje življenja. Jesen nam daje sad, ki je dozoreval in v tem času dozorel, zima pa je čas odmora in počitka.

Prav takšno ali vsaj podobno je človeško življenje. In prav zato imamo v mesecu novembru praznik, ki nas spomni na naše najdražje, na tiste, ki so bili prehitro prikrajšani za življenje. Na ta dan bežno prebrskamo žalostne in vesele trenutke, ki smo jih preživeli s tistimi, ki jih ni več in so nam ostali le še v spominu, na slikah. Mnogo je grenkih solza, pa vendar zaman. Tolažimo se lahko le z majhnim spominom, s šopkom cvetja. Med tem cvetjem pa se mi zdi najprimernejša bela krizantema.

Na visokem stebelu z

majhnimi listi in z velikim cvetom, daje občutek ponosa in spoštovanja.

Judita Počkaj, 8. c.
I. osnovna šola Celje

KAKŠEN STRIC

Dan se je nagibal k večeru. Tisto popoldne sva bila oba slabo razpoložena, nekaj naju je tiščalo pri srcu. Sama nisva vedela kaj. Sprehajala sva se, kar je še vedno bilo topleje, kot sedeti doma v nezakurjeni sobi.

»Saj bodo prišli lepši, toplejši dnevi,« sem ga tolažila.

Zamahnil je z roko in se spotaknil ob kamen, da sva se komaj ujela.

»Tukaj nekje, pred nama, na desno pogled, je velika dvonadstropna hiša.«

»Vidim jo!«

»Vsa je v stecku, kaj ne?«

»Da in spredaj je velik bazen, obdan z marmorjem.«

Sele potem, ko sva bila že daleč stran, je potihoma začel pripovedovati:

»Bili so še hujši časi. V zavodu za slepo mladino sem se privajal temi. Mama ni imela denarja, da bi me pogosteje obiskovala, čeprav bi me rada. Mislim, da sem šele kasneje znal presoditi, kako ji je bilo težko, ko me zaradi denarja ni mogla večkrat videti, pa čeprav bi me tako rada. Vidiš, v tisti lepi vili, mimo katere sva šla, pa stanuje moj »bogati stric«, ki se je velikokrat peljal mimo doma slepih, pa me ni nikoli obiskal. Morda ga je bilo sram da sem slep in bi se mu morda upiralo, da bi me prijel pod roko, kajti on je bil vaju samo lepih, udobnih avtomobilov. Ne vem več, kaj sem takrat doživljal! In kako sem sovražil vse, kar je smrdelo po »bogatinah!«

Pa se človek vendarle vsemu privadi in celo čisto lahko shaja brez njih. Kolikokrat sem sanjaril, la bi imel veliko denarja in bi si kupil zdravja, sonca, če še ne bi bilo prepozno!«

»Prosim, ne premissijuj več o tem!«

Potem sva molče hodila dalje. Močneje se je oklenil moje roke in čutila sem vso toplino njegovega dobrega srca.

BRALKA ANA

O, DOMOVINA

»Ekspresni vlak Dalmacija ekspres iz Splita prihaja na tretji peron in nadaljuje vožnjo za smer Jesenice, Salzburg, München, Stuttgart...« Truma potnikov se začne proti peronu. Nekoga spremlja dekle, drugega žena z otrokom, ena gruča prijateljev, tu in tam hiti kdo tudi sam.

Vsi pa imajo isti cilj — NEMČIJA. Vsak ima svojo zgodbo, svoj motiv, ki ga je privedel do te odločitve.

Zgnetejo se v kupeje in razložijo tistih nekaj potovalc po policah. Eni se poslavljajo od žene in deklet, nekdo podaja ženi kar skozi okno otroka, ki ga je hotel spremiti prav do kupeja. »Očka, mi boš poslal vlak?« Ne pozna še bridkosti slovesa. Nečiji južnjak preklinja Nemčijo

in Svabe. Najstarejši med njimi, kakih petdeset jih že ima, pa molči. Nekdo mu pomoli steklenico z žganjem. »Na, brate, pij!« Vzame in nagne, potegne požirek, dva. Kmalu tudi on spregovori. Besede so težke, padajo iz ust kakor kamni. »Rodil sem se na Kozari in boril sem se tam. Ko mi je zmanjkalo municije, sem podiral Svabe z nožem. Ranjen sem bil, izgubil sem zdravje in mladost. Za svobodo, sem dejal, za enakost, za bratstvo. Zdaj grem sam med te hudiče, med Svabe, da bom lahko plačal za šolo hčerki, medicino študira...«

Besede mu zamro v grlu. Z namršenim čelnom se zazre skozi okno. Tako joka mož, ki nima več solz.

Kupe onemi. Vsak pomisli na svojo zgodbo. Mnogo so si podobne. Med njimi je inženir, ki ga je podjetje med študijem štipendiarilo, ko pa je doštudiral, so ga pustili na cedilu in mu niso dali službe. Spet drugi se je zaposlil z željo, da bi izredno študiral, pa so mu v podjetju to onemogočili. Razumljivo, ljudje z nepopolno izobrazbo so se upravičeno zbalj za svoje stolčke. Zdaj fant razočaran odhaja.

Vlak brzi v noč. Potem se nekje ustavi. Ljudje v uniformah pridejo pogledat potne liste. »Vse v redu, srečno pot...« To je tudi zadnji pozdrav domovine, ki svojim otrokom ni znala, ni hotela odrezati velikega kosa kruha.

Hip za tem je vlak že na tujem svetu. Zgodba se ponavlja iz dneva v dan. Odhajajo. Več, da jih bo vsrkal sistem, ki je nam tuji. Kapitalizem. Prepričani pa so tudi, da bodo

za svoje delo dobili, kar zaslužijo. Tisti, ki so nadarjeni vedo, da bodo imeli možnost napredovanja. Ni jim do fraz. Ko ti gre za večji kos kruha, za človeka bolj vredno življenje, tedaj pač ne misliš na ideologije in sisteme.

Mi pa ostajamo in mirno prenašamo, da nam nekateri krojijo usode in režejo kruh, kakor se jim zdi. Mirno gledamo, kako eno govori, delajo pa drugo. Ničesar ne storimo, ko vidimo, da si nekdo lahko privoščijo vikende — vile, jahte, barvne televizorje, najdražje avtomobile... drugi pa morajo iz dneva v dan računati, koliko kruha, mleka, sladkorja lahko kupijo, da jim ne bo zmanjkalo pred prvim...

Mirno gledamo in ne storimo ničesar. Le včasih kdo tiho, brez besed odide. Sinoči je odšel on, nacoj greš ti, pojutrišnjem morda pojdem jaz.

Modri ljudje pa pravijo, da je CLOVEK naše največje bogastvo. Mnogo ljudi smo prodali. Pa vendar smo kljub devizam, ki smo jih dobili zanje — iz dneva v dan siromašnejši.

ZVONE KOKALJ
Odgovor: Zgodbo objavljamo, ker je napisana prizadeto, sicer pa mislimo, da je avtor nekoliko enostranski in prečnogled.

KAM PO OSNOVNI ŠOLI?

Šolsko leto se je pravzaprav šele pričelo. Vsem šolarjem je prineslo učenje in nove skrbi. Za nas — osmošolce pa je to leto še posebej pomembno, saj se bomo morali slej ko prej odločiti, kam po osnovni šoli. »Kje bom nadaljeval šolanje?« »Bom dobil učno mesto?« »Šti-

pendija?« Takšna in podobna vprašanja se nam vsak dan motajo po glavi. Le kdo bi nam lahko natančno odgovoril, saj je nad vsemi temi vprašanji samo en velik odgovor: Uči se! Samo z dobrim uspehom se bodo te tvoje želje lahko uresničile. Dosegel boš svoj poklic in postal nekaj, kar je vredno svojega imena.

Zato v našem razredu večkrat posedamo po klopih ter se pogovarjamo na to zanimivo in nezadržno temo. V razredu nas je malo in zato lahko vsak pride do besede in pove svoje mnenje:

Karmen je dobra učenka in aktivna tudi v izvenšolskih dejavnostih. Na vsaki šolski proslavi sodeluje, saj ima izreden smisel za deklamiranje. Veseli pa jo tudi pisanje, saj je njej konjiček novinarstvo. In ravno to jo je pripeljalo do tega, da se bo vpisala na pedagoško gimnazijo. Tako bo imela štiri leta časa, da se bo odločila med gledališčem in novinarstvom, ali pa se bo posvetila kar otrokom in postala profesorica. Branko bi rad na vojaško gimnazijo v Mostar, ker želi postati pilot, tako kot njegov oče. Misli, da ima velike možnosti, saj je dovolj velik in močan. Samo pri učniju se bo moral še malo bolj potruditi.

Marjan in Aleš, ki sta že vsa leta odlična učenca, sta se odločila, da bosta odšla na gimnazijo. Marjan premissijuje že za naprej in bo šel po končani gimnaziji študirat pravo ter postal pravnik. Upa pa, da bo kdaj kasneje tudi kot sodnik delal pravico. Aleš pa pravi, da nima še nobenega pravega cilja. Morda pa ga ima in noče povedati?

Majda že zdaj večkrat prodaja na trgu vrtnice in najbrž jo je prav to spodbudilo, da bo postala trgovka.

Vlado bi rad postal grafik. Čeprav je do kraja šolskega leta še kar precej časa, pa se boji, da se njegova želja ne bo dala uresničiti, kajti v šoli mu gre precej za nohte. Sam se trudi in upa, da bo lahko popravil svoj začetni neuspeh.

Se mnogo je želja. Irena bo šla na ekonomsko, Srečka veseli kuhanje, Sonja in Karli bi rada postala učiteljica, Sonja bo šla na vzgojiteljsko šolo, saj so ji precej pri srcu otroci. Stojan bo šel na gimnazijo... Se bi lahko naštevala in poklicev, ki bi jih izpustila ne bi bilo veliko. Med vsemi temi željami pa se krivajo tudi moje želje. Ker pa so le-te velike, se še nisem dokončno odločila in zato bom odšla na gimnazijo, kjer bo imela dovolj časa za premissijevanje in resno odločitev.

MOJCA BUCER.

8. b. I. osnovna šola,
Celje

KOZIANSKI KRIŽ

Posvet kozjanskih občin pred nedavnim v Laškem ni rešil vseh problemov zaradi modernizacije kozjanskih cest. Nasprotno, stvari so se še zaostrile, zakaj čisto jasno je, da pri odločanju o prioritetnem vrstnem redu modernizacije toliko razpitih kozjanskih cest ni odločalo stališče, po katerem bi postavili na prvo, drugo ali tretje mesto ceste, ki je najbolj obremenje-

na, pač pa zgolj posamezni občanski interes.

Pismo prevorskih občanov je odromalo na Skupščino SK Slovenije, Zvezo sindikatov Slovenije, CK ZKS, repubiški cestni sklad, tovarisem Sergeja Kraigherju in dr. Jožetu Briležu, repubiško konferenco ZMS, socialistično zvezo delovnih ljudi Slovenije ter na Izvršni svet. Razen omenjenih so pismo prejele tudi občinska konferenca ZK Sentjur in občinska skupščina Sentjur pri Celju.

Takole pravijo v svojem pismu občani vzdolž kozjanske ceste: »Dne 14. in 17. oktobra sta bila v »Delu« objavljena dva članka o gradnji nove, 6 km dolge makadamske ceste na Kozjanskem. Oba članka sta vzbudila ogorčenje ljudi vzdolž že obstoječe kozjanske ceste (št. II — 345). Članka omenjata nenavaden sestanek podpredsednika skupščine SRS s predstavniki krajevnih skupnosti Lesično, Prevarje, Dobje in Planine, ZMS, JLA, cestnega sklada SRS, cestnega podjetja in GG Celje ter predstavnik občinske skupščine in občinskega komiteja ZK Sentjur. Članek omenja, naj bi ta cesta prebivalcem Kozje omogočila povezavo s svetom!«

Sestanek je bil sklican na pobudo podpredsednika skupščine SRS, dr. Jožeta Brileja. Dr. Jože Brilež je pisal tovarišu Perčiču iz Planinske vasi pri Planjini pri Sevnici, naj povabi na sestanek tovariša Kočevarja kot predstavnika KS Prevarje in druge, da se sestanejo pri njem in se pogovore o akciji.

Ko smo to izvedeli, nam je postalo jasno, da še vedno vztrajajo pri Kozjanskem križu. Ta cesta naj bi bila podlaga za bodočo asfaltno cesto. Na račun že obstoječe ceste povezave Slivnica—Prevarje—Lesično—Kozje, želijo zgraditi cesto med Gračnico in Bistrico, del kozjanskega cestnega križa, ki pa ne ustreza potrebam teh krajev. To je izigravanje ljudi ob kozjanski cesti. Protestiramo proti takšni akciji tov. Brileja in predstavnikov občinske skupščine Sentjur ter ZK Sentjur.

Popolnoma se zavedamo, da je tudi tam nujno potrebna cesta, vendar ne na račun obstoječe ceste, ne na račun približno 70 odst. vseh delavcev oziroma potnikov. Zaradi nekaj vasi ob trasi nove ceste bo ostalo brez cestne povezave precej več zaselkov. Po novi cesti bo pot do najbližjih središč precej daljša in s tem tudi dražji prevoz potnikov — delavcev. Ali je to ekonomsko utemeljeno?

Vemo le, da je za nas ta postopek nezaslišan. Sprašujemo se, kako si lahko to dovolijo! Ali lahko zastopa krajevno skupnost pri višjih organih vsak, brez vednosti krajevnih skupnosti? Takšno zastopanje krajevnih skupnosti je kršitev statuta krajevne skupnosti in protizakonito dejanje!

Prosimo, da se nenavaden okolščine, v katerih je bil sestanek, preverijo in pojasnijo.

Odbor za ureditev kozjanskih cest.

Sledi šest pečatov krajevnih skupnosti vzdolž kozjanske ceste. Za objavo pripravil Milenko Strašek.

Bralci pišejo

IVICA ŠERFEZI IN LAŠČANI

Po dolgem času je v soboto, 28. oktobra v domu Dušana Poženeča v Laškem zopet oživel. Pravzaprav je za Laško obisk Ivica Šerfezija prava atrakcija. Človek bi pričakoval, da bo dvorana premajhna. Resnično so se nekateri tega bali, saj je precejšnji kup njegovih občudovalcev čakalo na vstopnice kar dve uri pred koncertom — se pravi ob šestih. Na žalost pa je bil njihov strah odveč.

Tudi moj strah, da v navalu za slike in avtograme ne bo našel nekaj minut zame, je bil odveč. Ujela sem ga že, ko je stopil iz avtomobila. Objubil mi je nekaj minut v pavzi in me vijdno vprašal, kje bi lahko prišel na oder. Zaman sem gledala naokoli, da bi ugledala koga od organizatorjev, ki naj bi za to poskrbel. Tudi med koncertom sem bila edina Laščanka za odrom. Zato niti izza odra niti iz dvorane ni bilo nikogar, ki bi mu poklonil sopek ali se mu vsaj zahvalil za prijeten večer.

Kljub vsemu pa Ivici in Senadi nimamo kaj očitati. Kljub celodnevni naporu so nastopajoči spravili v dobro voljo prav vse občudovalce. Se mnogo je stvari, za Laščane nič preveč pohvalnih, a o tem boje da molčim.

Kot sem že napisala, pa je Ivica dal iz sebe vse, da bi zadovoljil svoje občudovalce. Mirno lahko napišem, da mu je to tudi uspelo. Po koncertu sem mimogrede ujela besede: »Tudi 50 din bi dala, če bi bilo potrebno...« Res je, kot je Ivica dejal: »Glavno je, da so zasledeni vsi stoli...« Zalostno pa je to, da stolov niti ni bilo veliko. Človek se resno vpraša, kaj Laščane sploh spravi izza domačega zapečka?

V pavzi me je resnično popeljal na prostor, kjer sva bila sama. Bil mi je na razpolago in pripravljen odgovorjati na vprašanja. Teško je vprašati Ivico nekaj, kar o njem že ne bi vedeli. Kot je sam dejal, vsi vemo, da je pevec, očka dveh hčera, da je ljubitelj športa in da je teoretično profesor. Pa vendar mi je z veseljem sročem povedal nekaj povsem novega.

»Ta mesec sem poleg petih jugoslovanskih pevcev pel v Vzhodni Nemčiji, v Dresdenu. Pel sem popevko Plave oči kao Jadransko more. Po navadi sem bil na festivalih drugi ali tretji, tokrat pa sem zmagal in zelo sem srečen. Praviš, da bi o meni rada napisala nekaj, kar še nikoli ni bilo napisano. Prav gotovo še nikoli nisi bili opisani tvoji občutki ob mojem srečanju.«

Torej: lepo je gledati v njegove plave oči. Lepo se počutiš, ko na sebi občutiš njegov topel pogled, ki ga ne umakne. Nekatere v notranjosti se skrivajo besede, polne želja, ki pa jih na noben način ne moreš spraviti iz sebe.

Prepričana sem, da bi nič koliko občudovalk v dvorani dalo marsikaj, da bi jim poklonil nasmehek.

in stisk roke. Prav gotovo pa v njih ni bilo poguma, čeprav bi jim Ivica s tem rad ustregel. Moški spol pa je verjetno bolj privlačila njegova spremljevalka Senada Kospić. Marsikdo se je morda spominja z naslovnih strani zagrebških revij. Kot mi je zaupala, je imela to prednost kar petkrat. Decembra bo dopolnila 18 let. Letošnje šolsko leto bo maturirala na zagrebški gimnaziji. Zaradi petja in turnej poлага privatne izpite. Njen načrt: najprej maturirati, nato pa se bo vpisala na igralsko akademijo.

Tudi njena preteklost je cvetoča z zmagami. Poje že od 1964. leta dalje. Najprej na otroških oddajah, nato v oddajah kot so TV magazin, Mladi za mlade itd. Nastopala je tudi na festivalih in tudi zmagovala. Letos pa je drugi glas Hrvatske. Vse to dokazuje, da ima res lep glas, ki ji bo verjetno krojil tudi bodočnost. »Senada, kaj bi rekla bralcem Novega tednika o svoji turneji po Sloveniji, o Ivici in njegovem ansamblu?«

»Zelo sem srečna, da sem na turneji po Sloveniji prav s Šerfeziji. Radi ga imate in to mi veliko pomeni. Z mnogimi slavnimi pevci sem že nastopala po turnejah, toda ob Ivici se počutim najbolje. Vsi so dobri, toda Ivica je najboljši kolega.« To je del pogovora z mlado, simpatično Senado. Njej resnično ne zmanjka besed. Preprosto sva kramljali in postali pravi prijatelji.

Predstavila sem vam gosta prijetnega koncerta. Rada bi vam predstavila še organizatorja, vam o njem napisala nekaj pohvalnih in nepohvalnih besed, pa ga na žalost ni bilo moč najti.

Človek, ki gleda za odrom, vidi tudi drugo plat medalje. Skoz luknje raztrganih zaves pa vidi navdušeno publiko, ki dokazuje, da je takih in podobnih srečanj — želja in lačna. NADA

ZAKAJ NI OBJAVLJENO?

Naprosam uredništvo NT naj mi v rubriki Bralci pišejo blagovoli odgovoriti, zakaj ni objavilo v NT prispevka, ki sem ga poslala dne 23. 10. 1972.

Betka Kregar, Celje

Odgovor: Odgovarjamo. Zaradi tega, ker je pisem veliko in malo gledamo na vrstni red. Sicer pa — sedaj smo pesmico že objavili, saj ste videli, ali ne?

KJE DOBITI STANOVANJE?

Moramo vas seznaniti o našem položaju, v kate-rega nas je spravil Valter Krušič iz Stanetove 2 v Celju.

Pred dvanajstimi leti smo se vselili s podnajemno pogodbo in s privoljenjem oskrbnika Valterja Krušiča v stanovanje. Po njegovem zagotavljanju, da bomo mi prvi kupci, če bodo stanovanje prodali, smo si stanovanje uredili tako, da smo lahko v njem živeli. To bi bilo vse v redu, samo Valter Krušič ni držal besede in smo se znašli tik pred zimo na cesti. Vse bi se dalo urediti na človeški način in ne tako. Ze 18 let prosim za stanovanje, toda brez uspeha. Tako smo sedaj brez strehe. Naše nepremičnine so iz stanovanja zmetali v delavnico, tako da so nam še onemogočili delo — nam in našemu pomočniku, ki s svojim delom, ki ga opravlja pri nas, preživlja svojo družino. Cudimo se, da se lahko dogajajo takšne stvari. Tudi naša družina je sodelovala v narodno osvobodilni vojski, sedaj nam pa družba ne nudi najosnovnejšega — stanovanja. Pripominjam, da mož s svojo obrtno delavnico sam preživlja mene in sina in da sin hodi na srednjo tehnično šolo, zato nimamo sredstev, da bi si stanovanje kupili sami. Brez stanovanja smo že od 7. 11. 1972. Poskušala sem na vseh uradih, na občinski skupščini Celje, na občinskem odboru SZDL, na občinskem komiteju ZK, vendar se do sedaj ni še uredilo. Sprašujemo se, koliko časa bomo še brez strehe? Ali res ni v celem Celju koticica, kjer bi tudi mi lahko v miru živeli in opravljali svoje delo?

Prosim vas, da to moje pismo objavite v tedniku. Morda se bo našel kdo, ki bi vzel nesrečno družino pod streho. Prilagam sliko, kam so nas izselili.

Družina Prevolnik, Celje

VSEČ MI JE

Novi tednik mi je čedalje bolj všeč. Moti pa me nagradna igra Ali poznate svoj kraj? V njej lahko sodelujejo samo domačini. Pomislite, svoj kraj pa bo ja lahko vsak spoznal!

DRŽAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE

predstavlja svoje knjižne novosti:

IZVIRNA DELA:

Janko Jurančič: SRBOHRVATSKO-SLOVENSKE SLOVAR
1320 strani, cena: pl. 200 din

Ivan Cankar: ZBRANO DELO XI
Enajsta knjiga ZD prinaša roman Hiša Marije Pomočnice ter črtice in novele iz knjige Mimo življenja.
340 strani, cena: pl. 90, pus. 100 din.

FRANCE MIHELIC

Monografija z reprodukcijami avtorjevih grafik in risb ter z uvodno študijo Marjana Tršarja.
244 strani, cena: pl. 220 din

Ivan Bratko: ČAS KNJIGE

Publikacija, ki v znamenju mednarodnega leta knjige prinaša bogato gradivo o vlogi knjige v našem socialnem in kulturnem življenju.
146 strani velikega formata, cena: usnje 62 din.

Zmaga Glogovac: TESNOBA

Knjižni prvenec Zmaga Glogovca je roman v obliki dnevnških zapiskov.
176 strani, cena: broš. 40 din.

Vladimir Kavčič: ALEKSANDER VELIKI

V zgodovinski okvir je avtor pričujočega dramskega teksta položil problem občečloveških razsežnosti.
118 strani, cena: broš. 35 din.

Tomaž Šalamun: BELA ITAKA

pesniška zbirka
67 strani, cena: broš. 30 din.

Jože Šmit: HOJA ZA KATULOM

pesniška zbirka
56 strani, cena: pl. 25 din

Alojz Gradnik: EROS TANATOS

pesniška zbirka
76 strani, cena: pl. 38 din

PREVODI:

KITAJSKA LIRIKA

izbor kitajske lirike od najstarejših časov do danes v prevodu Alojza Gradnika.
252 strani, cena: pl. 55 din

Jean-Charles Lombard: ZGUBLJENI KORAKI

dramski tekst
74 strani, cena: broš. 30 din

Vladimir Holan: NOČ S HAMLETOM

antologijska pesniška zbirka
114 strani, cena: broš. 55 din

Jean Fourastie: 40.000 UR

Zbirka „Moderna družba“. Avtorjeva teza je: v XXI. stoletju človeku vse življenje ne bo treba delati več kot 40.000 ur.
232 strani, cena: pl. 86 din

Timothy Green: TIHOTAPCI

Zbirka „Moderna družba“. Knjiga razkriva najbolj skrite silnice modernega tihotapstva, njegova pravila, zakone, delovna območja, profite itd.
273 strani, cena: pl. 88 din

Jan Severin: MORNAR BREZ JADER

Zbirka „Biografije“. Biografski roman češkega pisatelja Severina govori o življenju in delu J. Ressla, izumitelju ladijskega vijaka.
284 strani, cena: pl. 95 din

NAJLEPŠE PRAVLJICE

Izbor najlepših pravljic z vsega sveta s celostranskimi barvnimi ilustracijami.
132 strani, cena: kart. 120 din

Ivo Andrić: GOYA

Bibliofilsko opremljena knjiga z avtorjevim esejem o velikem španskem slikarju in z reprodukcijami Goyevih slik je izšla v počastitev Andrićeve 80-letnice.
Cena: 85 din

POLJUDNO-ZNANSTVENA DELA:

SLOVENSKE SAH

Zgodovinski prerez, partije, problemi, najvidnejši predstavniki.
224 strani, cena: pl. 120 din

Margot Schubert: V DOMAČEM VRTU

priročnik
390 strani, cena: pl. 200 din

Sojar: VRTNE ENOLETNICE

priročnik
135 strani, cena: pl. 90 din

Vilko Ukmar: GLASBA V PRETEKLOSTI

pregled razvoja glasbe
244 strani, cena: kart. 63 din

Harold C. Schonberg: VELIKI PIANISTI

zgodovina igranja na klavir od Mozarta in Clementija do današnjih dni.
347 strani, cena: pl. 100 din

Zdravko Omerza: GOVORNE NAPAKE

Ta knjiga ni le priročnik za logopede, temveč tudi za učitelje, starše in vzgojitelje predšolskih otrok.
290 strani, cena: 84 din

Knjige dobite v vseh knjigarnah.

Na prvem slovenskem knjižnem sejmu od 10. do 17. novembra v Ljubljani prodaja založba vse omenjene in tudi ostale knjige z 10% popustom.

DRŽAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE
Mestni trg 26, 61000 Ljubljana

Celje

KOGA BO ZEBLO? O IDEJNOSTI

Cetudi nudega mraza dolej ni bilo, zima vendarle pogasi in vztrajno trka na vrata. Pravijo, da bo mrzla. Kaj pa bo v stanovanjih? Bo dovolj toplo? Bo dovolj kurjave?

Ce bi rekli, da vsi tisti, ki koli dva meseca ali celo več čakajo na premog, nimajo v irvnaricah niti košča premoga ali nekaj drv, bi bila nedna ohladitev zanje prava katastrofa.

Kakšno je stanje z dobavo premoga?

Da bi dobili vsaj delen odgovor na vprašanje, smo obiskali Staneta Jančiča, šefa oddelka za prodajo gradbenega materiala in kuriva pri Kovi podjetni, in Ivana Debeljaka šefa celjske poslovavnice v enjske ERE.

Cetudi se enoti po obsegu poslovanja razlikujeta, se srejujeta z isto problematiko: razen manjših zastojev, ki pa nistveno ne vplivajo na prodajo, rudniki kolikor toliko redno izpolnjujejo svoje podobne obveznosti do trgovine in s tem do potrošnikov.

Kje je torej napaka, da mnogi čakajo prav v tem času najmanj dva meseca na premog?

Odgovor — v njih samih! »Iz rudnikov dobivamo vsak mesec v letu približno enake količine premoga,« je dejal Staneta Jančič in nadaljeval:

»To pomeni, da ga dobiva prav toliko marca, aprila in maja kot oktobra in novembra. Cetudi smo stalno opozarjali potrošnike naj pravočasno naročijo premog, to storihi le redki tisti, ki so ga naročili v spomladanskih mesecih in malo pozneje, so ga dobili že v enem tednu ali dveh, tisti pa, ki so lasali na avgust in na poletni čas, čakajo po dva meseca in več. Tako se nam je primerilo, da smo premog v pomladanskih mesecih morali prodajati izven našega območja, ker doma ni bilo na voljo. Zato je na ožjem celjskem tržišču nastal primanjilija, ki ga občutimo zlasti v tem času. Zato tudi letošnje akcijske opozarjajo, da je treba premog naročiti v prvih mesecih v letu ne pa pozneje. V takih primerih bo dojava redna in pravočasna.«

»Mi oi za naše odjemalece ravili veliko več premoga kot ga dozirno,« je povedal Ivan Debeljak. »Težave so tudi v tem, ker ne gobimo zaženih vrst. Tako je orehovca dovolj, kock pa premalo in podobno. Naš zaostanek do kupcev je okoli dva meseca. Naročili nismo ustavili, vendar pa tistemu, ki pride zdaj, pove-mo, da bo lahko čakal na dobavo premoga tudi tri mesece. Navzlic tej napovedi upamo, da bomo zaostanek kmalu rešili.«

V Celju se je v preskrbi s kurivom marsikaj spremenilo. Povpraševanja po trdnih gorivih je čedalje manj. Pozna se prodor električnih, oljnih in tudi plinskih peči. Sprememba je tudi v tem, da je pred leti preskrbovala celjske potrošnike s kurivom le ena delovna organizacija, zdaj sta dve, k njim pa je treba pristeti še rudnike ki prav tako samostojno nastopajo kot prodajalci na drobno.

V Celju se je v preskrbi s kurivom marsikaj spremenilo. Povpraševanja po trdnih gorivih je čedalje manj. Pozna se prodor električnih, oljnih in tudi plinskih peči. Sprememba je tudi v tem, da je pred leti preskrbovala celjske potrošnike s kurivom le ena delovna organizacija, zdaj sta dve, k njim pa je treba pristeti še rudnike, ki prav tako samostojno nastopajo kot prodajalci na drobno.

In perspektiva? Laškega premoga je vse manj. Tudi zagorski premogovniki nimajo prevlekega deleža na tem tržišču. Z izgradnjo četrte faze soštanske termoelektrarne bo velenjske lignit iskano blago. Preostanejo torej bosenski rudnik. Prav gotovo bo tudi čas prinesel svoje in vplival, da bodo gospodinjstva čedalje manjši porabniki premoga.

Podobno velja za drva, zlasti oukova. Težko jih je dobiti. Industrija uporablja zdaj tudi odpadke, za kurjavo pa so drva postala skoraj predraga. Sicer pa se zdi, da bodo morala preskrbo z drvimi slej ko prej prevzeti gozdna gospodarstva, ne pa trgovina.

MB

Šolstvo

KOGA BO ZEBLO? O IDEJNOSTI

To je bila osrednja misel razgovora Borisa Lipužiča, direktorja zavoda za šolstvo SRS, ko se je pred dnevi na povabilo komiteja občinske konference ZKS Celje srečal s prosvetnimi delavci celjske občine. Razgovor s sekretarji oddelkov in organizacij ZK na osnovnih in srednjih šolah ter s predavatelji sociologije, filozofije, zgodovine in geografije je pokazal, da bi morali v šolah celoviteje razumeti prizadevanja za idejnost pouka, za socialistično angažirano šolo, za kvalitetnejšo marksistično vzgojo mladine. Boris Lipužič je dejal, da so v nekaterih šolah podcenjevali marksizem in je kazalo, kot da se je naša družba odpovedala marksistični idejni naravnosti naše šole. Napočno bi bilo sprejeti sedanje intenzivnejše razpravljanje o

gram zahteva, da se v šolah sestanejo oddelki ZK in da razpravljajo o problemih idejne naravnosti pouka na vsaki šoli. Ocene o tej problematiki bodo pripravili ravnatelji šol, po sejah oddelkov pa morajo o vprašanih marksistične angažiranosti pouka razpravljati vsi pedagoški kolektivi. Izdelati je potrebno program idejnopolitičnega usposabljanja vseh prosvetnih delavcev, na srednjih šolah pa obvezno ustanoviti vsaj en marksistični krožek. Temeljna izobraževalna skupnost bo pripravila razgovor o kadrovskih problemih v šolstvu. Analitik za šolstvo pri celjski občinski skupščini mora razčleniti dosedanje uresničevanje stališč o socialnem razlikovanju v šolstvu. Organizirati je potrebno konkretno razpravo o razvitosti samo-

idejni naravnosti pouka kot marksistično nevihto. Sodobna šola bi morala težiti k uveljavljanju zavestne socialistične, moralno vrednostne usmerjenosti pouka, k oblikovanju dialektičnih pogledov na človeško življenje in svet, k oblikovanju kreativnega in logičnega mišljenja, k razvijanju sposobnosti za ustvarjalno uporabo teoretičnega v praksi, torej k uresničitvi temeljnega pedagoškega načela, da naj bo učenec subjekt učnovzgojnega procesa.

Vsi prosvetni delavci, ne le člani ZK, si morajo prizadevati za angažirano šolo, proti idejnemu pluralizmu in proti idejno nevtralnemu šoli.

Da bi zagotovili uspešno uresničevanje stališč ZK na področju vzgoje in izobraževanja, je posebna delovna skupina izoblikovala konkreten akcijski program. Pro-

upravnih odnosov na področju vzgoje in izobraževanja v celjski občini še posebej glede na ustavne spremembe. Zavod za šolstvo in komitej občinske konference ZKS Celje se bosta zavzela za organizacijo republiškega posveta o vidikih socialistične angažiranosti v šoli. Posvet bi imel teoretični in konkretni del, v katerem bi bila podana analiza razmer na celjskih osnovnih in srednjih šolah. Posebna delovna skupina pri komiteju pa mora do sredine decembra pripraviti program dolgoročnih nalog ZK na področju vzgoje in izobraževanja v celjski občini.

Na ponedeljkovi seji komiteja občinske konference ZKS Celje je bil v celoti usvojen program nalog, sprejetih na sestanku s sekretarji oddelkov ZK in na razgovoru s prosvetni deavci. and

turizem

Zdraviliški dom v Dobrni, še vedno osrednji objekt pomembnega zdraviliškega in turističnega kraja. In vendar se ob tem pojavlja vprašanje, ki ga zastavljajo tako delavci v zdravilišču kot gostje, kdaj se mu bo pridružil moderen hotel, ki ga tako zelo potrebujejo. Brez novih in sodobnih nočitvenih zmogljivosti pa tudi brez odprtega plavalnega bazena Dobrna ne more računati na večji razmah.

KAJ BO DELAL NOVI TURISTIČNI URAD?

Turistični informacijski urad v Stanetovi ulici v Celju je postal neločljivi del vsega turističnega dogajanja ne samo v mestu ob Savinji, marveč tudi na širšem območju.

Skratka, urad se je uveljavil in že šestokrat potrdil upravičenost obstoja.

Zdaj pa se bo moral zaradi preureditvenih del v kinu Metropol izseliti.

Olepševalno in turistično društvo ter celjska občinska skupščina iščeta najboljšo rešitev pri iskanju novih prostorov. Kot vse kaže bo trenutna rešitev samo začasna. Kot je povedal podpredsednik celjske občinske skupščine Marjan Ašič, naj bi nove prostore za ta urad v bližnji prihodnosti uredili v starem stolpu nasproti veleblagovnice T.

Po našem mnenju bi bila to ne samo perspektivna, marveč tudi najbolj idealna rešitev problema!

INTEGRACIJA NAPOROV

Na nedavni redni jesenski seji celjske turistične zveze niso ocenili samo letošnje sezone na širšem območju, marveč so v razpravi opozorili tudi na mesto in vlogo turistične zveze.

Šlo je namreč za vprašanje, ali naj bo področna turistična zveza samo statistični informator in spremljevalec dogodkov ali kaj več — tudi pobudnik in koordinator vseh pomembnih akcij.

Problem je odprl Nace Krumpak iz Smarja pri Jelšah, ki je med drugim opozoril, da manjka na širšem celjskem turističnem območju zlasti koordinirano delo, da vsak po svoje rešuje ali skuša reševati svoje probleme itd. Prav tako je ugotovil, da manjka načrtna agencijska dejavnost za dotok gostov na naše območje.

V to razpravo je posegel tudi Leopold Perc, ki je svoj prispevek začel z ugotovitvijo, da dobi celjsko območje razmeroma malo ali nič republiških kreditov za turistične namene. In ko je iskal tudi v Ljubljani odgovor na vprašanje, zakaj tako, so mu povedali, da pač zato, ker se celjsko območje ne ponavlja z dovolj ali zadostno pripravljeno ter utemeljenimi programi, načrti in podobno. Zato se je vprašal in to vprašanje zastavil tudi na plenumu zveze, kdo naj ima iniciativo, da bodo tudi republiška kreditna sredstva za turistične namene prišla na naše območje. Na svoje vprašanje je takoj odgovoril. Predlagal je namreč, da naj bi to vlogo prevzela celjska turistična zveza, ki bi naj postala ne samo pobudnik skupnih ali posamičnih akcij, marveč tudi analizer vsega dogajanja in posrednik vseh idej, ki nastajajo v iskanju posameznih rešitev, predlogov, pobud in sličnega. Celjska turistična zveza naj bi po njegovem mnenju prevzela tudi raziskovalno delo na svojem delovnem področju.

V razpravi okoli bodoče vloge in mesta celjske turistične zveze so sodelovali še drugi kot Rado Jenko, Zoran Vudler, Stane Čuješ, dr. Danilo Dougan (predsednik turistične zveze Slovenije) in drugi.

Na vsak način velja pibiti, da se je osnovna misel o vlogi in delovnem področju zveze uveljavila, pojavilo pa se je vprašanje, kako. Trenutno stanje pri celjski turistični zvezi ni rožnato. Njeno delo temelji na čisti amaterski osnovi. Celjska področna turistična zveza nima sredstev, da bi krila osebni dohodek vsaj za enega stalnega sodelavca. V finančnih težavah so že zdaj. Zato je uresničitev predvidene poti možna samo ob rešitvi materialnega položaja zveze. Vse drugo bo lahko dosegljivo. Tu delajo ljudje, ki so tudi strokovno in ne samo po amaterski zavzetosti sposobni sprejeti nove delovne obveznosti.

Integracija turističnih prizadevanj, naporov je torej nujna in utemeljena. Pri vsem tem pa ne gre prezreti dejstva, da morajo tudi po njej ostati glavni nosilci napredka in razvoja turistične delovne organizacije; družbene organizacija, kot turistična zveza, je lahko samo izvajalec, pobudnik, gospodarstvo pa plačnik. M. BOŽIČ

MARTIN GORŠEK

Ni ga človeka na območju žalske občine, ki se ka karkoli ukvarja s športom, da ne bi poznal MARTINA GORŠKA. Ne poznajo ga le zaradi tega, ker je predsednik Občinske zveze za telesno kulturo, temveč ga poznajo kot ne-

umornega družbeno političnega delavca, ki ves svoj prosti čas posveti družbenemu delu.

Rodi se je v Zabukovci in je tu tudi zaposlen, in sicer kot vodja obrata Sigme iz Zalca. Po poklicu je inženir fizike, pred zaposlitvijo v Sigmii pa je bil štiri leta in pol v razvojnem oddelku štorske železarne. Tu je delal kot raziskovalec, za novo delovno dolžnost pa se je odločil predvsem zaradi nove proizvodnje sanitarnih blokov, ki jih delajo v tem obratu. Sigma je edini proizvajalec teh blokov v Jugoslaviji, tako da se podjetju v bodoče odpirajo ravno v tej proizvodnji odlične perspektive. V obratu, ki ga vodi je zaposleno 80 delavcev. O izgubi, ki jo je obrat še predčasno imel, ni več ne goha ne stihla. Nasprotno, ustvarjali so že prvi dobiček in do konca leta računajo, da bodo na zaposlenega delavca ustvarili skoraj milijon starih dinarjev skladov.

Kljub temu, da se v polni meri posveča svojemu poklicnemu delu, pa

se močno angažira tudi zunaj podjetja. Poleg že omenjene dolžnosti kot predsednik občinske zveze za telesno kulturo je tudi predsednik Partizana v Grižah, član upravnega odbora Svobode in član Občinske konference Zveze komunistov. Sicer pa, kot je dejal sam, 80 % svoje prostega časa posveča športu. To ga privlači, saj je bil tudi sam še do nedavnega aktiven športnik, predvsem se je ukvarjal z roketom. Njegov roketni klub v Grižah z uspehom nastopa v štaterski ligi in prišli so že do kvalifikacij za slovensko ligo.

Občinska zveza za telesno kulturo, ki ji predse duje še dve leti, združuje 45 različnih zvez in društev v katerih aktivno deluje preko 7.000 občanov. V občini je enajst društev Partizan, da o šolskih športnih društvih ne govorimo. Spričo materialnega položaja, v katerem se nahaja šport v žalski občini, težko pričakujejo ustanovitev Telesno vzgojne skupnosti, saj se jim bodo po zakonskih določ-

obrazi

lih oblikovala znatno večja sredstva kot jih imajo sedaj. Sedaj dobijo letno za vsa obsežno in pestro dejavnost 9 milijonov starih dinarjev, po novem pa bodo oblikovali skoraj devetkrat več sredstev, kar pa bo predstavljalo pomembno osnovo za dobro delo.

Martin Goršek živi med svojim podjetjem, družino in športom. Šport mu veliko pomeni in ne more si predstavljati, kako bi bilo, če bi se moral odreči delovanju na tem področju. Priznanje, ki ga je pred dnevi sprejela občinska zveza za svoje delo, je priznanje vsem, ki z velikim entuziazmom aktivno delujejo na tem področju. Nobenih dnevnih, nočnih kilometrin ne poznajo, vse delo sloni na čisti amaterski bazi. Tam, kjer delajo taki ljudje, kot je Martin Goršek, rezultati ne morejo izostati!

BERNI STRMCNIK

Koroški pevci na obisku

Prisrčno je bilo sobotno gostovanje koroških pevcev v dvorani Narodnega doma. Prisrčno tako po njihovem izvajanju, kot tudi po sprejemu, ki so ga pevci mešanega zbora Jakobus Gallus iz Celovca doživeli s strani celjskega občinstva. Le to je namreč po dolgem času napolnilo dvorano skorajda do zadnjega kotička. To pa je dalo koncertu še bolj slavnostno obeležje, saj je šlo slednjič ne le za manifestacijo kulture in petja, ampak tudi za manifestacijo prijateljstva med ljudmi, ki pripadajo istemu narodu pa vendar dvema državama.

Zbor iz Celovca, ki je bil gost mešanega zbora »France Prešerena« se je predstavil z dvema različnima programoma. V prvem delu so predstavili nekaj del Gallusa, dr. Cigana in drugih skladateljev, v drugem delu pa so zapeli (preoblečeni v narodne noše) koroške narodne pesmi tako, kot jih lahko zapoje samo koroški Slovenec: doživeto, z vso melodioznostjo koroške govornice in z vso preprosto, a vendar prijetno harmonijo. Ta del koncerta so še popestrili z nekaj vezane besede v narečjih vseh treh dolin: roške, ziljske in podjunske.

Skratka bil je to lep, preprost večer, kot so lahko pevci, ki pojejo iz ljubezni, prosti ljudje. In preprosto ter sproščeno so se počutili tudi poslušalci, ki so doživljali lepoto koroške narodne pesmi in ki si podobnih prireditev gotovo še želijo.

Koncert zbora iz Celovca je bil pod pokroviteljstvom predsednika občinske skupščine inženirja Dušana Burnika, ki je ob tej priliki po krašjem pozdravu gostom poklonil spominsko darilo.

Teden srečanj

Lepi večeri

V Kostivnici se je v ponedeljek pričel teden srečanj s slovenskimi književniki v organizaciji Novega tednika.

Radia Celje in celjskega občinskega sveta ZK POS. Največjo učilnico v osnovni šoli je napolnilo preko sto poslušalcev, ki so več večer zavzeto poslušali dela Karla Grabeljške, Franca Roša in Franceta Filipiča. Po prebranih odlomkih del omenjenih avtorjev, se je razvil prisrčen in spontan razgovor s poslušalci, ki so izrazili iskreno željo, da bi radi še takšnih doživetij, pa četudi so morali nekateri po dve uri daleč po grahah izpod masivnega Boča. Razveseljivo je tudi to, da so se literarnega večera udeležili v veliki meri starši in ravno njim je bil večer posvečen. Vsi so prejeli tudi knjige, žal jih je za nekatere celo zmanjkalo.

V torek je prav tako uspel večer v Vitanju in Braslovcah. Za uvod v izredno lep in uspeh večer, so najprej doma-

či pevci zapeli dve pesmi. Potem sta bila številnemu občinstvu predstavljena oba književnika in sicer FRANCE FILIPIČ in SMILJAN ROZMAN. Oba sta prebrala po en sestavek, toda občinstvo se s tem ni zadovoljilo. Z bučnim ploskanjem so ljudje izrazili željo, da žele še poslušati. Književnika sta prošnji rada ustregla. Po končanem literarnem delu, pa je bil še razgovor, v katerem sta književnika odgovarjala na številna vprašanja. Prireditev v Braslovcah je pokazala, da je med našimi ljudmi zelo prisoten interes za lepo slovensko besedo in da so srečanja z našimi književniki resnično lepa doživetja.

Literarni večer v Braslovcah je zelo lepo uspel, kar pa je prav gotovo v veliki meri tudi zasluga domačih organizatorjev, saj so književnikom pripravili resnično lep in topel sprejem.

Obrazi 1-4

Izšla je letošnja prva in zato četvrtina številka revije za kulturo in literaturo Obrazi, ki jo izdaja Občinska konferenca Zveze mladine v Celju. Tokrat objavlja svoja dela na štirinajstdesetih straneh kar trideset avtorjev. Prevladuje poezija, manj je proze, predvsem pa je veliko novih imen mladih literatov. V članku, ki obenem izraža etno mnenje uredništva, zasledimo opozorilo na sprejemanje publicističnih del predvsem celjskih avtorjev. Opozorilo je predvsem namenjeno celjskim knjigarnam, ki po vsebinski ugotovitvi članka posvečajo premalo prostora in pozornosti književnim delom, ki so izšla v zadnjem času — to so Celjski zbornik, osrednja celjska publikacija, delo Frana Roša Korporala in druge zgodbe, Orožnica Zgodovina Celja in okolice in vodič po Starem gradu Ivana Stoparja.

V Obrazih je tudi zapis Frana Roša o celjski Literarni krčmi, Predlog dogovora o uporabi sredstev za pospeševanje individualnega umetniškega ustvarjanja in znanstvenega dela, prispevki o gle-

dališču, beseda dramaturga celjskega gledališča Janeza Zmazca o Mikeliniovih »Stalinovih zdravnikih«, zapis o obnovi gotične cerkve na Svetini, poročilo o kongresu glasbene mladine v Augsburgu, intervju z Acijem Bertoncijem, poročilo o delovanju kulturnega društva »Anton Aškerc« in razmišljanje z estetsko kulturnega vidika mladega arhitekta o sreči v zapetu ali meščanska ideologija lastne hiše. Razpisan je tudi nagradni literarni natečaj za mlade ustvarjalce. V izredno pestri in zanimivi številki te celjske literarne revije, ki letos izhaja že četrto leto, je tudi prvič podan pregled dela celjskih kulturnih ustanov. Pregled je podan sicer zelo šablonsko in zgolj informativno, pogrešamo pa komentarje ravno izpod peresa mladih. Tudi v tej številki ne zasledimo neposrednega dialoga med ustvarjalci in uredništvom (ali urednikom), kar pa je vzrok neuresničenih želja, da bi Obrazi odigrali tudi vlogo mentorja in da bi v reviji našli odgovore tudi tisti, ki niso uspeli s svojimi prispevki priti na strani omenjene literarne revije.

Nove knjige

Nova zgodovina

Ne, ne gre za kako šolsko knjigo. Pač pa gre za satirično in hudomušno, pa v resnici globoko resno razmišljanje o našem času, o naših slabih in dobrih navadah, o naši tehnični in mehanični prihodnosti ali pa...

Avtor knjige Nova zgodovina je Slavko Pregl in je v zadnji, v Vsakdanji zgodbi tole zapisal:

Iz hladilnika sem si pripravil nekaj zmrznjene hrane, prižgal televizor ter si zmešal tonic z umetnim žganjem.

Po koncu programa sem vstal ter se napolnil k telefonu, da bi naročil bujenje. Takrat me je nekaj stisnilo v grlo in poklical sem bolnišnico. »Kirurški oddelek,« sem prosil.

»Počakajte, vežem,« je odvrnil avtomat. Ko sem dobil zvezo, sem zaslišal glas:

»Glavni kirurg, želite?«

»Rad bi,« sem rekel, »da bi mi vstavili srce iz polivinila.« Tale odlomek pove mnogo več, kot če bi razglabljali o literarni vrednosti vsebine knjige, ki je, glede na skromno bero slovenske satire in humorja, že itak sama po sebi dragocena. Avtor Slavko Pregl je rojen 1945. leta in sam pravi, da takrat, ko so bili položaji za ustvarjanje zgodovine že razdeljeni. Zato, pravi, se je lotil NOVE ZGODOVINE.

Knjiga, ki ima 106 strani, stane 32 dinarjev, prikupno pa jo je ilustriral in opremil Andrej Habič.

V Kostivnici so brali svoja dela: Karel Grabeljšek, Fran Roš in France Filipič. (Foto: D. Medved)

Nove pobude

Brez dolgoročnega koncepta in načrtnega dela kulturnih akcij ni več mogoče izpeljati. Razne kulturno programne organizacije in ostali dejavniki, ki bi morali imeti skrb za kulturno življenje neke sredine, morajo skupaj oblikovati program kulturnega življenja v posameznih občinah. To bo gotovo dajalo boljše rezultate zlasti v manj razvitih področjih, kjer je kulturna dejavnost največkrat odvisna zgolj od ene organizacije ali celo posameznika.

Teh dejstev se v veliki meri zavedajo v Sentjurju, kjer kulturno življenje v zadnjem času postalo dokaj razgibano. V veliki meri je to posledica nedavne akcije ob odkritju spomenikov skladateljem Ipavcem. Ob tej priliki so na slavnostni seji častne in upravne odbora sklada za postavitev spomenikov zlasti s strani akademika dr. Dragotina Cvetka prišle pobude za še pestrejšo kulturno in zlasti glasbeno življenje v šentjurski občini. Te pobude je pozneje upravni odbor formaliziral v sklepe, med katerimi je nekaj najvažnejših: odbor sklada naj deluje naprej kot svet za napredek kulture v občini; sklad za postavitev spomenikov skladateljem Ipavcem naj se sedaj poimenuje v »Sklad skladateljev Ipavcev«, njegovo delovno področje in nač. delova-

nja pa naj se določi s posebnimi pravili; odbor sklada mora v kratkem izdelati program svojega dela za leto 1973, ko poteče 100 let od rojstva dr. Josipa Ipavca; sklad naj skuša doseči, da se odkupi Campova hiša (rojstna hiša bratov Ipavcev) za potrebe glasbene šole in Ipavčev spominske sobe, začne pa naj tudi s pripravami za zbornik, ki naj zajame po možnosti tudi ozemlje šmarske občine.

To so vsekakor sklepi, ki morajo roditi določene napredek v šentjurskem kulturnem in glasbenem življenju. Po tej plati sta namreč bolj ali manj aktivna le moški pevski zbor in glasbena šola. Le-ta s svojimi 60 učenci in štirimi oddelki deluje v sklopu osnovne šole pri čemer pa prav gotovo trpi kvaliteta dela. Zato tudi ni odveč pobuda, da se šentjurska glasbena šola osamosvoji, kar pa je seveda spet odvisno od nekaterih pogojev predvsem prostorskega in kadrovskega značaja. Glede kadrov za potrebe glasbene šole bi bilo prav gotovo na mestu, da bi razmislili o lastnih, se pravi iz vrst šentjurske mladine navdušene za glasbo. Enako bi morali vključevanju mladine razmisliti tudi pri pevskem zboru in ne nazadnje pri godbi na pihala, ki je bila nekoč dokaj uspešna zdaj pa bolj ali manj le životari.

Skromni rezultati

V Celju se je pri Delavski univerzi na podlagi 3. člena sporazuma družbene dogovora o družbenem izobraževanju sestavljal programski svet, ki deluje v centru za družbeno-ekonomsko izobraževanje. Člani programskega sveta so bili najprej seznanjeni z delom celjske delavske univerze, dalj časa pa so se ustavili pri problematiki družbenega izobraževanja, ki je v Celju kljub vrsti dogovorov, sporočil in sporazumov več ali manj v stagnaciji, kar ni razveseljivo ne za politične niti za delovne organizacije. Vzrokov za stagnacijo tega izobraževanja, kar ni samo specifičnost celjskih razmer, je več. Našteli pa bi jih le nekaj.

Največ so na seji programskega sveta govorili o nestimulativnosti tega izobraževanja. Pri tem so menili, da so obiskovalci raznih oblik ostali takoj pri povratku v delovno organizacijo — izven dogodkov. Niso jih vključevali v samoupravno delo. Včasih so jim celo nagajali. Skratka, je redki so našli stik v delovni organizaciji in aktivno pričeli prenašati v kolektiv vsa spoznanja, ki so jih na teh končnih oblikah družbeno-političnega izobraževanja tudi prejeli v kolektiv. Posamezniki so bili na sestankih polni ust o prepotrebosti in koristnosti tega izobraževanja, ko pa si prišel k njemu v delovno organizacijo, so iskali vrsto razlogov, samo da ni bilo potrebno organizirati tega ali onega seminarja. Tako je, kot da so se nekatere strukture v delovnih organizacijah bale organizirati to obliko izobraževanja, ker bodo v tem primeru morali tudi odgovorjati na »neprijetna vprašanja. Drugo pa je, da so bili nekateri verjetno zavestno za zmanjšanje tega izobraževanja, ker so

tako lažje v okviru vse »opevane poslovnosti« odšli podjetje bolj po svoje, kakor jim to po pravilih v skladu z statuti zakoniti itd. tudi gre.

Tudi na financiranje teh oblik so opozorili člani programskega sveta. Ker je bilo malo naročnikov in še ti so nastopali posamično, neorganizirano, so bile »cene« jasno visoke. Tako imamo klasičen primer, ko se vsi dogovore za nekaj, kasneje pa to izvaja vsak po svoje. Rezultat je na eni strani drag, na drugi pa zelo skromen.

V zvezi s tem so člani opozorili tudi na premajhno aktivnost celjske delavske univerze. Menili so, da bi v tem izobraževanju morala delavska univerza takoj po sprejetju družbenega sporazuma formirati programski svet, ki bi že pred počitnicami usklajil vse programe, jih podrobno razčlenil, pa bi z delom lahko že zdavnaj pričeli, ne pa tako, kot je sedaj, da je delavska univerza pripravila v okviru celotnega svojega programa tudi družbeno-izobraževalnega, katerega sedaj delovne in družbeno-politične organizacije lahko uporabijo, če jih je volja. Delavska univerza s tem ni opravila svoje vloge. Ta institucija je v našem izobraževalnem sistemu za dolžna, da organizira to izobraževanje, zato je tudi upravičeno, da se od nje pričakuje na tem področju več, kot je storila doslej. Popolnoma razumljivo pa je, da ne eni ne drugi ne morejo ostati sami. Jasno mora biti vsem, da je to izobraževanje nujno. In če o potrebnosti tega ni potrebno več govoriti, potem tudi denar, kadrovi, predavatelje in vse ostalo za te oblike izobraževanja ne bo težko najti.

J. ZUPANČIČ

Vrtiljak dogodkov

ŠENTJUR

Novi odloki

Danes dopoldne je 26. seja obeh zborov občinske skupščine v Sentjurju. Dnevni red vsebuje enajst točk in vse razen prve, druge in zadnje vsebuje predloge o novih ali spremembah starih odlokov. Tako obravnavajo predloge novih odlokov o delovnem času trgovskih, gostinskih in drugih obratov, odlok o kompleksni razlastitvi zemljišč, ki jih zajemajo potrjeni zazidalni načrti v šentjurski občini, odlok o novih zazidalnih načrtih v zazidalnih okoljih, odlok o uporabi sredstev rezervnega sklada občine, odlok o pomožnih objektih in merilih za določitev zemljišča, namenjenega za normalno uporabo že zgrajenega objekta, odlok o splošni prepovedi prometa, parcelacije graditve in spremembe kulture zemljišč na območju urbanističnega načrta Sentjur, razen območij, za katere so izdelani zazidalni načrti in naselij Nova vas — Crnolica, Gorica pri Slivnici in Stopče in odlok o prispevku za uporabo mestnega zemljišča ter odlok o razvrstitvi lokalnih in nekategoriziranih cest na območju šentjurske občine.

LJUBLJANA

Nov Slovenski koledar

Pri Slovenski izseljenski matici v Ljubljani je izšel nov Slovenski koledar, ki letos slavi tudi svoj jubilej — svojo dvajsetletnico. Ob tej priložnosti je izdajatelj prijetno presenetil svoje naročnike, saj je Slovenskemu koledarju priložen še bogato v barvah ilustriran stenski koledar s posnetki slovenskih kmečkih hiš iz različnih pokrajin, tako da bo vsak rojak na tujem lahko v njem našel tip hišice svojega rojstnega kraja.

V Slovenskem koledarju je mnogo zanimivega branja z vseh področij v Sloveniji, knjiga pa je bogato opremljena z več kot sto fotografijami. Nad sedemdeset strani koledarja so popisali s svojimi prispevki izseljenci sami.

CELJE

Vikendi na Svetini

Sprejet je odlok o zazidalnem načrtu počitniških hišic v sklopu rekreacijskega centra Svetina. Zazidalni načrt obsega lokacije počitniških hišic na območju nad Ravninami na vzhodni in Romanco na zahodni strani. Načrt je izdelal, ker se je pojavilo več interesentov. Zavod za napredek gospodarstva v Celju. Celotna zasnova je v skladu z urbanističnim programom občine Celje, ki na območju Svetine predvideva površine za rekreacijo. Zazidalni načrt je stalno na vpogled občanom, delovnim in drugim organizacijam na oddelku za gradbe, ne in komunalne zadeve skupščine občine Celje.

Dogovor mladih

V času aktivnega dogovarjanja in izpolnjevanja obveznosti, ki izhajajo iz pisma tovariša Tita, je občinska konferenca Zveze mladine Celje pripravila ob koncu prejšnjega tedna delovni seminar za mlade iz delovnih organizacij. Prisostvovalo 83 mladincev (iz 29 aktivov Zveze mladine je prisostvovalo 83 mladincev) kaže, da so mladi spoznali, da samo s svojim aktivnim delom lahko dosežejo uveljavitev v vseh oblikah samoupravnega in družbeno-političnega dela. A pri tem se jasno kaže, da je nujno, da se seznanijo z idejno-političnimi in akcijskimi usmeritvami — kako delovati v neposrednih delovnih sredinah, tam, kjer delajo in živijo.

In ravno iz predavanj in razprav so mladi spoznali trenutek sedanjosti in odgovornosti, ki je imajo kot komunisti in aktivni mladinski funkcionarji.

Razprave ob vlogi mladih v graditvi samoupravne socialistične družbe, uresničevanja ustavnih dopolnil, o idejno-političnih vidikih sedanjega časa, so pokazale, da želimo kot soborci Zveze komunistov sodelovati v uresničevanju nalog, ki so pred našo družbo. In ob teki pripravljeno nam daje še večji elan pripravljenost vodstev podjetij in osnovnih organizacij ZK, ki so se — največji meri udeležili »okrogle mize« o aktivni udeležbi mladih v samoupravnem in političnem delu v delovnih organizacijah. Ob koncu dvodnevne seminarja smo sprejeli delovne dogovore, ki obvezujejo vse aktivne Zveze mladine v delovnih organizacijah v naši občini, da takoj pristopijo k aktivnemu delu; najprej k razčiščevanju dosedanjih napak, zatem pa v uresničevanje programov, ki morajo temeljiti na aktivnem delu vseh mladih.

FRANCI RAMSAK

LOVRENC NA POHORJU

Naše vinske gorice

Pri zborniku »Po Jugoslaviji«, ki ga izdaja Turistično društvo Lovrenc na Pohorju, je izšla lična knjižica z naslovom Naše vinske gorice. Z njo so dane prve osnove za ureditev naše »vinske ceste« ob vinogradih posameznih občin. Izdajo omenjene knjižice spremljajo besede, da je potreba po sproščeni gibanju v naravi vedno bolj priljubljena za sodobnega človeka. Zato je namen knjižice približati turistom in izletnikom Slovenske gorice. Haloze, Obsotlje in Bizeljsko. Vzbuditi med domačini vinskih gorice zanimanje za kmečki turizem propagirati uživanje grozdja, ki je hrana in zdravilo. V knjižici so tudi označene izletniške maršrute za celodnevne pa tudi krajše izlete, kačipote do kampinogov in gostišč, zgodovinskih spomenikov in znamenitosti, kačipote do krajev, kjer dobite značilno domačo hrano in specialitete, pristna domača vina — poti v vinograde na trgatve in uživanje grozdja. Knjižica vsebuje tudi pet dvoobarvnih zemljevidov, ki nazorno prikazujejo posamezna vinogradniška področja, pa tudi sicer je dobro ilustrirana.

ljubljanska banka

pravi naslov
za denarne zadeve

Naše šole vsepovsod

POKONCI STOJEČI ZIDOVI

Šola v Kostrivnici se prvič omenja v kroniki leta 1820. Bila je enorazredna, nato pa jo je tok časa zanašal tako kot mnoge druge šole, dokler ni postala osemletna šola, kar je še danes. Šolsko poslopje je bilo večkrat pregrajeno, dograjeno in obnovljeno, današnje stanje stavbe pa ni nič kaj razveseljivo. Pred desetimi leti je kostrewniška šola postala samostojna osemletka z osemindvajsetimi oddelki. Danes je na šoli enajst šolnikov in dvesto enajst učencev, ki se v kostrewniško starino zbirajo iz zaselkov Zgornja in Spodnja Kostrewnica, Zgornji in Spodnji Gabernik, Zagaj, Čača vas, Drevenik, Podplat, Podturn, Gabrovec, Brezje in Kamna gorca. Povedati je treba še to, da število učencev iz leta v leto pada, takole od enega do dveh učencev letno.

Jože Strašek iz Krtine pri Podplatu, tri kilometre od kostrivniške šole, in Danica Ogrizek iz Zgornjega Gabrnika, prav tako tri kilometre oddaljena od šole, hodita v četrti razred in sta še kar pridna. Dobil sem ju pri petju in vneto sta odpirala drobna usta, iz katerih se je vila partizanska pesem pod oboke stare šole.

Vse naokoli Kostrivnice so razmetani vrhovi, najvišji med njimi pa je vsekakor Boč, kjer še žive ljudje in kjer otroci pasejo živino in potem ko odrastejo, odromajo v dolino, v šolo. Enaka usoda je zadela tudi Dušana Gaveza, fantiča iz družine, kjer je razen njega okoli deset bratov in sestra. Dušan, ki hodi v sedmi razred, se vsak dan spusti v dolino, od lovske kočice na Boču ga pot pripelje v Kostrivnico, do tjakaj pa je natanko uro in pol hoda, če pa je sneg ali blato, pa še več. Ni prijetno Dušanu hoditi tako daleč, a kaj pomaga, če pa je treba. Še eno leto bo pešnil Dušan, potem bo tega konec. Danes še ne ve, kaj bo potem. Morda bo zapustil bočke globače in strmine in se podal v svet kot toliko njegovih vrstnikov, morda bo drvaril v bočkih hestah, kdo ve.

Tukaj, v teh krajih, kjer so največ veliko premožneje, je šola neprijetna nujnost. Da nekje je in da morajo otroci tam zapravljati čas, to vedo vsi, le neradi priznajo. Ko odnese topel veter prvi sneg in ko najhujša vročina preide v blago jesen, postane z mladimi izpod Boča hudo in izostanki v šolo so na dnevnem redu. Da pa ne bi slučajno kdo mislil, da najbolj izostajajo tisti, ki prihajajo v šolo od daleč, je treba že kar takoj povedati, da to ni res. Grešniki so doma bližje, oni izpod ali na Boču pa prihajajo v šolo redno.

Tudi Dušan prihaja v šolo redno, v šolo, ki se ji podira strop in kjer imajo dvoizmenški pouk in kjer niti ne pomislijo na popoldansko bivanje in je dodatni pouk težak. Pohvalijo se lahko le s šolsko kuhinjo in menda jim je nekdo dejal od tavišjih, da imajo to stvar zelo dobro urejeno. Zaradi takšne kuhinje lahko Dušan dobi v svoji šoli toplo malico, ki ni samo čaj, pač še kaj drugega.

Mogoče je še najbolje, da Dušan izpod Boča ne ve, da bi starodavna šola potrebovala hišnika in da ravnatelj opravlja stvari, ki sploh ne spadajo v njegovo delovno

navdušeni nad temi stvarmi. Cesta do Rogaške je slaba, boje se zime, ki že tako ali tako pritiska na uboge šolarje. Pri vsem tem ima Dušan še svoje skrbi, ki so mnogo važnejše od šolskih: kje dobiti denar za knjige in kje za obleko, kako ustreči domačim in šoli? Po eni strani si ubija glavo on, po drugi ravnatelj Lipnik. Njegove skrbi so večje. Novo opremo imajo, pa kam z njo? Prostorov ni, zbornica je čudna kombinacija razreda, govorilnice, hodnika in knjižnice.

Sonce hitro zaide v tem letnem času. Iz temnih in

KAREL LIPNIK, ravnatelj

hladnih prostorov sem odšel na svetlo. Dušan je zajahal kolo in se nekam obotavljal, da bo odšel. Tokrat je bil gospod, peljal se je lahko v dolino, nazaj bo treba riniti. V razredu so peli neko partizansko pesem, iz šolske kuhinje je dišalo. Mrzlo je pihalo sem od Boča in drevje pred šolo se je šibilo.

MILENKO STRASEK

Dušan Gavez prekobali s svojim konjičkom vsak dan sedem kilometrov. Torbo na ramo in hajl v dolino. Tu in tam spravi na svojega konjička še prijateljevo torbo, da se leta lažje spusti po strmini proti šoli.

Kostrivniška šola je le še kup pokončnega zidovja

Šmarski trenutek

KOLIKO MANJ RAZVITIM?

GOVORI PREDSEDNIK SKUPŠČINE ŠMARJE — BENO BOŽIČEK

Polika slovenske družbe do manj razvitih območij je letos na različnih družbenih področjih že izkazala prvo, pa čeprav skromno rodost. Ne bi bilo prav, če bi se naprej tožili, da je svet Kozjanskega v celoti pozabljen. In če se je zanimanje za manj razvite porodilo najprej zaradi razprav o socialnih razlikah, je danes že mnogim jasno, da predstavljajo naložbe v razvoj za ostalih krajev tudi vsa ekonomska in socialna vrednost. Pa še nekaj je treba povedati — če gledamo položaj in prizadevanja šmarske občine, potem vidimo, da so notranje sile z združenimi močmi dale levji delež za premagovanje zaostalosti. O več vidikih položaja in razvojnih možnostih je na naša vprašanja odgovarjal Beno Božiček, predsednik šmarske občinske skupščine.

NOVI TEDNIK: Mnenja o tem, kolikšna je dejanska pomoč republike manj razvitim, so različna. Bodite, če se le da, kar najbolj konkretni in povejte, kaj so dala dosežanja republiška prizadevanja šmarskemu območju kot manj razvitemu predelu v SRS?

BENO BOŽIČEK: Prizadevanja za pospešen razvoj manj razvitih občin in območij v SR Sloveniji so v dveh letih dala več rezultatov. Prvič je pomembno spoznanje, da je dolgoročno nezadržno in škodljivo, če del Slovenije ni vključen v splošni napredek in se pojavlja kot ovira razvoju samih razvitih območij.

Drugo, verjetno najpomembnejše pa je dejstvo, da je v vseh dejavnostih, ki vplivajo na razvoj znotraj občine, prevladujoče hotenje po pospešeni rasti rezultatov dela prebivalstva in s tem dviganje skupnega in osebnega standarda občanov.

Tretje dejstvo pa so konkretni rezultati in lastno spoznanje, da moramo biti iniciativni in prizadevni pri realizaciji tistih možnosti, ki se kažejo na področju politike pospešenega razvoja nerazvitih v okviru republike in ki bi brez našega angažiranja ostale več ali manj samo meglene možnosti. Politika do nerazvitih namreč v vrsti bistvenih vprašanj ni točno opredeljena.

NOVI TEDNIK: Rekli ste, da se zavedate pomena samostojnega angažiranja in pripravljenosti za premagovanje sedanje zaostalosti. Kakšno samopobudo je pokazala šmarska občina in kaj ste v občini sami uspeli začrtati in uresničiti, doseči?

SPREMENITI SESTAV PREBIVALSTVA

BENO BOŽIČEK: V začetku leta 1971 smo si postavili cilje in smeri naših nalog do leta 1975. Temeljna zahteva je — spreminjanje osnovnega sestava prebivalstva in dvig standarda prebivalstva. Realizacija te obveze vidimo v zaposlovanju, specializaciji kmetijske proizvodnje ter v izgrajevanju splošne in tako imenovane krajevne infrastrukture (ceste, šolstvo itd.).

Konkretni rezultati pa so tilje: Opredelili smo cilje nosilcev razvoja gospodarstva. V realizaciji je že program KORS-a, ki bo na novo zaposlil približno 220 delavcev.

Metka v Kozjem hitro gradi nov obrat. Atomske toplote so pričele z dolgo pričakovanim razvojem in bo drugo leto tam dobilo svojo zaposlitev že 60 ljudi. Izgrajena je nova nalivalnica v Rogaški Slatini. Prevozniško podjetje DONAT dosega lepe uspehe pri povečevanju tonaže in finančnih rezultatov. V Mestinju gradi Bohor novo mizarno. Steklarna je letos opravila pomembne rekonstrukcije. Trgovsko podjetje Jelša nadaljuje z modernizacijo trgovske mreže v občini. Izglasovana sta dva nova samoprispevka, ki bosta omogočila izgradnjo zdravstvenega doma v Rogaški Slatini in šole v Rogatcu ter urejevanje krajevnih cest.

V tem mesecu bo dograjena nova šola v Podčetrtku, urejamo pa tudi nekatere manjše adaptacije v šolah. Pri tem bi omenil še skrb za stanovanjska prosvetnih delavcev.

Izredna so prizadevanja prebivalstva za ureditev vodovodov. Vrednost teh del bo dosegla skoraj tri milijarde in bo na ta način z zdravo pitno vodo preskrbljenih 90 odstotkov gospodinjstev v letu 1974.

Do leta 1975 bo izgrajena akumulacija Vonarje, od katere pričakujemo velike koristi pri preprečevanju poplav

PREUSMERIMO V BLAGOVNO PROIZVODNJO CIMVEČ KMETIJ TER BISTVENO DVIGNEMO STANDARD PREBIVALSTVA.

PRIHODNJE LETO — LETO DOSEŽKOV

NOVI TEDNIK: To so nekoliko dolgoročni cilji. Ali ste lahko toliko konkretni, pa poveste, kaj boste uspeli napraviti v prihodnjem letu?

BENO BOŽIČEK: Prihodnje leto predvidevamo na področju družbenih dejavnosti pričetek izgradnje šole v Šmarju in zdravstvenega doma v Rogaški. Na področju gospodarstva bo največje posege napravila Steklarna. Jeseni 1973 bo odprta nova brusilnica v Kozjem in opravljena modernizacija v Rogaški. Donat bo izgradil delavnice. S precejšnjo gotovostjo pričakujemo pričetek izgradnje novega hotela A kategorije v Rogaški. Upamo tudi na program kamnoloma in separacije v Cerovcu. Vse sile bo potrebno usmeriti v uresničevanje dogovorov, ki jih vodimo z Gorenjem, celjsko Zlatarno, Elmo iz Črnuča, Primatom iz Maribora. Nekaj nam

BENO BOŽIČEK: Delo sveta kozjanskih občin ni zadovoljivo! Seveda je vprašanje izredno kompleksno in občutljivo. Vseh šest občin, dve nerazviti, ostale štiri pa blizu meje nerazvitosti, imajo mnoge lastne naloge in probleme. Za dogovarjanje nam manjka cela vrsta kvalitativno izdelanih strokovnih predlogov, ki bi naše celotno dogovarjanje dvignilo iznad večših le preveč lokalnih interesov. Območje Kozjanskega moramo v prvi vrsti gledati skozi naloge na področju infrastrukture. Infrastruktura pa je istočasno področje, na katerem smo odvisni od posameznih republiških skupnosti. Tu nam manjka enotnosti. Biti nenoten pa se pravi biti neučinkovit. Problemi na področju cest, šolstva, varstva, preskrbe z vodo, davčne politike, PTT energetike in drugi, bi morali biti skupni. Glede cest ni sporno, oziroma nihče ne oporeka nujnosti hitrejših vlaganj. Cisto drugo pa je vprašanje prioritete. Za nas je osrednje vprašanje modernizirana povezava Kozjega z Obsoteljem in z regijskim centrom — Celjem. Takšno osrednjo nalogo imajo tudi druge občine. Mnenja pa sem, da smo na regijskem posvetu članov Cestne skupnosti SR Slovenije tudi pri

Celja. V naših sedanjih prizadevanjih so doseženi uspehi v glavnem odvisni od funkcije banke. Prepričan pa sem, da ta vpliv banke tako dolgo ne more biti optimalen, dokler ne bo slonel na jasno izraženem gospodarskem in družbenem interesu prostora regije kot celote. Opredelitev tega interesa je nujna. Pri tem bi moral odigrati osnovno funkcijo regijskih center — Celje.

Po mojem je ena primarnih nalog regijskega centra, da na področju gospodarstva prevzame iniciativo in na ta način omogoči skupen družbeno-ekonomski napredek regije.

NOVI TEDNIK: Znanja je, vsaj delno, velika pomoč občine, da uspešno uresničuje naloge na področju šolstva in socialnega varstva. Slovenska javnost še sedaj mnogokrat ocenjuje kozjansko nerazvitost na osnovi posameznih kričočih primerov. Zanima nas konkretna diagnoza problemov na teh dveh družbeno zelo izpostavljenih področjih.

BENO BOŽIČEK: Kljub relativno velikim dosežnim uspehom na področju osnovnega šolstva, ugotavljamo, da ostaja šolstvo še vedno eno izmed tistih področij, ki terja maksimalno angažiranost vseh pristojnih v občini. Se zdaleč namreč ni dosežen zastavljeni cilj, da bi zagotovili našim otrokom vsaj približno enake pogoje šolanja, kot jih imajo njihovi vrstniki v razvitejših sredinah.

OBČINA NE ZMORE VSEH BREMEN

Pomebna se nam zdijo ugotovitve, da smo iz samoprispevkov in drugih virov novogradnje in adaptacije šolskega prostora vložili od leta 1968 nad 28 milijonov dinarjev, od tega pa je širša družbena skupnost prispevala le 20 odstotkov sredstev. Uspešno nam je opraviti nujne adaptacije nekaterih nad 100 let starih šol ter zgraditi nove šole v Kozjem, Lesičnem, Rogaški Slatini, zaključujemo pa gradnjo prizidka v osnovni šoli Podčetrtek. S tem smo zagotovili osnovne pogoje za reorganizacijo šolske mreže, ki naj bi bila organizirana tako, da bi izenačila pogoje šolanja kar se da velikemu številu otrok. Glavno oviro pri dokončni reorganizaciji, ki predvideva od skupnega števila šolskih zgradb 6 centralnih šol, predstavlja dotrajanost nekaterih objektov, npr. slovenski javnosti znan primer šole v Šmarju pri Ješah, ki jo lahko nadomesti le novogradnja, ter podoben primer v Rogatcu, kjer nadaljnega prešolanja brez nove zgradbe ni mogoče izvršiti.

Jasno je, da občina, ki ji je družba priznala status nerazvitega območja, ne zmore sama nositi bremen, ki izvirajo iz skrbi za šolstvo. Njena dosežanja angažiranost pri tem pomeni zanjo finančno breme, ki bo v prihodnje onemogočilo prevzem večjih materialnih obveznosti. Nujno je, če želimo tudi našim otrokom vsaj delno enake možnosti šolanja, da se solidarnostna akcija, ki teče na iniciativo RIS-a za zgraditev nove šole v Šmarju, ponovi še kje. Bilo bi nedopustno in v nasprotju z vsemi načeli naše družbe, če bi skupnost

iz leta v leto ne ugotavlja naraščajoče stopnje našega zaostajanja za slovenskim poprečjem.

Gospodarska nerazvitost občine daje poseben pečat tudi našim prizadevanjem pri skrbi za socialno ogrožene občane.

SOCIALNE POTREBE VELIKE — MOŽNOSTI MANJŠE

Zavedamo se potreb, ki na tem področju nastajajo, istočasno pa ugotavljamo, da jim lahko zadostimo le v okviru skromnih finančnih sredstev, s katerimi razpolagamo. Prisiljeni smo reševati le najnujnejše primere in to pogosto takrat, ko je ogrožena življenjska eksistencija občanov.

Čeprav vemo, da so potrebe mnogo večje, prejemo družbeno denarno pomoč nekaj nad 340 občanov, v višini od 100 do 340 din s po prejemem 200 din na osebo. V domovih za starostno onemoglo, telesno ali duševno prizadete odrasle ali mlade letne občane, imamo nad 12 oseb, za katere plačujemo celotno ali delno oskrbo. Tudi tu ugotavljamo, da je dotrskega varstva potrebnih mnogo več občanov, ki pa jim zaradi premajhnih kapacitet domov in skromnih sredstev pomoči ni mogoče nuditi. Upamo da se bo situacija bistveno izboljšala pri varstvu odraslih, ko bo dokončana že zasnovana rekonstrukcija Doma počitka Jelšingrad v Šmarju, ki pa teja oca 5 milijonov dinarjev. V rejništvo je oddanih 4 otrok, za katere plačujemo celotno ali delno rejnino.

693 kmečkimi otrokom v bližini odobreni dodatki v znesku 50 din za otroka. Priporočila republiške skupščine otroškega varstva, na bi občina ta znesek zvišala na račun lastnih sredstev nismo mogli upoštevati, saj ni bilo na razpolago sredstev.

Nad 120 zdravstveno ogroženih otrok je letovalo v Izli v letovišču, katerega graditev je sofinancirala občina.

Omenili smo le nekatere važnejše oblike socialnega varstva v občini, za katere je očitno, da jih občina brez krepke pomoči širše družbene skupnosti ne more reševati.

RAZGOVOR PRIPRAVIL J. VOLFANI

Skupščina občine CELJE

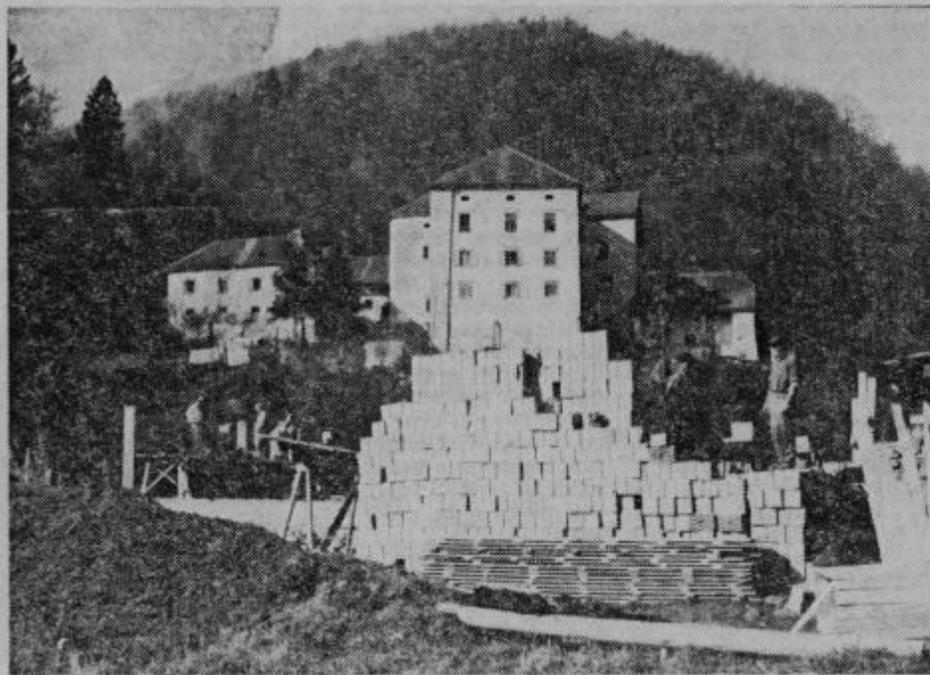
prodaja

dobro ohranjene, okovane, lesene zaboje s pokrovom.

velikosti 64x55x47. Uporabiti se dajo v različne namene, zlasti pa so primerne za hrambo orodja ali ozimnice.

Cena 100—200 din.

Interesenti si lahko zaboj ogledajo do 10. 12. 1972 vsako sredo med 14. in 16. uro in ob četrtek med 12. in 14. uro v kletnih prostorih Gregorčičeva št. 5. Celje.

Čeprav niti zidov ni, v Rogatcu že govore in to menda čisto upravičeno, da bodo do konca leta imeli pod starodavnim rogaškim gradom novo vzgojno varstveno ustanovo, katere zidovi že bodejo iz zemlje. Novi vrtec bo lahko sprejel v svoje okrilje okoli petdeset otrok. Tako bo v Rogatcu, ki postaja čedalje bolj delavsko središče tega območja, problem varstva otrok skoraj skoraj rešen.

Foto: M. STRAŠEK

na Imenskem polju, preskrbi s pitno in industrijsko vodo, turistični pomen...

Modernizacija kmetijstva se zaokrožuje z več osnovnimi nalogami. Osnovni pogoj je krajevna infrastruktura (vodovodi, ceste); zagotavljanje dolgoročne odkupne politike z izgrajevanjem kapacitet za predelavo; obstoj pospeševalne službe in ne nazadnje zagotovitev potrebnih denarnih sredstev. Še posebej nujno pa je zmanjševanje odstotka kmečkega prebivalstva in njegova preusmeritev v druge gospodarske panoge, kar je povezano z odpiranjem novih delovnih mest.

NAS CILJ PRI VSEM TEM JE, DA DOSEŽEMO V PETIH LETIH SPODNJO MEJO SREDNJE RAZVITIH OBČIN, DA ODPREMOM PRIBLIŽNO 1500 DELOVNIH MEST,

mora uspeti. Omenjeni novi dislocirani obrati z verjetno lokacijo v Šmarju so pomembna naloga. Jasno je, da se ideje še javljajo in mi smo do vsake pozornosti. Z gotovostjo računamo tudi na naložbo Vitale v Mestinju, saj gre v tem primeru za važen člen v uresničitvi politike modernizacije kmetijstva.

DELO SVETA NI ZADOVOLJIVO

NOVI TEDNIK: Nadržev je mnogo, kaže pa, da ste v teh prizadevanjih dokaj osamljeni. Morda bo zaradi tega zanimiva vaša ocena o delu sveta kozjanskih občin, o problemih tega sveta in o tem, kako je končno rešeno cestno vprašanje?

rešitvi povezave Kozjega prišli pomemben korak naprej.

NOVI TEDNIK: Kako pa ocenjujete medobčinsko sodelovanje v okviru sveta osmih občin. Znanе so namreč vaše ugotovitve, da ste pričakovali več pomoči od razvitejših delov celjskega območja. Kje bi moral svet več doseči? In kako ocenjujete dosedanje ravnanje regijskega središča pri reševanju problemov vašega območja.

BENO BOŽIČEK: Preprosto povedano — regijskemu sodelovanju manjka baza za sodelovanja. Pod bazo sodelovanja si ne morem predstavljati drugega kot prepletanost gospodarskih vezi, ki z delitvijo funkcij in njihovim spajanjem dajejo podlago za učinkovit gospodarski in družbeni napredek nekega območja, v našem primeru regije

Njihovo življenje je materinstvo

ZAKAJ OKRNJEN DODATEK?

Edina radost, ki jo je Fanika Pančur doživela v svojem dosedanem življenju, so bili in so njeni otroci. Številna družina, saj je rodila kar trinajst otrok, od katerih jih živi le še šest, se je preživljala s skromnim zaslužkom očeta, ki je vsa leta do nedavne invalidske upokojitve preživel med gozdarskimi delavci. Tiho in skromno je žvela družina v tem goratem in trdem svetu. Zemlje nobene, le nekaj kokoši in najeto stanovanje v obliki ene same sobe. Otroci so odrasčali, odhajali v solo, po soli pa v svet za delom in zaslužkom. Doma ni mogel ostati nihče, saj tu ni imel kaj početi, delo si je bilo potrebno poiskati drugje.

Družina tudi danes živi zelo skromno življenje. Tod se že leta ni ničesar spremenilo, vse je še tako, kot je bilo nekoč, življenje pa je trdo in grenko. Otroci se sicer vračajo domov, toda tudi oni imajo svoje težave in starina dvema ter mlajšemu bratu le s težavo primaknejo kakšen dinar. Očetova pokojnina ni velika. Najbolj pa se čutijo prizadete zaradi tega, ker za sina ne dobivajo polnega otroškega dodatka. Ne spoznamo se sicer v zadostni meri na predpise socialnega zavarovanja, pa vendar se nam zdi čudno, da

jim ne odmerijo polnega dodatka, saj razen očetove pokojnine nimajo nikakršnih drugih dohodkov! Očitno se jim dela krivica in prav bi bilo, če bi pri Komunalnem zavodu za socialno zavarovanje če natančneje pogledali, kako družina živi.

Kljub temu, da je družina žvela v skromnih razmerah tudi med vojno, so sem zahajali partizani. Vedno so bili dobrodošli gostje, vedno so našli tudi ustrezno zatočišče in bili postreženi s tistim, s čimer je družina pač razpolagala. Večkrat so bili pri njih tudi ranjenci, nekateri celo po več tednov. Je pač tako. Tisti, ki ima malo, ve, kako je onemu, ki nima nič, pa rad pomaga. Tisti, ki bi lahko pomagali, pa čestokrat tega niso storili. Pri Pančurjevih ni bilo tako!

Fanika Pančur je sedaj stara 53 let, zdravja pa ni najbolj trdnega. Rada stopi v vas, čeprav ji pot nazaj vzame dve uri hoje. Nima posebnih želja, čeprav živi v skromnih razmerah. Celo kar zadovoljna je, le to bi rada dosegla, da bi ji odmerili otroški dodatek, kot jim pri pada, saj pri hiši sleherni dinar še kako prav pride. Upajmo, da se bo tudi to uredilo in da pristojni ne bodo pozabili tudi na razliko za nazaj!

Po senočetih in pašnikih se je belil prvi sneg, Rogatec ter ostali vrhovi pa so se ovijali v nizke oblake. Mrzel piš je bil preko obronkov in kdor je je mogel, je tega dne ostal raje doma, v topli zakurjeni sobi. FANIKA PANČUR živi na Habrevem, in sicer je tu na svojem domu že dolga desetletja v našem. Kmetija je pripadla bratu, le-ta je številni družini odstopil sobo, ki je hkrati kuhinja, spalnica, skratka edini prostor v katerem sedaj živijo ona, mož Lojze in najmlajši sin Jože, ki od tod hodi v uro in pol oddaljeno solo v Lučah.

Žalec

PRIZNANJA ŠPORTNIKOM

Minuli teden je bila v Zalcu posebna slovesnost, na kateri so podelili priznanja zaslužnim telesnovzgojnim delavcem v občini. Ob tej priložnosti je skupščina občine Zalec pripravila za vse nagradence in odlikovance sprejem, na katerem je navzočim najprej spregovoril predsednik skupščine občine Zalec Joško Rozman, ter v svojem govoru še zlasti poudaril pomen rezultatov, ki so bili doseženi na področju telesne kulture. Predsednik Joško Rozman pa je štirim najzaslužnejšim telesnovzgojnim delavcem podelil tudi državna odlikovanja, s katerimi jih je za njihovo plodno in nesebično delo odlikoval predsednik republike Josip Broz Tito. Medaljo Dela so prejeli: MARTIN GORŠEK iz Zabukovice, RUDI PUR iz Zaleca ter ADI VIDMAJER iz Prebolca. Za dolgoletno nesebično in požrtvovalno delo na področju telesne kulture pa je bil FRANC CINK odlikovan z redom dela s srebrnim vencem.

Poleg teh, ki so prejeli državna odlikovanja, pa je dobilo še 32 telesnovzgojnih delavcev posebna priznanja — piskete, s katerimi se jim je za njihovo delo oddolžila Republiška zveza za telesno kulturo. Priznanja je podelil njen predstavnik Zoran Naprudnik.

Zoran Naprudnik podeljuje priznanje JOZETU CEROVSKU. V ozadju stoji predsednik Občinske zveze za telesno kulturo Zalec, Martin Goršek. Ob tej priložnosti je bilo podeljeno posebno priznanje tudi Občinski zvezi za telesno kulturo.

hvalil Franc Cink, ki je še zlasti poudaril pomen telesnovzgojnega dela med mladino. B. S.

SOLIDARNOST - PRVINA NAŠIH LJUDI

Ali poznate svoj kraj?

Veliko se vas je zmotilo in zamenjalo celjski stari grad in grad v Konjicah. Objavljen je bil konjiški grad! Nagrade je žreb razdelil takole:

1. nagrada 30,00 din — Marija Titi, Zg. Preloge 26, Slovenske Konjice
2. nagrada 20,00 din — Viktorija Črešnar, Zg. Zreče 82, Zreče
3. nagrada 10,00 din — Zdenka Ougmas, Suhadol 11, Loče pri Poljčanah.

Čestitamo! Nagrade bomo poslali po pošti. Dragi bralci, današnje nagrade so zadnje v tej igri! Zakaj? Zato, ker bomo z igro Ali poznate svoj kraj prenehali. Morda jo bomo kdaj kasneje obnovili!

UČENCI ŠE ZAPOSTAVLJENI

V torek je bila konferenca občinske organizacije Zveze mladine v Celju. Na konferenci so razpravljali o položaju učencev v poklicu pri zasebnih delodajalcih in v delovnih organizacijah. V ta namen je bila izdelana analiza med dijaki celjskih poklicnih srednjih šol.

Kljub temu, da se je položaj učencev vidno izboljšal v zadnjih treh letih, je njihov položaj še vedno težak, neurejen in ponekod starobitniški. Razvoj gospodarstva, nove tehnične spremembe in izboljšave tudi za učenca narakujejo novo vlogo in drugačne odnose. Te spremembe pa pogosto samoupravni akti in zakoni ne upoštevajo in tako niso v korist učencev, njihovega poklicnega in družbenega položaja. Ob urejanju položaja učencev v poklicu pa je treba upoštevati, da ta del mlade generacije predstavlja velik del bodočih neposrednih proizvajalcev. Učenci bodo proizvajalci in upravljalci delovnega programa. Zato ne zadostuje samo in izključno poklicno usposabljanje, temveč se morajo že v tem času učenja seznaniti z normami socialističnih delovnih odnosov in samoupravljanja. Družbeni položaj učencev v poklicu se izboljšuje; vendar še

vedno obstajajo problemi, ki za mlade in za celotno družbo ne morejo biti sprejemljivi.

Predsedstvo ZM Celje se je odločilo, da ponovno razpravlja o položaju učencev v poklicu zato, da ugotovi:

- kako so se uresničevala stališča,
- kakšen je dejanski položaj učencev in
- kakšne so možnosti izboljšanja učencevega položaja.

Namen analize je bil, da napravi prerez nekaterih najbolj ključnih vprašanj, ki določajo možnosti življenja, dela in družbene aktivnosti učencev.

Anketirani so bili učenci po slučajnostnem vzorcu na vseh celjskih srednjih poklicnih šolah. Večina dijakov je po socialni strukturi iz delavskih, upokojenskih in kmečkih družin. Zanimiv je tudi podatek, da je samo 25 odstotkov dijakov iz Celja, vsi ostali pa so iz sosednjih občin in se morajo voziti v solo. Precej je učencev iz družbenega sektorja, zato bi se morali nekateri problemi razreševati.

NAGRADE

Republiški zakon o poklicnem izobraževanju in urejanju učnih razmerij točno določa način in višino nagrajevanja. Za pa tega zakona vsi ne upoštevajo. V letošnjem letu prejemale učenci nagrade v naslednjih višinah: — do 150

din 10 odstotkov, do 300 din 20 odstotkov, do 300 din 50 odstotkov, — do 400 din 12 odstotkov, — nič din 8 odstotkov.

Te nagrade veljajo tako za čas šolanja kot praktičnega usposabljanja, ker med njimi ni velike razlike. Postavlja se vprašanje, zakaj 8 odstotkov učencev (vajencev) še vedno ne prejema nobenih nagrad.

DELOVNI ČAS

Kadar so učenci na praktičnem usposabljanju v podjetjih ali pa pri zasebnih delodajalcih, delajo po 8 ur. Med učenci pa je 15 odstotkov takšnih, ki so izjavili, da morajo delati tudi nad 8 ur. V času šolanja pa morajo učenci delati tudi v delavnicah, kar je protizakonito. Takšnih učencev je kar 35 odstotkov predvsem od zasebnikov, gostinskih in trgovskih podjetij.

DELO — USPOSABLJANJE

Učenci poleg rednega dela, ki spada v njihov učni program, opravljajo še druga opravila zunaj stroke, za katero se učijo. To je izjavilo kar 20 odstotkov učencev. Prav tako je pereče vprašanje stalnega inštruktorja pri delu in usposabljanju učencev. Nekatera podjetja so sicer zgradila posebne učilnice-delavnice s stalnim inštruktorjem oziroma mojstrom. 65 odstot-

kov učencev pa izjavlja, da so brez mojstra, prepuščeni samemu sebi ali pa občasnemu vodstvu in nadzorstvu tudi nestrokovnih delavcev.

POČITNICE

Z dodeljevanjem počitnic so težave pri zasebnikih in pa v nekaterih delovnih organizacijah sezonskega značaja. V zimskem času ne izkoristijo počitnic, ki jim jih pripada 7 dni, 5 odstotkov učencev. Poleti, ko bi morali imeti mesec dni počitnic, pa ima 25 odstotkov učencev manj počitnic in 10 odstotkov nič. medn. SAMOUPRAVLJANJE

Na tem področju naj izpostavimo samo dvoje vprašanj, vsa ostala so obdelana v celotni problematiki. V svojem okolju, kjer delajo, lahko učenci dajejo svoje pripombe in predloge. Toda učenci so premalo seznanjeni z vsebino pogodbe, zakona o učencih ter drugimi samoupravnimi akti. Samo 25 odstotkov učencev pozna omenjene dokumente, vsi ostali pa le delno ali sploh ne.

V razpravah in sejah so učenci večkrat poudarili, da se počutijo zapostavljene v sredinah, kjer delajo in živijo in da niso enaki ostalim članom družbe in svojim vrstnikom. Da bi te in podobne probleme učinkoviteje odpravili, so na ZM Celje pripravili tudi predlog družbenega dogovora, ki bo urejal položaj učencev v poklicu. Družbeni dogovor bodo s konferenco dali v javno razpravo in v sopolpis sindikatu ter drugim odgovornim organom v občini.

VIKI KRANJC

**ZDRAV
NAJ BOLNEMU
POMAGA**

„SOLIDARNOST“

Povsod po mestnih šolah se teko priprave za šolo v naravi. Razmišljajo o tem, kam bodo odšli na smučarstvo ali pa o tem, kakšen spenziona si bodo lahko privoščili na morju ob koncu leta. Pa vsi ne tako . . .

V osrednji in najmodernejši šoli v velikem središču, kamor zahajajo otroci staršev, ki niso na dnu osebnih odhodkov, so si s tem problemom posebno belili glave. Smučarje so sili, morja in slane vode imajo več kot dovolj poleti, ki ga večina preživi pod borovci, zato je nekemu nadebudnemu šinila v glavo revolucionarna misel. Pojdimo na kmete, med sovrstnike, in spoznalimo bomo, kako se sekajo drva, kako se kuri peč in videli bomo, kako daleč imajo otroci do šole. Deleta so skoraj malo vihal nosove, a misel je bila tako izvirna, da se niso moge njenemu miču več ustavi. Ves razred je bil na nogah. Na zemljevidu so si izbrali kraj na Dolenskem, ker o Kozjanskem je že toliko govorjenja, da tam gotovo ni nič več izvirnega. Pisali so svojim sovrstnikom in priprave so stekle. Dekleta so se izkazale kot prave gospodinje, fantje pa so tuhtali, kakšno veselje naj pripravijo za svoje kolege. Vse se je veselilo, vse se je pripravljalo na veliki dogodek . . .

Prisel je zaželeni dan odhoda in mamice so svoje otroke pospremile na postajo in jim naložile kopico napotkov. Če te bodo

jedle bolhe, se namaži z mazilom, ki je v desnem kotu torbe itd . . .

Peljali so se z vlakom in bili so presenečeni, kako lepo se je peljati z njim. Na postaji so jih pričakali kolegi in jih pospremili na svoje domove. Takoj so si bili prijatelji in zjutraj so skupaj odšli v solo. Mihec, ki je imel ob sebi fanta Tomaža, je bil skraja zaskrbljen, ker ni vedel, da bo Tomaž tako pogumno koracil do šole polno uro in pol . . .

Barbka je pomagala moštri kravo Mariji, potem pa sta odšli v solo. Tu jih je čakala še neizžagana skladovnica drv. Skupaj so poprijeli in kmažu je bilo vse na svojem mestu. Fantje so žagali in cepili, dekleta pa nosila in zlagala.

Tako je minilo v skupnem sožitju štirinajst dni. Skupni napori, uspehi in trajne vezi, ki so se spletle, bodo toliko močne, da se ob besedi SOLIDARNOST ne bodo nikoli potrjale . . .

Povedati smo vam pravljico. In ker je v vsaki pravljici tudi nekaj resničnega, upam, da je v njej resnična misel, ki govori o solidarnosti. Pravljica tudi ni neuresničljiva. Posredovali smo vam jo kot predlog, da jo skušate uresničiti in doživeti. Mišel namreč ni bogokletna, kajne, saj so vsi naši šolarji enakopravni?

ZDENKA STOPAR

sosed sosedu

Polemika

ŠE O NAŠEM VRHUNSKEM ŠPORTU

Tovariš Karel Jug je v 43. številki NT odgovoril na vprašanje javnemu delavcu o nekaterih razlogih za stagnacijo, če že ne upadanja kvalitete, dosežkov celjskih športnikov. Vprašanje je prav gotovo aktualno, saj Celje v jugoslovanski družbi velja kot športno mesto, zahvaljujoč nekaterim izvršnim dosežkom vrhunskih športnikov v preteklem obdobju. Faktorji, od katerih so odvisni visokokvalitetni rezultati v športu, pa so tako številni, da kaže o tem vprašanju spregovoriti še iz nekaterih vidikov, ki v članku Karla Juga niso bili omenjeni.

Najprej bi bilo potrebno razčistiti trditve, da je vrhunski šport v Celju v upadanju. Prepričan sem, da to ne drži popolnoma. Takšno mnenje se je verjetno izoblikovalo zato, ker je prišlo do stagnacije ali relativnega zaostajanja pri tistih panogah, kjer je Celje dolgo vrsto let predstavljalo vodilno športno elito. V mislih imam predvsem atletiko in rokomet. Dejstvo pa je, da so se medtem prebile v vrhove jugoslovanske uspešnosti druge športne discipline: košarkaši so se uvrstili v drugo zvezno ligo, dvigalci uteži tekmujejo v I. zvezni ligi, prav tako tudi hokejisti. Pravilneje bi torej lahko ugotovili, da je kvaliteta nihajoča. To pa je pomembnejši pojav, kakor zaostajanje nekaterih doslej vodečih ekip.

Kaže namreč na to, da je uspešnost celjskih vrhunskih športnikov odvisna od slučajnih faktorjev. Z drugimi besedami: ni upadanja kvalitete, ampak pomanjkanje ustreznega sistema, ki bi zagotavljal trajnost doseženega.

Naslednje vprašanje, ki se takoj postavi ob gornji ugotovitvi, je: kateri faktorji pogojujejo takšno sistematičnost in stalnost? Priznati moramo, da posamezne faktorje poznamo, ne poznamo pa njihove teže, njihove uvrstitve po pomembnosti, niti ne poznamo veljavnosti posameznih faktorjev v njihovi medsebojni povezanosti. Vemo, da je nivo kvalitetenih dosežkov odvisen od objektov, trenerjev, uspešnega vodenja, sredstev, sposobnih kadrov itd. Ne vemo pa, kateri faktor je najpomembnejši. Odgovor je — prav gotovo vsi, vendar v ustreznem medsebojnem razmerju. To nam potrjuje praksa.

Ugotovljamo namreč lahko, v nasprotju z vsakodnevnim mnenjem, da imajo nekatere panoge v Celju tako imenovane objektivne pogoje optimalno dosežene. Ne idealno, vendar v dovoljni meri, da bi lahko pričakovali boljše dosežke. Tako imajo n. pr. atleti, rokometisti, hokejisti, v zadnjem času tudi košarkaši, smučarji, pa tudi nogometaši ustrezne, če ne idealne objekte. Letni proračuni klubov, ki predstavljajo kvalitet-

ni vrh, tudi niso nizki, čeprav je realizacija izdatkov dosežena s strahovitimi naporji pri zbiranju potrebnega denarja. Vendar — denar je. Še vedno ne dovolj, pač pa vsaj toliko, da se lahko izvajajo najnujnejši programi.

Relativno trdne, uspešne upravne odbore imata predvsem AD Kladiivar in HDK, medtem ko delo pri ostalih društvih sloni na redki peščici posameznikov. Še slabše je z ostalimi strokovnjaki, kakor zdravniki, psihologi, maserji ipd. Področje zdravstvenega varstva se nekoliko ureja v zadnjem času, ko je z delom pričela solidno opremljena športna ambulanta v okviru medicine dela pri zdravstvenem domu.

Eno izmed pomembnih vprašanj za razvoj vrhunškega športa so ustrezni kadri in kadrovska politika, če jo lahko tako imenujemo. V nasprotju z Vzhodno Nemčijo, ki izbira svoje vrhunske tekmovalce (in teh ni malo), smo se pri nas odločili, da šport ne sme in ne more biti orodje politike. Zato je osnovni družbeni interes v razvoju množičnosti. Vrhunski šport je le logično nadaljevanje te orientacije. Čeprav je Karel Jug o tem vprašanju že pisal, morda samo nekaj dodatnih misli.

Dejstvo je, da se je »kadrov« ska politika športnih društev

v tem času menjala. V preteklosti je iskanje ustreznih talentov potekalo preko individualnih kontaktov predvsem v šolah. Nato je sledila teza, naj bodo športna društva tudi nosilci množičnosti, ne le kvalitete. Društva so stremela, da se je vpisalo čimveč mladih, organizirala so razne šole in razpisovala tekmovanja. Pokazalo pa se je, da takšna usmeritev ne daje dobrih rezultatov zaradi kadrovske in prostorske omejenosti društev. Kot solidno nadomestilo in izvor množičnosti rastejo danes šolska športna društva. Kljub vsem težavam je prevladalo spoznanje, da je mogoče vzgajati in oblikovati športnike tam, kjer je največ mladih. Rezultati so vzpodbudni glede na začetek, saj je v SSD včlanjenih preko 7.000 učencev, čeprav jih aktivno zaradi pomanjkanja prostorov in kadrov vadi le nekaj nad 1.500. Vendar je že to solidna baza, ki je že tudi sama po sebi ustrezno organizirana.

Že ta bežen pregled situacije kaže, da v nobenem društvu v Celju niso prisotni vsi pogoji. Pristop k reševanju problematike bo moral zato verjetno biti parcialen glede na razmere v posameznih društvih. Prav gotovo pa bo potrebno izvesti tudi nekatere kratkoročne in dolgoročne sistemske rešitve. Kakšne naj bi bile te rešitve, bo verjetno

pokazala razprava, ki teče te dni v okviru sveta za telesno kulturo. Naj tu navedemo samo nekatere možnosti.

V kratkoročnem smislu bo potrebno zagotoviti sistematično izkoriščanje obstoječih pogojev. Predvsem bo potreben stalen stik med društvi in šolskimi športnimi društvi. Ta stik bi bil omogočen že tako, da bi ostoječi strokovni delavci društev sodelovali pri delu vadb v šolah, klubi pa bi morali sodelovati tudi pri oblikovanju programov šolskih športnih društev. Začetne zasnove že tečejo v tej smeri. Bolj bi bilo potrebno izkoristiti možnosti, ki jih nudi športna ambulanta ne le za ugotavljanje psihofizičnega statusa športnika, ampak tudi za spremljanje ustreznosti metod treninga. Zanimivo je n. pr., da trenerji, ki so pripravljali naše olimpijce, sploh niso vedeli za te možnosti. Postopoma, vendar v relativnem času, bo potrebno zagotoviti večje število profesionalnih trenerjev pa tudi ostalih strokovnjakov. Hkrati pa bo potrebno zagotoviti, da se bodo ti dolžni izpopoljevali. Vsakoletni fond za usposabljanje kadrov skoraj praviloma doslej ni izkoriščen ali pa vsaj ne dovolj načrtno. Prav gotovo pa bo potrebno izvesti tudi določen premik pri sistemu financiranja. Pri tem se kot odprto pojavlja tudi vprašanje prin-

cipov za financiranje. Precej močno je mnenje, da bi morali izvesti na osnovi proučitve pogojev opredelitev, rangiranje tistih društev, ki bi imele pri tem prioriteto. Osebnost mnenim, da bi takšen tog sistem ne zadovoljeval. Uspešnost namreč ni odvisna le od sredstev, ki so na razpolago. Dostikrat ta pogoj niti ni primeren (o čemer nas poučijo nogometaši). Zato bi bilo verjetno pravilneje izdelati ustrezen dogovor, pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati društva, če želijo participirati pri posebni finančni skrbi. S tem bi posredno tudi vzpodbujali skrb za razvoj ostalih nujnih pogojev (trenerji, sistem dela, ustreznih organi, delo v SSD ipd., skrbi za objekte ipd.) Če uspe uveljaviti tak sistem v kratkem času, potem ostane predvsem dvojje faktov. Skrb za kadre in za objekte. Mislim, da bo morala tudi telesna kultura s štipendiranjem in drugimi oblikami začeti dolgoročno reševati problem svojih kadrov. Prav tako pa bo potrebno tudi s trdnjšimi dogovori oblikovati razvoj potrebnih objektov. Oboje pa posega že v zahtevo po ustreznem organiziranju. Danes delujejo posamezne osnovne organizacije izolirano ločeno. Prevladati bo moralo spoznanje, da se le s skupnim nastopom in dogovorom dajo dosežati boljše rezultati.

MITJA PIPAN

ZIMSKE GUME — SNEŽNE VERIGE — ZIMSKE GUME — SNEŽNE VERIGE

FERDO GODINA BELE TULPIKE

Roman poklanja bralcem
slovenija

avto

Automotor

CELJE

(8)

»Ulegneš z nama na hrib? Ne bo ti škodovalo,« mi je dejal.

Nisem vedel, kako bi iztrgal iz njega novico, da so Brünnerjevi prišli, da jo bom še danes videl, njo, ki se bo vrnila bogve kakšna.

»Imam pogreb,« sem dejal.

»Brünnerjevi pridejo zvečer,« je dejal, da bi mu človek dal za to vse, kar bi imel.

»Res?« sem se zadrževal.

»Stopi na cesto, zunaj je Berta z otrokoma.«

Berta je stala pri hribu, oba otroka sta se podila po klancu. Dala mi je roko, čeprav smo se včeraj videli. Krampačeva sta razumela mojo srečo.

»No, prides?« je dejala mehko Berta. »Na koledvor jih bomo šli vsi čakati, potem smo povabljeni k njim.«

»Jaz tudi?« sem vprašal nehote.

»Brünner tudi tebe vabi,« je dejal Krampač.

Govorili smo tiho, da nas ne bi kdo na farofju slišal.

»Zdaj imam pogreb, zvečer bom pa prišel.«

»Prav,« je pritrdil Krampač. »Pridi gotovo.«

Krampačevi so šli v hrib, a jaz na farof. Pred cerkvijo je čakal voz in tudi zvoniti je že začelo. Vzel sem stolo in roket in odhitel pred cerkev. Lepo je bilo na svetu.

Po trdem tlaku je drljal koleselj, da se je ropotanje odbijalo od lendavskih hiš. Kmetje, ki so se vračali iz goric ali mesta, so me pozdravljali. Odzdravljaj sem jim. Tudi organist se je razgibal, ko me je videl veselega.

»Vi, gospod kaplan, bi si namesto motorja lahko kupili avto. Ne pride vam dražje. Tak pridaš, kot ga imate sedaj, dosti stane.«

»Dober je zame,« sem vstrajal. »Kaj bi z avtom?«

»Ne bi se bilo treba voziti s temi starimi škallami. Ste videli tega, ki je prišel mimo, gospod kaplan?« me je nenadoma vprašal.

»Ne.«

»Ta vam ni dal pšenice. Pravi, da so si nebesa in pekel popi sami izmislili. Da mu vsaj krava ne bi srečno skotila,« je govoril organist. Smejalo sem se mu. Tako mi je ugajalo, da mu vsaj krava ne bi srečno skotila. Dohajala sva ženske v črnih robcih. Bogatejše so imele tudi črne predpasnike na belih, široko nabranih krilih.

Težka konja sta pokala s kopiti po trdi cesti in koleselj je ropotal, da sem komaj mogel razumeti organista:

»Maščari vas imajo radi, gospod kaplan! — Ste videli žensko, ki smo jo pravkar prehiteli? Jolanka, vaška prsica; ta bo imela zdaj četrtega nezakonskega otroka. — Kaj, če bi si vi le kupili avto, gospod kaplan?«

Nisem se hotel vrniti v Lendavo pred sončnim zahodom. Šel sem peš med njivami proti mestu. Nisem se hotel peljati. Zavil sem ob potoku proti Lendavi. Na obeh straneh potoka so bila polja in travniki. Na kraju, kjer sva se s Kandičem kopala, sem obstal. Nova trava je zrasla in mladi šar je pognal sončne, podolgate liste. Ribe so se obračale v vodi in se spuščale s tokom navzdol, ko so začutile, da sem stopil na nastip.

Tu sva ležala s Kandičem.

Rahele takrat še nisem poznal. Poslušal sem Kandiča, ko je govoril o svoji ljubezni. Nezadržano ga je zajel plaz posvetnosti in on mu je podlegel.

Premišlujem o Jančiju Krampaču. Vedno mi je želel, da bi bil srečen. Ko sva končala gimnazijo, sva imela dolge razgovore o najinih bodočih poklicih. Pregovarjal me je, da bi šla skupaj na univerzo in bi pozneje v istem mestu službovala. Dejalo je, da se bo poročil z Berto, jaz pa naj bi se poročil z Vido. Tako se nam življenje ne bi spremenilo. On bo sodnik, je rekel, jaz naj bi postal arhitekt, kar me je takrat res veselilo.

Duhovniškega poklica Krampač sicer ni zahteval, vendar so šli po njegovem v bogoslovje taki, ki si niso imeli korajže ustvariti kakega drugega, bolj pametnega poklica. Sama reve! Te reči je gledal zelo enostavno.

Krampač je bil od nekdanj stvaren človek. Kaj ne bi bil stvaren, saj je imel enajst sester in bratov in vsi so si morali že od mladih nog sami služiti kruh ter se spoprijeti z življenjem. Raztresli so se po svetu: v Ameriko, Francijo in Nemčijo.

Vendar je bil Janči moj iskren in dober prijatelj. Prepričan sem, da me ne vabi v družbo Brünnerjevih, ker bi se s tem nameraval kdaj okoristiti pri svojih kupčijah s starim židovskim trgovcem. Narobe. Te kupčije postavlja z menoj še nekoliko v nevarnost. Janči je vesel, da sem ob Kaheli srečen. On bi bil takoj pripravljen, da mi pomaga, če bi se odločil — pa kje sem z mislimi? Kako bi se to končalo? Tu je vmes moja mati.

Snoči sem bil pri Brünnerjevih. Po dolgem času smo imeli zopet lepe ure. Kako prijetna mi je bila ta družba. Presedel bi v njej dneve in dneve.

Brünnerjevi so pripovedovali o potovanju in o Mađarski. Rahela ves večer ni sedela. Stregla je. Take je še nisem videl. Obležena je bila v črno obleko, posejano z rožami. Črne, bujne lase je imela spuščene po ramah. Ženske oblike so se zlivale v harmonijo, da me je obšel strah, ker je bila na Mađarskem. Ta strah je prišel nenadoma in se me je lotil vselej, kadar sem jo pogledal. Mirno je razvrščala jedila po mizi.

Danes sem bil dobre volje, da nikoli ne pozabim tega. Z venerico sva zgodaj ustala, ko še sonce niti neba ni doseglo. Lendava je bila za hribom in sonce vedno posije na hiše zelo pozno. Pod kostanji je bil kraj svež in širokih rjavih kostanjevih listov se je držala rosa.

V gradu so že rogovili vojak. Spodaj po glavni cesti so redke ženske nesle mleko.

Snoči sem nekoliko pil, zato mi je prijal svež zrak.

S hriba so prileteli vrabci, in kakor bi jih vrigel, šli niti med kostanje. Vreščali so, se tepli med vejami.

Spomnil sem se matere. Tudi ona mora biti vesela, če je veselo vse, kar živi. Popoldne sem se odpeljal domov.

Nikjer si nisem mogel najti mesta. Nič več me ni motilo, da so prihajala pisma in gospodje iz drugih farofov. Zivel sem veselo brezskromno življenje in sem opravljal svoje delo z največjo vernostjo.

Zadovoljen sem bil, da sem Grafiču povedal skrivnost o kongresu. Naj si pomaga, saj je škofov sorodnik.

Skofov sorodnik! To mora slišati moja mati.

Mati je vlagala papriko za žmo, ko sem prišel domov. Papriko imam najrajši. Mati noč in dan misli name.

Smejalo sem se, ko sem šel pod izabelino brajdo k njej. Ni se nasmehnila. Od tistega večera, ko me je obiskala v Lendavi, se ni rada smejala. Vse je bilo kot prej, vedno sem bil dobrodošel doma, samo smeja skoraj nisem več videl na njenem obrazu.

»Počakaj, da bom to opravila.« Sklonila se je zopet nad posodo in vlagala papriko za papriko.

avtospreji: CAROSOL 40 - GUMIS - CROMIS - LEDIS — avtospreji

Kmetijstvo

PO DOPOLNILIH

Ali naj kmetijske zadruge ločijo lastno proizvodnjo od kooperacijske tako, da bodo sestavljene iz več temeljnih organizacij združenega dela ali le z ločenim obračunavanjem? Po zakonu o združenju kmetov je možno oboje. Vodstva nekaterih kmetijskih združenj, zlasti tistih, ki nimajo veliko lastne proizvodnje, pa so le za eno temeljno organizacijo združenega dela. O tem naj bi seveda odločali tudi kmetje. Zato jim je treba stvari nadrobno in prav razložiti.

V svoji organizaciji morajo imeti kmetje odločujočo besedo o ustvarjanju in delitvi dohodka. Znotraj ene temeljne organizacije združenega dela pa se bo dohodek laže preliv od donosnih dejavnosti za kritje zgub nedonosnih kot med temeljnimi organizacijami. To se bo čutilo tudi pri odločanju v samoupravnih organih.

V večjih kmetijskih organizacijah predvidevajo ne le posebno temeljno organizacijo združenega dela kooperantov ali združnikov, ampak tudi nadaljnjo razvejanost gospodarjenja navzdol do kmetov. Obrat za kooperacijo pri kmetijsko industrijskem kombinatu v Murški Soboti ima že dalj časa sektorske svete kooperantov in vaše odbore kmetov. Njihovo delovanje prilagajajo sedanjim predpisom. Obrat za kooperacijo pri kmetijskem kombinatu Ptuj pa je pripravil na

droben načrt za uresničevanje samoupravljanja kmetov, tako da bodo o gospodarjenju svoje organizacije in delitvi dohodka odločali tudi po območjih bivših manjših kmetijskih združenj, ki so jih včasih imeli za svoje.

Obrat za kooperacijo pri kmetijskem kombinatu, ki bo temeljna organizacija združenega dela z lastnim žiro računom — morda bo celo pravna oseba — bo prepustil del samoupravnih pravic nižjim enotam, da bodo člani laže odločali neposredno. To naj bi določili s samoupravnim sporazumom v temeljni organizaciji. Potem bo osrednja dejavnost obrata za kooperacijo bolj podobna nekdanjemu delu poslovne zveze kot kmetijske zadruge, osnovne zadržne dejavnosti pa bodo opravljale krajevne organizacije po območjih nekdanjih manjših združenj. Take organizacije kmetov naj bi dobile v upravljanje tudi tista sredstva — skladišča, stroje — ki jih bodo uporabljale pri svojem delu.

**KMETJE -
GLASUJTE
ZASE**

Kmetijske zadruge gotovo ne bodo smele zaostajati za kombinati, ki imajo take načrte za uresničevanje zakona o združenju kmetov. To, da se imenujejo zadruge, ne sme nikogar premetiti, češ da so zaradi tega bolj »kmečke« kot obrati za kooperacijo pri kmetijskih kombinatih. Odnosi se ne odražajo v nazivih, ampak v pravicah, o čem bodo kmetje — združniki lahko odločali. Če ne bodo budni, se lahko zgodi, da bodo imeli v svoji kmetijski zadruzi manj samoupravnih pravic kot kmetje — kooperanti pri kmetijskem kombinatu v obratu za kooperacijo.

Nekateri trdijo, da ne gre za izigravanje kmetov v vseh kmetijskih organizacijah, ki prepočasno uresničujejo določila novega zakona o združenju kmetov. Pravijo, da stvari še niso dovolj jasne. To je lahko res. V takem primeru pa naj bi najprej poiskali odgovor na vprašanje, kake pravice grede združnikom po vseh pozitivnih predpisih. Ko bodo ugotovili to, bodo laže iskali ustrezne organizacijske oblike.

Notranjo organizacijo v kmetijski zadruzi bo treba urediti tako, da se bodo kmetje počutili v njej kot združniki — gospodarji s pravicami in dolžnostmi in ne, kot da so pri gostitelju, ki jim razdeljuje del svojih dohodkov.

JOŽE PETEK

Oseba tedna: ANTI SVETINA

VEDNO MED LJUDMI

Našo sliko, ki smo jo objavili v predzadnji številki Novega tednika, smo posneli na proslavi 15-letnice obstoja in delovanja šentjurskega Alpasa. Med udeleženci proslave je bil tudi dr. Anti Svetina, ki ga je večina bralcev tudi največkrat prepoznala in tako je seveda postal naša oseba tedna. Obiskali smo ga v njegovi ordinaciji v Zdravstveni postaji v Sentjurju.

»Ste sami opazili, da ste dobili največ glasov?«

»Kljub temu, da redno prebiram Novi tednik, tega nisem opazil, na to so me opozorili drugi. Pogledal sem in se prepričal, da je temu res tako. No, malce sem bil že presenečen, preveč pa pravzaprav tudi ne, saj me pozna veliko ljudi. Tu v Sentjurju delam kot zdravnik že dvajseto leto, zdravnik pa je bil tudi moj oče. Tako nekako nadaljujem družinsko tradicijo.«

»Kakšen je vaš delavnik?«

»Tako kot delavnik vseh podeželskih zdravnikov. Delo v ambulanti in dežurstvo je združeno z obiski na domu. Dežurni sem vsak tretji dan, in sicer od 14. ure do jutra, potem pa na delo v ambulanto. Ob koncu tedna pa dežuramo po tri dni skupaj, to je petek, sobota in nedelja.«

ja.«
»Imate veliko obiskov na domu?«

»Takole okoli sto se jih nabere v enem mesecu. To je seveda precej, če računamo, da jih toliko opravijo tudi ostali trije kolegi in to na območju, na katerem živi okoli 14.000 prebivalcev. Dokler sva bila tu le dva zdravnika, je bilo dela izredno veliko, sedaj je nekoliko boljše.«

»Veliko se gibljete med ljudmi. Kako živijo?«

»Sentjur sam kot tak, kot občinsko središče, je v zadnjih letih zelo napredoval, na deželi pa se po nekod ni skoraj nič spremenilo. Mnogi ljudje živijo v slabih življenjskih razmerah. Razvoj območja po

mojem mišljenju preveč zaostaja. Potrebne bi bile ceste, da bi se delavci lahko vozili na delo, kmetje pa bi lažje prodajali svoje kmetijske pridelke. Za razvoj pre malo razvitega Kozjanskega so ceste prav gotovo osnovna stvar.«

»Kakšno je vaše mišljenje o sedanji organizaciji zdravstvene službe na našem območju?«

»Predvsem mislim, da sedanja organizacijska oblika verjetno ni najučinkovitejša. Zdravstveni dom je prevelik, problematika pa je kljub mnogim stičnim točkam precej heterogena. Težko je v okviru tako velike ustanove uskladiti vse probleme ter enotno reševati vsa aktualna vprašanja.«

»Kako gledate na predvideno združitev zdravstvene varstva delavcev in kmetov?«

»Osebo menim, da je to vsekakor koristna in nujna zadeva. Potrebno je, da se kmetje izenačijo v pravicah zdravstvenega varstva z delavci. Skrbi me le, kako bo stekla financiranje. Bomo se videli!«

»Imate kakšen hoby?«
»Da, šport. Igram tenis, kegljam, včasih se posvetim tudi namiznemu tenisu.«

BERNI STRMCNIK

Ljubljanska banka ljubljanska banka ljubljanska banka ljublj

Spoznajmo se!

V vsaki številki Novega tednika bo naša fotografija, objavljena na tem prostoru, predstavlja skupino ljudi iz različnih krajev. Največkrat na mestu, kjer se zbere mnogo občanov. Kakšna je vaša naloga? Dobro si oglejte fotografijo in na njej obkrožite osebo, ki ste jo spoznali. Nato na kupon napišite ime in priimek osebe, ki ste jo spoznali, izrezano fotografijo pa pošljite v pismu na naslov: Uredništvo Novi tednik, Gregorčičeva ul. 5, Celje, z oznako SPOZNAJMO SE. Po možnosti napišite naslov osebe, ki ste jo obkrožili na fotografiji.

Kaj bomo storili mi? Pregledali vaše kupone in ugotovili, katera oseba je bila največkrat obkrožena oziroma spoznana. Tako bomo dobili OSEBO TEDNA. Seveda bomo to osebo ali osebcico predstavili vsem našim bralcem.

Vsi, ki sodelujete v igri, pa ste udeleženi v nagradnem žrebanju. Trem izžrebancem bo Ljubljanska banka vsak teden razdelila tri hranilne knjižice:

1. PO 150 DIN
2. PO 100 DIN
3. PO 50 DIN.

Kupone in fotografije z označbo (obkrožite osebo, ki ste jo spoznali) pošljite na naš naslov do ponedeljka. Če bi se zgodilo, da kak teden nihče od bralcev ne bi pravilno navedel imena in priimka osebe, se nagrade prenesejo v naslednje kolo.

KUPON 7

Ime in priimek osebe na fotografiji _____

Njen naslov _____

Moj priimek in ime _____

Naslov _____

Pravi naslov za denarne zadeve Pravi naslov za denarne

Naslednji nasvet vas ne stane nič in vas z ničemer ne obvezuje, lahko pa vam prinese otipljive koristi. Če želite imeti valuto tako rekoč pri roki, vam predlagamo devizno hranilno knjižico. Devizna hranilna knjižica v žepu je prav tako uporabna kot gotovina, vendar mnogo zanesljivejša in prinaša visoke obresti. Kadar ste v dvomih kako ravnati, vprašajte za nasvet Ljubljansko banko, podr. Celje, in ravnali boste prav.

Pravi naslov za denarne zadeve Pravi naslov za denarne

Ljubljanska banka ljubljanska banka ljubljanska banka ljublj

S poti po Srbiji in Kosovu - piše: Drago Medved

V VISOKIH DEČANIH

Poslovili smo se od Studenice, tega simbola raške kulture in še nam je bila pred očmi že obledela in utrujena zastava s slavnega Kosovega polja, na katerem se je odigrala dramatična bitka s Turki in ki je pomenila propad srbske države. Toda sprejeli so nas Visoki Dečani, za katere pravijo, da ležijo na »dnu« Metohije. Kakorkoli že, ta srednjeveški samostan in vladarski mavzolej, zgrajen ob reki Bistrici med Pečjo, tedanjo rezidenco srbskega cerkvenega poglavarja in Prizrenom, dolgoletno prestolnico Nemanjičev, nas je sprejel v mrazu in snegu.

V samostansko dvorišče smo vstopili skozi monumentalni vhod z dobro ohranjenim obrambnim stolpom, ki so ga zgradili trije bratje zidarji: Džordže, Dobroslav in Nikola. Ti trije »majstori« od zanata so zgradili več cerkva v Srbiji v bizantinskem slogu, pa jim božda zato niso poverili gradnje dečanske cerkve. Sicer pa je njihov delež pri gradnji dečanskega samostana zelo težko opredeliti, ker so bili nekateri dokumenti uničeni, velika samostanska jedilnica, ki so jo menda tudi zgradili, pa je bila porušena in požgana med zadnjo svetovno vojno.

Pa nas je ustavila majhna, v črno odeta ženička, ki skrbi, da je cerkev pometena in prah pobrisana in da redno gorijo take, rjave svečke v svojih »peskovnikih«. Z nekoliko nemirnim glasom in kančkom nejevolje na obrazu nam je razložila, da menihov danes ni, ker imajo zunaj delo, pa če želimo, nam bo sama nekaj povedala. In ker je nekaj bolje kot nič, smo se zbrali okrog nje in prisluhli besedam, ki jih je bil sam ponos in nenadoma se je skromna »hišnica« spremenila v »kustosa«, ki je z zvonečim, pomembnostjo pa tudi pretuje polnim glasom razkri-

Vhod v samostan

Foto: D. Medved

Namreč stočni in bradati menih je pristopil k omenjenemu križu in s tistim mirnim, značilnim glasom dejal, da je na križu napisana molitev, da pa je šla celo »gor«, je vsa stvar v tem, ker je pisava vrezana v les, nekakšni cerkveni esperanto in potem smo bili še deležni branja kompletne molitve.

Naos, centralni del dečanske cerkve, ima pet ladij in nad centralno ladjo se dviga 28 metrov visoka kupola. Še sam oltar ima kar tri ladje. Že ko sem vstopil na samostansko dvorišče, me je presenetila zunanja podoba cerkve. Dva velika portala sta bila v čisto romanskem slogu, potem pristnost bizantinske arhitekture v celotnem kompleksu, na vrhu kupole pa lepa, čista gotška okna. Nekaj posebnega je tudi zunanja fasada. Narejena je iz tesanega marmorja vijoličaste in rumenkaste barve, kar daje svojstveno živahnost, a preko te mere ne gre, ker je vendar cerkev arhitektonsko mojstrsko zaključena celota. V notranjosti nas je resnično začudila dobra ohranjenost fresk, saj je samo svetnikov vseh 365, kolikor je pač dni

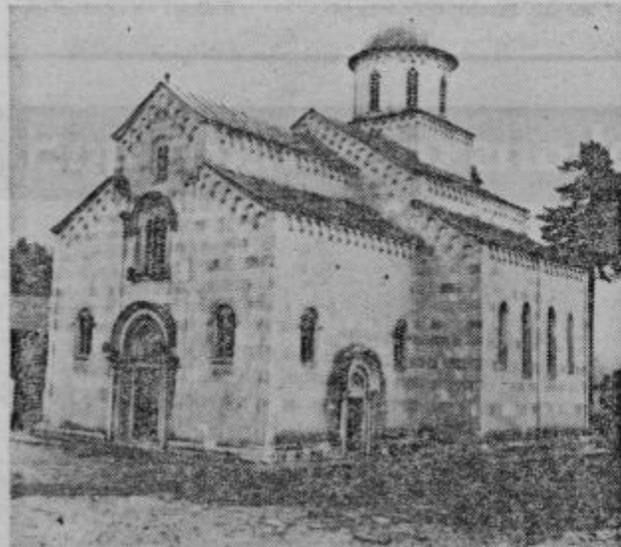
v koledarju in v nobeni drugi srbski srednjeveški cerkvi ni poslikanih toliko zgodovinskih osebnosti.

Dečani prednjačijo tudi v dekorativni plastiki, saj je na dečanski cerkvi več kot na vseh cerkvah takratne Raške skupaj.

V cerkvi so tudi sarkofagi, zakladnica pa hrani preko 150 knjig, mojstrsko izpisane z inicialkami.

Vendar pa v Dečanih ni vse tako odlično. Poznavalci trdijo, da so nekateri freske zelo slabe in izjavljajo, da so krivi nekateri slikarji, ki sploh niso imeli talenta in so svojemu delu posvečali premalo pozornosti, nekaj pa krivijo tudi arhitekta, ker jim ni pustil na voljo mirnih zidnih površin, ampak pamo plastre, stebre in gotške svode.

Naj bo tako ali drugače, samostan smo zapustili z vtisi, ki so nepozabni. Ne samo zaradi monumentalnih objektov in njihove vsebinske — umetniške vrednosti, ampak so bili tisti vtisi prežeti tudi z zadovoljstvom. Z zadovoljstvom, ki vsebuje spoznanje, da smo imeli priložnost spoznati vrednoto več, ki nam je odprla vrata v tisočere druge.

Največja srednjeveška cerkev v Srbiji

Foto: D. Medved

Veliko več sreče je imel sam arhitekt, brat Vito, Primorec doma iz Kotorja. Prpadal je redu »malih bratov«. Cerkev je gradil od 1327. do 1335. leta. Srečo je imel zaradi tega, ker je njegova — dečanska cerkev edina tako dobro ohranjena srednjeveška cerkev v celji Srbiji.

val tajne daljnega srednjega veka nevednim »Slovenimam« ki so prišli po svoj promil učenosti o zgodovini »brdovitog Balkana«.

Stojimo pri velikem ikonostasu, oltarju, ki je z obeh strani obdan z dvema stebrom, v katerih je izdelan globok lesorez. Pravi ženička, da je iz Makedonije in ne samo to — je iz XI. stoletja. Potem pokaže na levo na velik križ tesan iz tisovega lesa na kakršnem je bil pribit tudi Kristus. Na tem križu smo videli vrezljane črke, za nas neznane pisave. To je poudarila tudi naša »kustosi-nja« in ni pozabila povedati, da so ga hoteli imeti že Amerikanci in so zanj objubliali toliko kilogramov zlata, kolikor je križ težak. Vrednost naj bi bila v tem, ker še nihče do danes ni razbral pisave in seveda vsebine, ki je vrezljana v skrivnostnih hieroglifih. Pa — glej smenta, sredi največje pripovedovalne vneme, se je nekje vzel sam iguman (vodja samostana, kot pri nas opat) in že ni bilo več naše ženičke. Tako smo pričeli vse znova. Tisti lesorez je bil kaj hitro postavljen v XVI. stoletje, pa tudi tajna križa je bila kmalu odkrita.

Ko smo vstopili v cerkev, ki je po svoji koncepciji, najbolj zaključena celota med tovrstnimi objekti srednjeveške Srbije, prednjači tudi v dimenzijah, saj je največja, nas je ponovno objel tisti značilni hlad in mir, ki vlada v vseh cerkvah. In zaman smo se ozirali za kakšnim menihom, da bi nam kaj povedal o zgodovini tega kulturno-zgodovinskega spomeni-

ka. Pa nas je ustavila majhna, v črno odeta ženička, ki skrbi, da je cerkev pometena in prah pobrisana in da redno gorijo take, rjave svečke v svojih »peskovnikih«. Z nekoliko nemirnim glasom in kančkom nejevolje na obrazu nam je razložila, da menihov danes ni, ker imajo zunaj delo, pa če želimo, nam bo sama nekaj povedala. In ker je nekaj bolje kot nič, smo se zbrali okrog nje in prisluhli besedam, ki jih je bil sam ponos in nenadoma se je skromna »hišnica« spremenila v »kustosa«, ki je z zvonečim, pomembnostjo pa tudi pretuje polnim glasom razkri-

Romanski portal...

Foto: D. Medved

prometne nesreče

tri smernik, kjer se je obrnil in trčil v drevo. Težje je poškodovan voznik Kramer, škoda pa znaša okoli 10.000 dinarjev.

PO NESREČI POBEGNIL

ANICA TRATNIK, 27, iz Celja je prečkala v križišču pred pošto Teharsko cesto, ko je bila na semaforju rumena luč. Iz enosmerne Aškerčeve ulice je pripeljal voznik osebnega avtomobila, zavil v levo in zadel Tratnikovo ter jo zbil po vozišču. Voznik je odpeljal dalje. Ugotovili so, da je avtomobil last Silve Lončariča iz Sianc pri Teharjih, ki pa je izjavil, da on takrat ni vozil, temveč verjetno njegov znanec.

SMRT PEŠCA

BOGOMIR ZORIC, 26, iz Ljubljane, je vozil iz gostilni Košenina na Gornjem je nenadoma prečkal cesto s kolesom, pešec ALOJZ PODGORSEK, 38, iz Grajske vasi. Voznik avtomobila je trčil v pešca in v kolo. Pri tem je Podgorška vrgel na pokrov motorja, razbil je vetrobransko steklo, nato pa je obležal na vozišču. Pripeljali so ga v celjsko bolnišnico, kjer pa je po treh urah umrl. Materialna škoda znaša 1.500,00 dinarjev.

IZSILJEVANJE PREDNOSTI

ANTON FAJDIGA, 24, iz Raven pri Sošanju, je pripeljal po mostu na Polulah, kjer je prometni znak »obvezen odstop prednosti vozilom iz nasprotne smeri«. Fajdiga pred mostom ni ustavil, čeprav mu je nasproti pripeljal tovorni avtomobil, ki ga je vozil Bogomir Zohar iz Hruševca. Le-ta je močno zavrl; za njim pa je v premahnu varnostni razdalji pripeljal voznik osebnega avtomobila Jože Paulin iz Košnice, ki se je zadel v zadnji del tovornjaka. Poškodovana sta bila voznik Paulin in sopotnica Zofija Paulin, škoda na vozilih pa je za 3.000 dinarjev.

PREVELIKA HITROST

ANICA FAKTOR, 25, iz Celja, je vozila z osebnim avtomobilom po Kidričevi cesti v Velenju. Na ostrem desnem ovinku jo je zaradi prevelike hitrosti zaneslo na levo stran ceste, od tam pa jo je odbilo v kombi, ki je ravno pripeljal iz nasprotne smeri. Prišlo je do čelnega trčenja, potem pa je vozilo zopet odbilo na levi pločnik. Lažje je bila poškodovana Anica Faktor, sopotnik Konrad Faktor pa je bil težje poškodovan. Škoda na vozilih je za 10.500 dinarjev.

NESREČE NI PRIJAVIL

IVAN STERMECKI, 43, Lokrova, je vozil z osebnim avtomobilom iz Ostrožnega proti Celju. V bližini hiše št. 45 na Ostrožnem je prehitel pešca JAKOBA ZUMBERJA iz Ostrožnega, ki se je med hojo opotekal. Voznik je pešca zbil po cestišču, po 20 metrih vožnje obstal, naložil Zumberja ter ga odpeljal v bolnišnico, od tu pa je odšel, ne da bi nesrečo prijavil. Zumberi je dobil hude poškodbe po glavi.

TESNO PREHITEVANJE

DUSAN ZIMSEK, 24, iz Pancev, je vozil z osebnim avtomobilom iz Laškega proti Celju. Takoj izza bližega ovinka v Debru je začel prehitovati voznika osebnega avtomobila STANISLAVA KRAMEKJA iz Celja. Pri tem je voznik Zimsek s svojo desno stranjo udaril v levo stran osebnega avtomobila, ki ga je le-tega zaneslo v obces-

Celje

ZA 'ČIST' KRUH

Celjski odborniki so na svoji zadnji seji spregovorili tudi o odloku o ukrepih nepsredne družbene kontrole cen za kruh v celjski občini. Odlok določa najvišje cene za nekatere vrste kruha v prodaji na drobno, in sicer: za kruh iz pšenične moke kvalitetne skupine B tipa 1000 (črni) 2,20 din za kilogram, tipa 800 (polčrni) 2,40 din za kilogram, tipa 600 (polbeli) 2,60 din za kilogram in tipa 400 (beli) 3,00 din za kilogram, za mešan pšenični kruh z dodatkom 30 odstotkov ržene moke pa 2,60 din za kilogram. Za vse ostale vrste kruha iz pšenične moke, ki niso zgoraj navedene in druge pekarske izdelke iz pšenične moke se predpiše evidenca o cenah v prodaji na drobno. Poudariti je treba, da te cene še vedno niso ekonomske, zato bodo proizvajalci kruha prejeli do konca leta določeno kompenzacijo.

Razprava okoli tega odloka je bila dokaj burna. Odborniki so opozarjali na okoliščine, v kakršnih se kruh prodaja, na nehigijske razmere, posebej še v samopostrežnih trgovinah, kjer je

kruh dobesedno izpostavljen otipavanju strank. Papirnati trak, ki pa je prilepljen čez štruco, nima nobenega učinka. Na ta problem je opozoril tudi dr. Franc Fazarin, ko je dejal, da se vedno bolj širijo nalezljive bolezni ravno zaradi premajhnih in neustreznih higijskih pogojev pri prodaji in prevozu tovrstnih živil. Odbornik in direktor podjetja Merx Franc Petauer pa je sicer potrdil ugotovitev o slabih pogojih prodaje kruha v samopostrežnih trgovinah, vendar opozoril tudi na dejstvo, da bi se cena kruha bistveno spremenila, če bi ga embalirali tako, da bi ustrezalo to higijskim predpisom. Tako je bil sprejet sklep, da se mora v samopostrežnih trgovinah kruh ustrezno embalirati, pa čeprav bi moral potrošniki embalažo plačevati sami — sicer pa to že sedaj plačujejo za večje plastične vrečke. Dejstvo pa je, da tudi cene kruha in njegovo embaliranje ne bo rešeno čez noč. Dobre rezultate lahko pričakujemo šele po splošni uskladi cene in trga.

D. M.

Žalska mladina gradi cesto v Marija Reko

CESTA SOLIDARNOSTI

Nizki oblaki so se zgrinjali nad ozko dolino, ko sem po dolgem iskanju končno našel gradbišče. Zavijem med mladce, ki so v spodnjem delu ravno končali še zadnja dela ter pobirali orodje, da se pridružijo skupini višje gor v gozdu, ki se spoprijema z nasipom na ovinku. Janeza Krofliča, predsednika žalske mladine, zapazim že zdaleka. Z veliko lopato si daje opravka s kupom zemlje in dvoje, troje mladincev mu pri tem pomaga. Tudi RUDI PRAZNIK, predsednik krajevne skupnosti iz Prebolda, je tu. Vsakokrat, ko delajo mladinci, se poda med nje, so mi povedali kasneje. Ponosen je na ta mladi rod, ki se je tako pridno lotil gradnje te prepotrebne ceste.

»Lepo, zares lepo, da si prišel, me ogovori Praznik in mi prične razkladati vse okoli nove ceste. »Kar poglej, koliko so napravili in to v borih štirinajstih dneh. Kilometer in pol, še dva pa bomo do kraja. Krasna cesta bo to, še zlasti pa pomembna.«

»Kdo pa je investitor?«

»Ja, to je pa nekoliko težavna reč. Krajevna skupnosti je odmerila milijon pa pol, morda dva, da bomo plačali strojne ure za buldo-

Janez Sumak

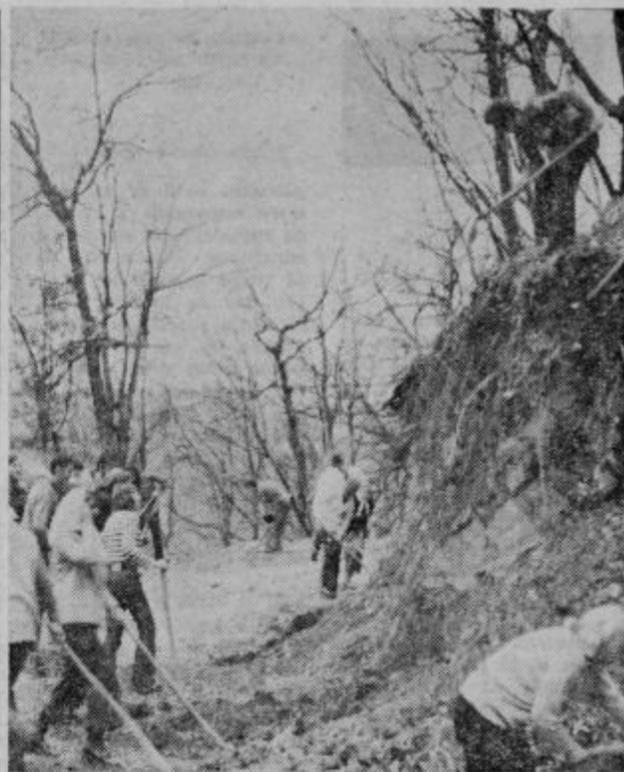
šer. Kmetje so zemljo odstopili brezplačno, pa še samoprisevek so plačali. Sicer pa so vse poseke opravili brezplačno in pridno pomagajo tudi z udarniškim delom.«

Taka je torej ta reč! Zemljo zastoj, samoprisevek in še deio v prostem času. Vsi pomagajo! Jože ZUPAN se bliža že sedmemu križu, enako tudi Pečnikova mama, pa se prav rada pridruži mladim in pritegneta za delo povsod, kjer je treba. Pa številni drugi! Res, veliko bo cesta pomenila tem ljudem, zato ni čudno, da radi pomagajo prav vsi. KONRAD KOS, pri njem so tega dne imeli mladinci kosilo, je ob tej priliki povedal naslednje: »Res je, izgubil sem najlepšo in največjo njivo, vsekakor jo je škoda, toda cesta je pomembnejša. Včasih smo lahko s parom volov sem gor v ta breg pripeljali največ sto kilogramov, odslej bo čisto drugače. Kar pa se mladih tiče, vam povem, da delajo, kot da bo cesta njihova, ne naša. To je prava mladina, res je, pridni so in ni kaj reči!«

»Delavci se bodo lahko vozili na delo v dolino. Solski avtobus pa bo lahko pripeljal čisto do stare šole v Mariji Reki in tako bo šolarjem skrajšal pot v šolo kar za de-

belo uro in še več.« je povedal Rudi Praznik in dodal: »Če bi povsod vladala tolikšna solidarnost kot tod med ljudmi v Marija Reki, potem bi lahko zgradili še kaj več. In mladi! Idejo, ki smo jo dali, da bi pomagali pri gradnji, so vzeli kar najbolj resno. Janez je poskrbel za organizacijo in vse klapa, kot je treba.« Da, res je, sam se prepričal v to. Mladi na gradbišču delajo kot za stavo in imajo kaj pokazati. Doslej so opravili že nad tisoč udarniških ur in tudi taki mladinci so med njimi, ki doslej še od nobenega delovnega dne niso izostali. Tudi dež, ki je pričel padati, jih ni motil. Do kosila so še hoteli opraviti svoje, po kosilu pa naprej. Mladi fantje in dekleta se zavedajo, kaj bo ondodnim ljudem pomenila cestna povezava z dolino in ljudje znajo ceniti njihovo delo.

Edini stroj na gradbišču je velik buldožer. JANEZ SUMAK, zaposlen v Strojni, v Zalcu, ga varno in spretno prevažna v teh strmih bregeh in utira traso bodoče ceste.

Nikoli doslej ni delal le osem ur na dan. Ne, vedno od zore do mraka. Zmotili smo ga med kosilom pri Pečnikovih. Komaj je končal s kosilom, že je odvihral skozi vrata in ne meneč se dež sedel za krmilo buldožerja ter se z njim zari v strmi breg. Se pred sčmo bi rad povezal zgornji del s spodnjim, tako bo za pomlad ostalo manj dela.

Resnično, to je cesta solidarnosti in dobršen del k temu so prispevali žalski mladinci. Iz vse občine prihajajo mladi, le domačih iz Prebolda pogrešajo, še zlasti onih iz Tekstilne. Sicer pa, akcija bo trajala tudi spomladi in časa, da se jim pridružijo tudi drugi, je še vedno dovolj!

Tekst in slike: BERNI STRMCNIK

NAGRADNA KRIŽANKA

TKANINA
CELJE

velika izbira
oblek
za šolo in dom

VELEBLAGOVNICA

Risal in sestavil: ZVONE KOREN

	Moško ime	Štrajk	Mama propria	Sušenjs	Množi-čen tek	Švara	Zveplo	Zvišani ton C	Angl. filmski pesnik reEiser (Carol)	Slov. žanejski	Španija	Sovrč Anton	Amer. western	Ostanek	Stare-sina
Vinska trta			Redek nebesni pojav			Franc. filozof It. konik							Dansko moško ime Mostar		
			Glavna vrsta Dišeče mazilo				Trčičica troha				Vračni obešek Pravilo vodilo				
Glavno mesto Jordanije			Pat Mesto v Angliji				Ruski bahist					Reka v Posarju			
Gneča, maskot				Reka v Baču Teško delo				Zveza Moraki rak				Knez			
Izloček Eleze s notranj izločan					Letopis			Zabica pri loku	Afriška dežela				Hrvaška revija		
Dušik	Žensko ime Lovski pes					Obredna oprava Svebodno posestvo							Trst Vojak v Turčiji		
Akvinski Romā		Mesto v Turčiji Tropski kuščar				Dekor Sočutna v umet. zgodov.				Tropska oljnica				Tona Igra na karte	
		Indijan trofeja				Gr. bog vetrov Indij. obleka					Persij. knjige Mesto v Kolumb.				
Državna blagajna			Češki pišec Jirasek				Lenno ind. podjet.					Š. ime			
			Ne- snanec	Vzor, sglad 6.+10 črka				Mošnik Dve črki					Pritok Rena Peniški klub		
Franc. žensko ime (Ivanka)						Redek kemični element			Tel. element Polmer					Pod-seani hodnik 1. črka	
Verdi-jeva opera						Mesto v Indiji									Kar-lovac

Nagrade so tete: 1. nagrada — 100 din, 2. nagrada — 50 din, 3. nagrada — 50 din. Rešitve pošljite do 25. novembra na naslov Novi tednik, Celje, Gregorčičeva 5, s pripisom NAGRADNA KRIZANKA TKANINA. Obilo zabave pri reševanju!

med štirimi očmi

MENSTRUACIJE NI

Menstruacijo imam že 2 leti in po. V tem času se ni prišlo do bistvenih sprememb in časovnih razlik, zdaj pa me vedno bolj vznemirja dejstvo, da je bila moja zadnja menstruacija 10. avgusta, od takrat naprej pa nič. Svetujte mi prosim, kaj naj storim?

S—C.

Preljuba Silva,

svetujem vam pot k zdravniku in to po bližnjici! Pa premalo ste napisali, da bi vsaj vedeli za kaj gre. Nismo datjnovidci, da bi vedeli vse in to kar takole brez podatkov!

GRANOLOM

Resne težave imam. Namreč že deset let imam granulom. Ta težava je v tem, da imam zaraščene kožice okoli zastarelih zobov zobovja. Večkrat bolujem in umam oteklino okoli bolečih zobov. Zato, ker imam ta problem že deset let, prosim, da mi

potegate po vaši sposobnosti in mi na to odgovorite čimprej!

L. V.

Spoštovani tovariš,

potrudili smo se in vam nitro odgovorili z željo, da čimprej sami stopite do zdravnika. Mislim, da bi to lahko naredili že prej, ker kar ne morem razumeti, da ste čakali 10 let. Mislim pa, da ste tudi v zmoti glede vaše »diagnoze«, ker kolikor vem, je granulom nekaj drugega kot mislite vi. No, zobozdravnik vam bo točno povedal, kaj vas muči in tudi primerno zdravi!

MOJA ŽENA

Moja žena je lepa in poželjena vredna. Kamor se z njo prikažem, imam težave, ker povsod vzbuja pozornost. Meni je bilo skrajno všeč, ker tudi osvojitev takšnega »skalibraw« ni bila lahka. Kolega so mi zavidali, mati me je stvarila, češ, z njo boš imel še težave, kolegice v službi so zavidično namigovali. Jaz pa sem bil ponosen, da je kaj. Zda pa se mi ne zdi več tako prijetno živeti z njo, ki se je že tudi pričela domišljati, da je ne vem kaj. Saj prižnam, tudi brihtna je ne koliko, a je do gotov mere, jaz jo namreč nadkri-ljujem in to hvala bogu,

ker drugace bi še bolj gizlavo nosila svojo »snoflic« po svetu. Zato vam pišem, ker mi gre to njeno obnašanje že malo na živce, pa tudi ta pomp okoli nje. Naj bo prijetna, si mislim, ne pa domišljava. Ker ji rečem, naj se samokritično oceni, pravi, da je ona taka in drugačna ne bo. Zda pa res ne vem, ali imam pravico ženi kaj reči ali pa ne. Tudi jaz sem v zakonu marsikaj popustil, pa naj nekaj še ona, ali ni tako?

MARJAN

Dragi Marjan

da v zakonu vsakdo mora nekaj popustiti, imate prav, ne zdi pa se mi na mestu, da se sami tako visoko ocenjujete. To zadeva vaše mišljenje o visokosti vaše pameti, ki nadkri-ljuje ženo. Jaz bi mislila o tem nekoliko drugače. Vaša žena je zelo inteligentno bitje, če ji je uspelo do zdaj ohraniti vse muhe in navade, ki jih je prinesla v zakon. Če pa ni inteligentna, pa je toliko zvi-ta, saj je pri tem uporabi-la še čare svoje ženskosti. Ženi imate pravico kaj povedati, vprašanje je samo, kako. Z ljubosumnimi izpadi boste opravili prav malo, zabrenkajte raje na drugo struno. Na tisto, na katero sliši vsaka ženska — da je lepa in modra!

NATAŠA

ženin vsakdan

ZA VEČER

Spet je tu jesen, ko ob večerih radi obiščemo gledališče, kakšno posebno prireditev ali smo povabljeni na rojstni dan. Za take priložnosti si priskrbimo obleko, v kateri bomo dovolj moderni, obenem pa jo bomo lahko z veseljem oblekle tudi večkrat.

Če z navdušenjem sprejemate modne novosti in če ste tudi sami radi moderni, se boste odločili za kratko, v modernem ki-mono kroju krojeno obleko. Paž je visoko razširjen in v tem delu stisnjen krilo je nabrano.

Morda pa se lažje odločite za elegantno dolgo ve-čno obleko, preprostega kroja, ovalnega izreza in ozkih rokavov. Da pa ne bo preveč usakdanja in dolgočasna, obleko v pasu prerežemo, bogato nabere-mo krilo in si dolg pas za večemo v pentljo.

STASA GORENSEK

pogled v preteklost

O OBVEZNOSTIH DO PODLOŽNIKOV: RAZDELITEV ZEMLJE

Vsaka podložniška posest je bila obremenjena z dajatvami. Podložnik je moral vsako leto zemljiškemu gospodu plačevati davek v denarju ali pridelkih kot nadomestilo za užitniško pravico do zemlje, na kateri je živel. Če bomo govorili o dajatvah, potem ne bomo govorili o onih, ki so trle tlačana v času razvitega feudalizma. Spregovorili bomo le o tistih, ki jim je bil podvržen podložni kmet neposredno pred zemljiško odvezo leta 1848.

ko je bil njegov položaj po državnih patentih iz 18. stoletja že znatno bolj-ši.

Urbarialne dajatve so se delile v nespremenljive in spremenljive. Oboje so bile odvisne od velikosti kmetije.

Med nespremenljivim dajatvami bomo omenili:

1. Davek v denarju, ki ga srečujemo glede na čas, kraj in okoliščine pod naj-različnejšimi imeni, kot ustanova, najemna, denarna služnost odškodni-na v denarju za tlako itd.

2. Zaščitne takse. Gospo-ščina je bila dolžna, da ob vsaki spremembi v last-ništvu podložniške zemlje izda novemu gospodarju tako imenovano zaščitno (varstveno) pismo, za kar je moral podložnik plačati določeno denarno pristoj-bino, ki je bila od gospo-

ščine do gosposčine raz-lična.

3. Male služnosti, pod ka-terimi so se razumele da-jatve, ki so se štele bolj kot rezultat prireje pri ži-vini, n. pr. teleta, ovce, kokoši, race, gosi, kopuni, jajca, mast itd. Podložnik je bil dolžan, da obvezno-sti zadosti v tekočem letu, gosposčina pa je morala dajatev sprejeti ob vsakem letnem času. Oddano bla-go je moralo biti srednje velikosti, zdravo in dobre kakovosti.

4. Zlitna dajatev je bila tista, pod katero so razu-meli poljske pridelke, ven-dar so v glavnem pobirali dejansko žito: pšenico, rž, ječmen, proso, ajdo, oves itd. Pri tem so bile zelo pogostne zlorabe, kajti graščine so uporabljale večje mere jemale zvrha-no mero dokler niso ob koncu 18. stoletja predpi-sali enotno mero in dolo-

čili, da mernik ne sme bi-ti zvrhan.

5. Gorsko pravo. Pod tem so razumeli oddajo mošta ali vina, zavezanec pa je lahko dolg poravnal tudi v denarju. Ker so se kulture v teku let menja-je (vinograd spremenjen v gozd, travnik, njivo ali tu-di obratno), so bili česti primeri da je bil podlož-nik zavezan za gornino čeprav že davno ni imel več vinograda, ali pa je imel vinograd, pa ni pla-čeval tega davka. Mošt je bilo treba oddati že ob tr-gatvi, vino pa za Jurjevo. Kmet se obveznosti ni mo-gel izogniti, četudi je za-radi slabe letine pridelal malo, ali celo ničesar. Kljub temu da so grašči-ne morale uporabljati sa-mo zakonito predpisane mere, se je gornina uvr-ščala med zelo neprijetne obveznosti.

Nespremenljiva dolžnost je bila tudi tlaka, o tem pa prihodnjčič.

horoskop

21 marec
20 april

24 sept.
23 okt.

Zamudili boste zelo pomembno priložnost. Nekdo vam bo skušal škodovati. Prijatelji se bodo dobro izkazali. Pazite na zdravje.

V prindnih dneh se boste otreli vseh skrbi, pameti pa le ne izpustite iz rok. Pomoč nekoga vam bo zelo dobrodošla.

21 april
20 maj

24. okt.
22 nov.

Dobili boste zanimivo delo, ki bo tudi dobro plačano. Ob koncu tedna vas čaka lepo presenečenje in zabava v vese-li družbi.

Napako iz prejšnjih dni boste popravili in si pridobili naklonjenost neke osebe. Bodi-te skrajno previdni v denar-nih zadevah.

21 maj
21 junij

23. nov.
21 dec.

Znašli se boste v finančni stiski, a ne po svoji krivdi. Bodi-te zelo previdni v svojih odločitvah. Prošnja ne bo za-legla.

Spičalo bi si premisliti v navidez skromni odločitvi. Srčanje z dobrim znancem bo prijetno, z možem postave pa neprijetno.

22. junij
22. julij

22. dec.
20. jan.

Imate dobre načrte, a jih za zdaj še ohranite zase. Problem bo odpadel sam po sebi. Razmislite tudi o možnosti potovanja.

Pred vami so velike možno-sti, da si bistveno popravite svoj položaj, zato se ne spuščajte v prepire. Mislite tudi na partnerja.

23. julij
23. avgust

21. jan.
18. febr.

Če se ne boste zdaj odločili za neko staro zadevo, vam utegne biti žal. Zastran ne-sporazum si ne belite glave, imeli ste prav.

Odlročil se boste za nekaj, kar se vam je do zdaj zdelo nemogoče, in uspeli. Potova-nje na vikend bo zelo razbur-ljivo.

24. avgust
23. sept.

19. febr.
20. marec

Zivci vam bodo popustili v odločilnem trenutku, kar bo imelo slabe posledice. Poslušajte dober nasvet svojega so-delavca.

Svojega nasprotnika boste ugnali v kozji rog, bitka za prestiž pa še ne bo dobljena. Dobro premislite, če imate v vsem prav.

humor

Bolnik: »Tovariš doktor, vam ni bilo od rok, ko ste me morali obiskati?»

Zdravnik: »Ne, nikakor ne. Tu v bližini imam še nekega drugega bolnika, pa bom lahko ubil dve muhi na en mah!»

x x x

Zdravnik: »Predvsem pa nobenih skrbi. Kakor hitro vas obišče kaka skrb, jo nemudoma vrzite stran!»

Pacient: »Prav. To si zapomni za tedaj, ko prejmem vaš račun!»

x x x

Neki Irec se je prebudil iz narkoze po težavi operaciji.

»Hvala bogu, dobri smole je olajšano zavadihnil v bolnišnici sobi.

»To še ni tako gotovo,« je pripomnil bolnik v so-sednji postelji.

»V meni so pozabili go-bico in so me morali zno-va rezati!»

Pacient v drugi postelji je dopolnil: »Kaj to, tudi mene so morali ponovno odpreti, da so našli enega njihovih instrumentov!»

Tedaj je plantil v sobo glavni kirurg in zaklical: »Sem tukaj pozabil svoj klobuk?»

Ubogri Irec je padel v globoko nezavest.

x x x

Pacient: »20 dinarjev je pa res preveč za puljenje zoba — za delo slabih dveh sekund!»

Zobozdravnik: »No, če ravno želite, vam ga lahko izpulim tudi počasi!»

x x x

Na začetku svoje kariere je slavni italijanski igralec Ermete Novelli nekoč v podeželskem gledališču igral lopova, ki mora umreti v zadnjem dejanju brezkončne drame.

Lopova so v redu in pravočasno sibilila. Zagri-njalo, ki bi moralo po tem prizoru hitro pasti, pa se je ustavilo na pol

poti. Vsi napori so bili zaman, dokler se ni dot-gnilo truplo, prijelo za spodnji rob zagrinjala in dejalo z grobim glasom:

»Se v grobu ni miru!»

x x x

Italijanski zdravnik Giuseppe Roncati je bil lju-bezniv dvominutec, ki je gledal na človeštvo skozi oči direktorja umobolnice.

Po vsakodnevem obri-sku »svojih norcev« je prišel do izhoda in rekel študentom, ki so se gne-tli okrog njega:

»Zdaj, ko smo obiskali malo norišnico, pa pojdi-mo v veliko!»

ZANESLJIVO ODSTRANI PRHLJAJ

losion
proti prhljaju

KLINIČNO TESTIRAN

LOSION UPORABLJAJTE TOČNO
PO PRILOŽENEM NAVODILU

RADIO Celje

Začetek dopoldanskih oddaj ob delavnikih ob 8.10 s poročili, 8.20 — dopoldanska srečanja, 8.50 — področni zapisi, Zaključek ob 9.00 uri.

Začetek popoldanskih oddaj ob delavnikih ob 16.00 s poročili, ob 16.06 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, ob 16.40 — zabavni globus, ob 17.00 — kronika, ob 17.15 — obvestila, Zaključek ob 18.00 uri.

Cetrtek, 16. novembra: 8.50 — Pod Konjškimi gorami, 17.30 — Zdenka Stopar: Jurij Vodovnik in njegov svet, 17.45 — zabavni zvoki.

Petek, 17. novembra: 8.50 — Po laški občini, 17.30 — turistična oddaja, 17.45 — Naši zbori: moška zborna Sentiur in Tebor.

Sobota, 18. novembra: 8.50 — Celjski odmevi, 17.30 — poslušate jih najraje.

Nedelja, 19. novembra: 11.00 — napoved časa in sporeda, 11.03 — pogovor s poslušalci, 11.23 — obvestila, 11.38 — zabavni globus, 11.58 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 — Literarna oddaja: Drago Kumer — Martinčina nedelja, 12.58 — nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.30 — zaključek oddaje.

Ponedeljek, 20. novembra: 8.50 — Krišem po Kozjanskem, 17.30 — športni pregled, 17.45 — novo pri Jugotonu.

Torek, 21. novembra: 8.50 — Po Savinjski dolini, 17.30 — torkova reportaža, 17.45 — Igra'o domači ansambli.

Sreda, 22. novembra: 8.50 — Življenje ob Puki, 17.30 — iz dela občinskih skupščin, 17.45 — iz arhiva resne glasbe: operni zbori.

Ljubljana

VSAK DAN: poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.30 in ob 22.00. Pisani glasbeni spored od 4.30 do 8.00.

PETEK, 17. NOVEMBRA: 8.10 Glasbena matineja, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Milan Novak: Skupinska reša strojev v luči ekonomike, 12.40 Z domačimi ansambli, 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 15.30 Napotki za turiste, 16.00 »Vrtljake«, 17.10 Operni koncert, 17.50 Človek in zdravje, 18.15 »Signal«, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Borisa Franke, 20.00 Srečko Kumar in pevski zbor Učiteljske zveze Julijske Krajine, 20.30 »Top-pops 13«, 21.15 Odkaja o morju in pomorščakih.

SOBOTA, 18. NOVEMBRA: 8.10 Glasbena matineja, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Milena Lekšan: Katere sorte hrušk priporočamo za sajenje, 12.40 Po domače, 13.30 Priporočajo vam... 14.10 S pesmijo in besedo po Jugoslaviji, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljake«, 17.10 Z ansambliom Hazy Osterwald, 18.15 Dobimo se ob isti uri, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Lojzeta Štaka, 20.00 Sobotni večer s Plesnim orkestrom RTV Ljubljana in njegovimi solisti, 22.20 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 19. NOVEMBRA: 8.00 — 8.00 Dobro jutro! 8.05 Radijska igra za otroke — Milan Sečurovič, Hrušč in trušč v Nemirju, 9.05 Koncert iz naših krajev, 10.05 Se pomnite, tovariši... Winston Churchill: Bitka pri El Alameinu, 10.25 Pesmi borbe in dela, 10.45

—13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 13.30 Nedeljska reportaža, 13.50 Z domačimi ansambli, 14.05—16.00 Nedeljsko športno popoldne, 17.05 C. E. Soja: »Mali očka belvas, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice, 20.00 »V nedeljo zvečer: 22.20 Zaplešite z nami.

PONEDELJEK, 20. NOVEMBRA: 8.10 Glasbena matineja, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Jože Babnik: Založimo se z medom glede na njegovo koristnost, 12.40 Delavska godba iz Trbovelj na koncertnem odru, 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 15.00 »Vrtljake«, 17.10 Ponedeljsko glasbena popoldne, 18.15 Zabavni zvoki, 18.35 »Interni 469«, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z domačimi ansambliom, 20.00 Stereofonski operni koncert, 22.15 Za ljubitelje jaza.

TOREK, 21. NOVEMBRA: 8.10 Glasbena matineja, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Vilko Štern: Kako gledajo v Svici na bojači razvoj kmetijstva, 12.40 Z domačimi ansambli in pevci, 14.30 Priporočajo vam... 14.40 »Na poti s kitaro«, 15.30 Glasbeni intermezzo, 17.10 Popoldanski simfonični koncert, 18.15 V terek na svidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Rudija Bardorferja, 20.00 Prodajalna melodij, 22.15 Popevke se vrsto.

SREDA, 22. NOVEMBRA: 8.10 Glasbena matineja, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Milan Zolnir: Izkusnje v varstvu proti jabočnemu zavijaču, 12.40 Od vasi do vasi, 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljake«, 17.10 Naša glasbena galerija, 18.15 Glasbene vinjete, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice, 20.00 Komorno glasbeni studio, 22.15 S festivalov jaza.

CETRTEK, 23. NOVEMBRA: 8.10 Glasbena matineja, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Izidor Golob: V virtu je premalo Hilj, 12.40 Igrajo pihalne godbe, 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Sestanek instrumentov, 16.00 »Vrtljake«, 17.10 Koncert po željah poslušalcev, 18.30 Iz kasetne produkcije RTV Ljubljana, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Jožeta Kampiča, 20.00 Cetrtekove večer domačih pesni in nspjevov, 21.40 Glasbeni noturno, 22.15 Paleta popevk in plesnih ritmov.

TV spored

NEDELJA, 19. novembra
9.00 Mladinski TV pregled (Pohorje, Ptiševci) (Bgd)
9.40 Po domače z ansamblioma Odmev in Zorko — barvna oddaja (Lj)
10.30 Kmetijska oddaja (Bgd)
10.55 Mozak (Lj)
11.00 Otroška matineja: Vitez Vihar, Vsi vlački sveta (Lj)
11.50 Poročila (Lj)
11.55 Mestece Peyton (Lj)
12.45 TV kašpot (do 13.05) (Lj)
Nedeljsko popoldne
17.50 Bele sence — barvni film (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.30 Mojstri — humoristična oddaja (Bgd)
21.15 Stih in pesem (Zgb)
21.30 Športni pregled (JRT)
22.00 Poročila (Lj)
PONEDELJEK, 20. novembra
17.50 Gori, dol, nasoliti: Šramba — barvna oddaja (Lj)
18.30 Kremerčkovi — serijski barvni film (Lj)
19.00 Mladi za mlade (Sa)
19.45 Risanka (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 Mala antologija jugoslovanske TV drame (Lj)
21.35 Kulturne diagonale (Lj)
22.15 Poročila (Lj)

TOREK, 21. novembra
17.50 V. Albrecht: Mala Lupinica — III del (Lj)
18.10 Risanka (Lj)
18.30 Ozornik (Lj)
18.35 Nastopa Irene Sheer (Lj)
19.10 Regionalna arhitektura: Dimnica (Lj)
19.30 Dosežki medicine: Akupunktura III del (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 Objem in poljub — celovečerni film (Lj)
22.05 Likovni noturno: Siane Jarm (Lj)
22.20 Poročila (Lj)

SREDA, 22. novembra
8.20 TV v šoli (Zg)
11.00 Osnove splošne izobrazbe (Bgd)
16.45 Mladinski TV pregled (Pohorje, Ptiševci do 17.00) (Bgd)
17.50 Vitez vihar — serijski film (Lj)
18.15 Risanka (Lj)
18.30 Ozornik (Lj)
18.35 Po domače s kvartetom Do in Jožetom Kampičem (Lj)
19.05 Oc: filma do filma (Lj)
19.25 S kamero po svetu: Živalski vrt na obalah Patagonije (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 G. Elliott: Mlin na reki Plošč — III del (Lj)
21.25 Po sledih napredka (Lj)
22.15 Poročila (Lj)
22.20 Hoke Jugoslavija: ZRN — posnetek II. in III. tretjine (Lj)

CETRTEK, 23. novembra
9.35 TV v šoli (Zg)
10.30 Angleščina (Zg)
10.45 Nemsčina (Zg)
11.00 Francoščina (Bgd)
14.05 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.00 Angleščina — ponovitev (Zg)
15.15 Nemsčina — ponovitev (Zg)
15.30 Osnove splošne izobrazbe (Bgd)
16.00 Rokomet Jugoslavija: NDR — prenos (Bgd)
17.15 Vsi vemo vse (Pionirski kviz) — III. oddaja (Lj)
18.15 Ozornik (Lj)
18.30 Vsi vlački sveta — serijski film (Lj)
19.00 Mestece Peyton (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.35 Cetrtekovi razgledi (Lj)
21.25 A. P. Čehov: Snubač (Lj)
21.55 W. Egk: Joan von Zarissa — I. del baletne oddaje (Lj)
22.35 Poročila (Lj)

PETEK, 24. novembra
17.50 G. Jakopič: Ajataj (Lj)
18.05 Risanka (Lj)
18.15 Ozornik (Lj)
18.30 Psihofizična rekreacija: Snučanje (Lj)
18.40 Ekonomsko izrazoslovje: Banke (Lj)
18.45 Glasba za oči: Bach: Braque (Lj)
19.05 Mozak (Lj)
19.10 Profesor Baltazar — risanka (Lj)
19.20 Blefanka — reportaža TV Sarajeva (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Reportaža (Lj)
20.40 Vsi kraljevi ljudje — celovečerni film (Lj)
22.10 Sedem morij — barvna oddaja (Lj)
23.00 Poročila (Lj)

SOBOTA, 25. novembra
18.05 Gospod Piper — barvni film (Lj)
18.50 Burleska (Lj)
19.15 Humoristična oddaja (Bgd)
19.45 Risanka (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.30 Senka in jaz — zabavno glasbena oddaja
21.20 Na poti k zvezdam — barvna oddaja (Lj)
21.45 Medicinski center — serijski film (Lj)
22.35 TV kašpot (Lj)
22.55 Poročila (Lj)

POSLUŠATE NAJRAJE

Čenjeni bralci, pristržno pozdravljeni. Veseli nas, da ste tokrat poslali nekoliko več kuponov z vašimi najbolj priljubljenimi melodijami. Tudi iz Tehnomercatorjevih prodajaln prihajajo pohvalni podatki. V preteklem tednu ste iamreč kupili mnogo plošč. Po podatkih prodajaln »Radio«, »Elektrow in Veleblagovnice »T« pa smo spet sestavili novo POP lestvico »T«.

Ime izžrebanke: TATJANA FILIPIČ, CELJE, Tomšičev trg 17.

POP LESTVICA »T«:

1. THE NEW SEEKERS	I'D LIKE TO TEACH THE WORLD SING
2. THE LES HUMPHRIES SINGERS	MICHAEL
3. LABI SIFFRE	CRYING, LAUGHING, LOVING, LYING
4. KORNI GRUPA	POKLONI SVOJ MI FOTO
5. DIANA ROSS	I'M A WINNER
6. NEIL DIAMOND	SONG SUNG BLUE
7. DAVE EDMUNDS	DOWN, DOWN, DOWN
8. JANKO PIPAN	PLJANCKOV TEDEN
9. GRUPA CD	SAD SE VIDI, SAD SE ZNA
10. STJEPAN HORVAT	ZENA KOJU VOLIM

Ime in priimek:

Točen naslov:

Naslov skladbe:

Plošče kupujem v: Veleblagovnici »T«, »Elektrow«, »Radio« (ustrezno obkroži)

Kupone pošljite do srede, 15. novembra do 12. ure na naslov: »NOVI TEDNIK«, Gregorčičeva ulica 5, Celje.

TEHNO-MERCATOR CELJE

KOMENTAR

Ne počivati!

S sobotno tekmo med ljubljanskim Slovanom in Celjem se je končal jesenski del tekmovanja v drugi zvezni ligi zahod. Zadnja tekma je minila v znamenju zmagovalstva Celjanov, ki so zlasti v drugem polčasu povsem onemogočili Slovanovce, pri katerih smo lahko tokrat opazili tudi povsem nenamerno igro Teliča, Safariča in Mejavška. Rezultat 11:5 (5:5) dovolj jasno priča o dogajanjih na igrišču.

Tako so celjski rokometiški pristavi na osmem mestu v lestvici jesenskega dela, kar je glede na prikazano sobotno igro velik neuspeh. Še posebej, če se spomnimo, da so celjski rokometiški od štirih ekip, ki so za njimi, iztržili zgolj tri točke, pa še od teh dve za zeleno mizo. To je vsekakor dokaz, da je njihova igra v tem delu tekmovanja precej nihala. Pa ne samo od tekme, do tekme, ampak celo lahko rečemo od minute do minute.

Sedaj je vsekakor čas, da se nekatere razmere v klubu uredijo. Mislimo predvsem na razmere v strokovnem vodstvu ekipe. To pa morajo seveda napraviti takoj in se ne smejo prepustiti »prijetnemu spanju« po zmagi nad Slovanom. Ta tekma je bila namreč samo dokaz, da Celjani kljub zamenjavi generacije še vedno znajo igrati rokomet, če so za to motivirani. In sobotni nasprotnik je bil vsekakor tak da so fantje grizili, kot se nikdar. Ni odveč izjava Slovanovega trenerja, da bi se Celjani s tako borbenostjo na vseh tekmah borili za vrh lestvice.

To seveda še ne pomeni, da bi morali sedaj v Celju za rokometiške poiskati kakšnega psihologa. Psiholog je lahko v takih primerih trener, ali kdo od starejših igralcev, vsekakor pa človek, ki ve kaj hoče tudi takrat, ko se ekipi že nasmeha zmagi, pa potem kdo ve zakaj »odfrč« v zadnji sekundi. Skratka sedaj je čas, da pri klubu začnejo razmišljati o številnih porazih v zadnjih minutah srečanj. Pa vsekakor na katerem igrišču.

SŠD Prebold prvi

V nedeljo je bilo končano tekmovanje v medobčinski košarkarski ligi, ki ima iz leta v leto več privržencev v krajih na celjskem in žalskem področju. Na koncu tekmovanja sta imeli ekipi SŠD Prebolda in Sentjurja isto število točk, tako da bi morala o prvaku odločiti ponovna tekma, toda radi združitve SŠD Prebolda s KK Preboldom, se je v II. republiško košarkarsko ligo (vzhod) uvrstila ekipa KK Sentjurja, kar je po treh letih sodelovanja v medobčinski ligi izreden uspeh tega marljivega kolektiva.

LESTVICA

1. SŠD Prebold	12	11	1	924:619	22	
2. Sentjur	12	11	1	726:493	27	
3. Vitanje	12	7	5	664:592	14	
4. Mozirje	12	5	7	691:762	10	
5. Polule	12	8	4	619:671	7	
6. Smarje	12	3	9	543:706	6	
7. Comet-Zreče	12	1	11	611:930	2	
8. Celje »B«	12	14	10	4	798:708	19

Obisk pri ŠŠD Hudinja

ZDRUŽENIH MOČI

Da, z združenimi moči delajo člani šolskega športnega društva na osnovni šoli Hudinja. Združeni učenci in učitelji. Vsi so člani športnega kolektiva, ki dosega že pet let izredne uspehe, saj je med celjskimi športnimi društvi ves ta čas najboljši. Tako tudi letos.

Izreden uspeh jim vsako leto prinaša poleg uspehov na športnem igrišču, kjer dosega na občinskih prvenstvih visoke uvrstitve, tudi izredno organizirano vodenje društva. Organizirano je po principih samoupravljanja učencev, ko učenci v glavnem sami skrbijo za mnoga tekmovanja v okviru društva, sami skrbijo za disciplino v društvu, za članarino, rekvizite in ostalo. Seveda pa pri tem ne gre prezreti obilnega deleža celotnega učiteljskega kolektiva na čelu z ravnateljem Adijem Marčičem ter telesnovzgojnim predavateljem Mileno in

kakšno dodatno pomoč telesno šibkim učencem, ki imajo slabo držo, ali kakršnekoli druge deformacije. (O slednjem bi morda lahko razmišljali tudi ostali telesnovzgojni delavci v občini.)

Kot vsepovsod v športnih društvih, imajo tudi pri tem društvu nekaj težav, ki niti niso tako majhne. Največja je v tem, da imajo premajhno in ne zadostno opremljeno telovadnico. Zaradi tega se na primer ne morejo udeleževati tekmovanj v vajah na orodju. Težava je tudi v tem, da pravzaprav ni ljudi, ki bi

tudi ostalih športnih društev je še veliko.

Naj za zaključek navedemo še nekaj izjav.

Mirko Kolnik: »Delo, ki smo ga vložili v izgradnjo našega igrišča, se je močno obrestovalo, saj nam je ravno igrišče skupaj s samim delom učencev in učiteljev omogočilo, da smo že peto leto zapored dosegli prvo mesto v občinskem merilu ter lani tudi peto mesto v republiki. Zdi se mi pa, da tudi v drugih šolah dobro delajo, in bomo morali v prihodnje tudi mi vložiti še veliko več truda za podobne uspehe.«

Vedno nasmejan obraz športnikov in funkcionarjev SŠD na osnovni šoli Franja Vrnčca.

Mirkom Kolnikom. Samo primer: učiteljice pletejo in šivajo obleke za telovadno in folklorne nastope!

Sicer pa je nasploh šolsko športno društvo na hudinjski šoli tesno povezano ne le s šolsko telesno vzgojo, ampak kar s celotnim šolskim delom, ko gre slednjič tudi za urejanje šolskega okolja s športnim igriščem. Tesna je tudi povezava s šolo v naravi. Zavedajo se, da je samo s skupnim delom moč doseči uspehe. Šolsko športno društvo bi naj pri tem igralo bolj ali manj vlogo usmerjevalca boljših mladih športnikov, istočasno pa naj bi nudilo ne-

strokovno pomagali, niti ni sredstev, da bi te ljudi stimulirali. Marsikje danes ni šolska športna društva š vedno gledajo z omalovaževanjem, češ, da se otroci igrajo s strani ostalih telesnovzgojnih organizacij v Celju, ki so doslej za prizadevanja šolskih društev pokazale bolj malo zanimanja. Skratka, možnosti za uspešnejše delovanje ne samo tega, ampak

Stanko Baša, predsednik SŠD: »Moje mišljenje je, da naš uspeh plod dolgotrajnega dela in predvsem priadevnosti obeh telesnovzgojnih učiteljev. Za letos pa nislim, da bomo morali še bolj zastaviti, da bi ponovili uspeh iz preteklih let.«

Mojca Pustosiemšek, tajnica SŠD: »Mislim podobno, kot predsednik, da naš uspeh ni slučajen, ampak rezultat skupnega dela tako nas kot učiteljskega zbora. Mislim pa tudi, da bo treba letos vložiti še veliko več truda, saj tudi v ostalih društvih ne počivajo.«

E. GORŠIČ

RALLY ZA CELJANE

Celjski šoferji Združenja šoferjev in avtomehaničev in AMD Slavko Šlander iz Celja so dosegli lep uspeh v letošnjem turističnem prvenstvu in v tekmovanju za nagrado Stajerska 72. V vseh treh kategorijah so namreč Celjani po zadnjem nočnem rallyju v Celju zmagovalno. Pokazali so izredno borbenost in tehnično pripravljenost. Posebno Franc Kranjc, Dolinšek Emanuel, Viki Vilhar, Fridrih Drago, Srečko Dobrovc in Ivan Gumste so bili vseskozi med najboljšimi. V zadnjem nočnem rallyju, ki je bil odlično organiziran v noči od petka na soboto, so Celjani pokazali v vseh etapah najboljšo pri-

pravljenost in vožnjo. Zmagali so v vseh kategorijah. Najboljši rezultat je dosegel Drago Fridrih, ki je skupni zmagovalce III. nočnega rallyja. Ostali pa so zaostali le za malenkost.

Ker pa se za turistični rally Stajerska 72 točkjuje nastop na vsaj štirih rallyjih, ki so bili še v Mariboru, Izlakah in Slovenski Bistrici so končni zmagovalci v posameznih kategorijah — Kranc Franc v kategoriji do

750 ccm, Dolinšek Emanuel v kategoriji do 1150 ccm in Srečko Dobrovc v najtežji kategoriji.

ZMAGOVALCI letošnjega turističnega rallyja Stajerska 72. V petih vožnjah so zbrali največ točk. Od leve proti desni — Srečko Dobrovc, zmagovalce v kategoriji nad 1150 ccm in Franc Kranjc zmagovalce v kategoriji 750 ccm

(Foto E. KRANJC)

športne vesti

KOŠARKA

TUDI V PULI PRAZNIH ROK

Celjani se tudi po tretjem kolu niso zabeležili zmage. Tokrat so gostovali v Puli proti ekipi Istragradjevna, za katero letos nastopata bivša prvotigaša Valčić iz Zadra in Jelič iz Lokomotive. Domačini so zmagali z rezultatom 89:81 (43:38). Zmago so dosegli veliko težje kot je bilo to pričakovati, kajti Celjani so zaigrali zelo dobro in če bi centri zaigrali tako kot običajno, bi lahko celo zmagali. Začetek tekme je pripadel Celjanom, ki so polovico prvega dela igre vodili, nato pa popustili in domačini so da polčasa uspeli izenačiti in odločiti ta del igre v svojo korist. Tudi v nadaljevanju so gostje igrali dobro, tako da domačini niso mogli ustvariti potrebne razlike, da bi lahko zaigrali brez skrbi. Rezultat je bil stalno samo do 5 košev razlike in korist domače ekipe in če bi Celjani bili proti koncu tekme bolj zbrani, bi lahko celo presenetili favoriziranega domačina. Pri Celju so se najbolj odlikovali Miloš in Zmago Sagadin ter Pešec, koše pa so dosegli: Miloš Sagadin 26, Zmago Sagadin 16, Pešec 14, Tone Sagadin 8, Erjavce 6, Tomašič 5, Flak 4, Dvjak 2.

V soboto 18. novembra bodo Celjani spet zaigrali pred domačim občinstvom. Pomerili se bodo z neugodnim nasprotnikom — ljubljansko Ilirijo, ki je do sedaj že zabeležila dve zmagi. Tekma bo ob 19. uri v dvorani posebne šole Ivanke Urankarjeve. V. C.

HOKEJ NA LEDU

V Zagrebu so celjski hokejisti pokazali že mnogo boljše igre proti Medveščaku. Srečanje so sicer izgubili, toda rezultat 12:3 (3:0, 5:2, 4:0) za Medveščak je več kot zadovoljiv za Celjane.

Celjsko moštvo je pokazalo boljše igre, toda domačini so le boljše moštvo. V soboto pričakujejo Celjani ob 18. uri moštvo Kranjske gore. Zadetka v Zagrebu sta dosegla Smerc in Sentjurc. Jk

NOGOMET

Hladna nedelja in razmočeni tereni širom Slovenije niso prinesli celjskim nogometišem mnogo uspeha. Ključnik je odlično igral v Ljubljani proti Slaviji, toda kljub temu izgubil z rezultatom 0:1. Zadetec so Celjani prejeli tik pred koncem srečanja.

V osončni ligi je moštvo Smartnega zaigralo odlično v zadnjih dvajsetih minutah in premagalo Branika doma 4:1. S tem so se že uvrstili na razpredelnico na samem vrhu do smoladanskega prvenstva. Olimp je doma remiziral s Steklarjem. Kovinar pa po slabši igri izgubil proti Beltincem doma 1:4. (Jk)

Atletični Ključnik imajo aktivni odmor. V tem odmoru so odigrali v Ljubljani nogometno tekmo proti atletski vrsti Olimpije. V deržu so se mnogo bolj znašli igralci Olimpije in zmagali 5:2 (2:1). Oba zadetka za Ključnik je dosegel Lešek. Povratno srečanje bo v Celju.

JUDO

V soboto se je pričela republiška judo liga. Celjani bi morali nastopiti v Ljubljani proti Šiški in Marški Soboti Ker pa domačini niso priskrbeli dežurnega zdravnika, Celjani niso hoteli nastopiti, ker tako vlevajo pravila. Celotno prvo kolo je bilo tako preloženo na poznejši termin. Jk

KEGLJANJE

Najboljši celjski pari so sodelovali na državnem prvenstvu v dvojicah. V Slovenjgradu so nastopile ženske in dvojici Ludvik — Urh ter Marinc — Ocvirk sta osvojili četrto oziroma peto mesto. Prvi par je dosegel 840 kegljev, drugi pa 834. V Portorožu pa so nastopili moški. Od celjskih predstavnikov sta bila najboljša predstavnik Zalcia Tomažič — Kačič, ki sta podrla 1988 kegljev. Bila sta sedma. Jk

ŠAH

V nadaljevanju tekmovanja v vzhodni skupini slovenske šahovske lige so celjski šahisti gostovali v Ptujju in premagali domačo ekipo z rezultatom 7:3. V odlični tekmi se bodo v soboto pomerili z mariborskim Kovinarjem.

Šahisti Zalcia so v nadaljevanju prvenstvenega tekmovanja v slovenski šahovski ligi vzhod doma izgubili srečanje proti ekipi Radenci z rezultatom 4,5:5,5. Za Zalcio so bili uspešni Ramzinger, Vrsek, Arzeveja in Zalokar, ki so zmagali. Ostrub pa je remiziral. V soboto bodo v petem kolu gostovali na Ravnah in se pomerili s tamkašnjo ekipo. T. Tavčar

NOGOMETNA PODZVEZA

Prvenstveno tekmovanje na področju celjske nogometne podzveze je za letošnje končano. Jesenski prvak v prvi skupini so postali nogometiški Brežice, ki od 11 odigranih srečanj niso izgubili nič enega. Prav tako pa se je minulo nedeljo končalo tekmovanje v mladinski ligi. Na lestvici pa so se v tej ligi najvišje povzpeli mladi nogometiški Dravinje, ki so postali jesenski prvaki. Na drugem mestu je trenutno Papirničar in na tretjem Ključnik. Ker pa je na tekmo zadnjega kola Ključnik — Papirničar 3:0. Ključnik vložil protest. Tekmovalna komisija protesta še ni obravnavala. V slučaju, da Ključnik srečanje dobi za zeleno mizo, bo na lestvici na drugem mestu.

Rezultati 11. kola I. skupine: Vojnik — Papirničar 1:4 (1:2), Celulozar — Osankarica 6:0 (2:0), Brežice — Senovo 6:1 (3:0), Straža — Boč 7:2 (4:1), Zalec — Ljubno 0:5 (0:3), Opekar — Šestanj 1:1 (1:0).

Lestvica jesenskega dela tekmovanja I. skupine. V lestvici mandka eno srečanje med Osankarico in Senovim. Na srečanje je bil dan protest, ki pa še ni rešen.

Brežice	11	10	1	0	35:4	23
Straža	11	6	3	2	32:15	15
Osankarica	10	6	2	1	31:22	14
Šestanj	11	6	1	4	25:16	12
Senovo	10	5	1	4	25:30	12
Celulozar	11	5	2	4	28:25	12
Opekar	11	3	4	4	26:22	10
Papirničar	11	4	2	5	23:28	10
Ljubno	11	3	3	5	20:18	9
Vojnik	11	3	3	5	21:24	9
Boč	11	2	1	6	14:39	5
Zalec	11	0	1	10	11:48	1

Lestvica mladinske lige jesenskega dela tekmovanja:

Dravinja	9	7	2	0	37:1	63
Papirničar	9	5	3	1	29:4	13
Ključnik	9	6	0	3	33:4	12
Smartno	9	4	3	2	14:14	11
Vojnik	9	3	3	3	10:15	9
Opekar	9	3	4	4	12:30	9
Rudar	9	3	1	5	12:15	7
Kovinar	9	2	2	5	10:25	6
Steklar	9	1	2	6	5:19	4
Olimp	9	1	2	6	5:29	4

Rezultati 9. kola: Opekar — Smartno 2:2, Dravinja — Kovinar 3:0, Olimp — Rudar 3:1, Ključnik — Papirničar 0:3, Vojnik — Steklar 0:0. T. Tavčar

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

Vprašanje inženirju Dragu Dolžanu, direktorju podjetja Javne naprave v Celju, je postavil Milan Seničar, in sicer takole: Ali gre denar, zbran s parkirnih prostorov namensko za urejanje novih parkirnih prostorov v Celju? Kako je z ureditvijo parkirnega prostora na tržnici, kjer je ureden provizoričen parking (ki ga pa mora voznik plačati) na prostoru, kjer so bile stanovanjske hiše?

Vprašanje, ki mi je bilo postavljeno, se je začelja s stavkom: »V Celju je iz dneva v dan več avtomobilov, ulice pa ostajajo enako ozke...«.

Dopolniti bom ta stavek s številkami:

V Celju prodata obe trgovini, avto Celje in Avtomotor, do 300 novih avtomobilov mesečno, k temu pa dodajmo še nakupe Celjanov v drugih večjih mestih, ker v Celju ne dobijo zelenega tipa ali pa jih dobijo celo iz uvoza. Torej ne bom povedal napačne številke, če rečem, da je v Celju dnevno 15 avtomobilov več. Nakupi resnično niso vsi strogo celjski, toda vsi nakupovalci v regiji so potencialni obiskovalci Celja glede na osrednjo lego mesta Celja. K temu pa je treba prišteti še vse tiste, ki obiskujejo Celje zaradi bližine zdravilišča — Rogaske Slatine, Dobrne, Laškega in Rimskih Toplic. Upoštevajoč te podatke, lahko dobimo približno predstavlo o gostem ali, bolje rečeno, že nevarnem prometu v Celju.

Torej celjski promet ne zaostaja nič za ljubljanskim ali mariborskim po svoji intenzivnosti (to pa za Celje pomeni še drugo nevarnost, nasičenost ozračja s svinčnimi hlapi iz izpušnih cevi). Pri takem avtomobilskem prometu ob obiskih Celja pa imamo v celjskem mestnem jedru samo tri parkirne prostore, če namreč ne računamo zasedenih trgov in ulic, kjer si pač posamezni avtomobilisti iščejo prostor in se pri tem izpostavljajo nevarnosti, da bodo ob vrtnitvi našli poškodovan avtomobil.

Ceprav je torej mestno jedro povsem zasedeno, če

govorimo o parkiranju, je pa vseeno parkirni prostor na Trgu oktobrske revolucije vedno prazen. S tem bodi povedano, da današnji občan, pa naj bo iz kateregakoli mesta, ne zna več hoditi peš. To pomeni, da je sprehod, doč 2 ulici, prevelik napor za razvajenega avtomobilista, ampak mora z avtomobilom prav do vrat trgovine ali gostilne.

Ce je temu tako, potem se boste verjetno strinjali, da naj ta avtomobilist to ugodnost tudi plača in s tem prispeva n graditvi novih parkirnih prostorov. Plača pa naj tudi zato, da bo svoj čas parkiranja koristil racionalno in omogočil tudi drugim, da se pripeljejo čim bližje do nakupnih možnosti. V ta namen uvajamo v Celju parkirne ure. Uvajamo jih, ker smo s tem šele začeli, ostala pa naj bi to stalna praksa našega podjetja.

Parkirne ure smo želeli že dolgo časa v Celju. Naše podjetje se je obrnilo na Turistično opeševalno društvo v Celju, kjer smo dobili vso podporo v tem, da je zaradi urejanja Celja potreba, da parkiranje uredimo z urami. Podjetje Tehnomercator pa je bilo zainteresirano za ure zaradi frekvence pred trgovino. Tam so namreč parkirali tisti, ki so se zjutraj pripeljali v službo in tam pustili avto vse dopoldne. Skupni interes in želja za boljše ureditev je naša realizacija v skupnih vlaganjih.

Podjetje Tehnomercator je kupilo ure, naše podjetje je nabavilo podstavke, montiralo ure in plačalo izobrazbo serviserja za ure in zavarovanje za ure. Skupna vrednost nabavljenih in montiranih ur je 4 milijone starih di-

narjev ali 235.720 S din ena ura.

V eni uri pa se zbere mesečno 5 do 8 starih tisočakov. Če naj do konca odgovorim na »Menim, da na ta način zbere podjetje precej denarja« — je odgovor naslednji: da bo ena ura izplačana, bo potrebo skoraj dve leti, od takrat dalje pa bo ura šele dajala nekaj za nov parkirni prostor, torej za novo ureditev, če seveda občani ne bodo prej ur pokvarili, kajti že sedaj plačujemo njunovo objestnost skoraj z 20.000 S din na mesec za stalna popravila, ker jih uničujejo z vsemu mogočimi predmeti. Če pa bo poleg ur moral biti še paznik, potem seveda nismo dosegli namena, oziroma bomo lahko samo še ugotovili, da nismo še na takšni stopnji razvoja, ki bi dovoljevala tak napredek.

Drugi prostori, ki smo jih začeli urejati vsaj toliko, da se s teh prostorov z avtomobilskimi gumami ne raznaša blato na ceste, ki pa jih zopet morajo čistiti naši delavci, dajejo naslednjo sliko.

Postavljem smo bili pred dilemo, ali prostore zapreti ali pa omogočiti parkiranje s povračilom vsaj najnujnejših stroškov.

Zelimo predočiti občanom naslednje: smo delovna organizacija, ki skrbi v Celju zato, da bi bilo kar najbolj čisto in urejeno. To pa nam bo lahko uspelo le tedaj, če bodo sodelovali vsi. Tisti, ki morajo plačati dinar, naj se ne hudujejo, kajti plačajo ga na račun reda in urejenosti, ker zaradi svojega avtomobila in za ta avtomobil urejenega prostora zahtevajo določeno angažiranost mestnega prostora in določenih služb. To pa predstavlja strošek, ki zahteva povračilo.

Na treh prostorih pri tržnici, to je cesta ob tržnici in oba prostora ob Savinovi ulici, je čuvaj, ki je v rednem delovnem razmerju, mesečno pa prodaja blokov v vrednosti 2.100,00 din. Njegov osebni dohodek pa je 5,60 din na uro, kar znese 1.019,00 din na mesec. Če k temu dodamo plačilo prispevkov 45 odst., stroške za obleko

čevlje, bloke in ostalo, stane mesečno včasih tudi do 200,00 din. To pa se knjiži v podjetju na posebnem kontu in je namensko določeno za ureditev novih parkirnih prostorov, za katerih ureditev — asfaltiranje — plačamo prav toliko za 1.

Zato še vedno ne moremo misliti na to, da bi voznik s plačilom na parkirnem prostoru prispeval za ureditev novih prostorov, ampak so za to še vedno potrebni krediti bank ali pa Skupščine občine. Pri tem pa še naslednje pripombe:

Turistična mesta, kot so Dubrovnik, Šibenik, Zadar itd., računajo parkiranje 5,00 din prav zaradi tega, ker so parkirna mesta majhna z mačoštevili boksli.

V Celju ni določenih novih parkirnih površine, kot so pri hotelu Merx, pri samopostrežnih trgovinah in druge, so premajhne in preveč oddaljene.

Celje potrebuje prostor, kjer bi lahko parkiralo vsaj 300 avtomobilov hkrati. Takšnega prostora pa v Celju ni več, parkirne hiše, ki bi bila edina racionalna rešitev, pa so predrage.

Novi odlok o ureditvi prometa bo marsikaj v Celju izboljšal, če se bo izvajal v vseh členih. Njegovo izvajanje z nestrpnostjo pričakujemo, kajti našim delavcem parkiranje po ulicah ovira delo. Pod avtomobili namreč ne morejo pometati, ko pa avto odpelje, ostanejo smeti vidne.

Takšno parkiranje tudi onemogoča strojno čiščenje, ker s strojem ne moremo okoli avtomobilov. Torej mora nujno biti urejeno enostransko dopodansko in popoldansko parkiranje kot po mesih, kjer je to že urejeno.

Prav pa bi bilo, da tisti, ki delo na cesti s svojim parkiranjem ovirajo, tudi plačajo, kajti čiščenje je zaradi tega dražje, plačajo pa ga vsi, tudi tisti, ki ne parkirajo po ulicah.

Javne naprave
Celje
ing. Drago Dolžan
direktor podjetja Javne
naprave

poznamo zdravilna zelišča?

NAVADNA SMETLJKA

Smetljika je pri nas precej razširjena rastlina. Starejši ljudje jo poznajo pod imenom »augent-osta« ali tudi kot Vidova trava. To je mačono, košato, enoletno zelišče s koželjasto korenino, katere korenine se zajedajo v druge rastline. Iz korenine pošene 15 do 20 cm visoko steblo, ki je zgoraj vejnato in mehko dlakavo. Na njem so premenjalni, sedeči, širokojajčasti listi, ki majo na vsaki stran po pet ostrih zobcev. Na koncu stebela in vej je za vsakim podpornim listom en sam, do 2 cm dolg bel cvet. Podporni listi so prekriti s pecljatiimi žlezami. Plod je jajčast in zaprt v čašici. Smetljikva cveti od julija do septembra. Raste na vlažnih in ne presušenih senožitih ter travnikih, suhih pobočjih, ob potih, gmajnah in po redkih gozdovih. Po gorskih senožitih raste tudi gorska smetljikva, ki je slična navadni, le cveti bolj zgodaj (že konec maja in junija).

Nabiramo cvetoče zelišče, tako da izpulimo zelišče, ga razprostreemo v tanki plasti in sušimo v senci na prepi-

lu. Močnejše korenine odrežemo in zavržemo, tanjše pa pustimo. Pri sušenju moramo paziti, da ostane zelišče »po zeleno in cvetovi ohranijo svojo belo barvo. Rastlina ima vrsto zdravilnih snovi: glikozid austinin, etrično olje, maščobno olje, smole, različne sladkorje in aromatične snovi.

Včasih so smetljiko uporabljali v obliki lahkih prelivov za izpiranje vnetih oči, oslabelih oči zaradi prekomernega napenjanja pri dolgotrajnem branju, vendar tovrstno zdravljenje raje prepuščamo strokovnjaku to je specialistu za oči. Oči so naš zaklad in vsak nestrokovnen poseg vanje ima lahko težke posledice.

Matj znano je, da učinkuje smetljikva zdravilno tudi pri težavah želodca, pri premočnem izločanju želodčne kisline. Čajni preliv krepi želodec, pomirja krče in ga moramo piti grenkega. Lahko dodamo še planinski mah, liste grenke deteljice po enakih delih. Ščep čaja prelijemo z vrelo vodo in ga pustimo nekaj časa na toplem. Čaj pijemo dvakrat dnevno.

BORIS JAGODIČ
dipl. pharm.

CELJE

Poročilo se je 6 parov, od teh: BORIS JURŠIČ, Trnovlje in MARIJA ROMIČ, Presenjsko; LADISLAV ŽLAHTA in NEZA ŠARDI, oba iz Celja ter JANEZ TRUPI, Praprotno in STEFANIJA MAK, Celje.

ŠENTJUR PRI CELJU

FRANC STANTE, 33, kmetovalec in STANISLAVA KOLAR, 19, delavka, oba iz Marija Dobja; IVAN PAHOLE, 63 kmetovalec, Repno in MARIJA FIDLER, 59, poljedelka, iz Srimoža; VOJTEH KOK, 24, gasilec, Store in ANTONIJA DUSEJ, 23, kurirka, Dolga gora; MILAN GABERŠEK, 23, trgovski pomočnik in SILVA JESENEK, 21, ekonomski tehnik, Šibenik; ROMAN ŠČUREK, 23, tehnolog in BREDA KACIČ, 20, trgovska pomočnica, oba iz Šentjurja.

ZALEC

FRANC RIBIČ, 22, in ZLATKA ROBIČ, 17, oba iz Ojstriške vasi ter IVAN TANSEK, 26, Podvrh in DANICA TOMAZIN, 19, Sempeter.

CELJE

FRANCIŠEK SKLEDAR, 42, Velenje; ANA PECIGUS, 69, Store; FRANCISKA ESIH, 79, Tremarje; FRANC VIDIČ, 89, Celje; FERDINAND DOBNIK, 45, Ceplje; FRANC KAREL, 79, Tratna; MIHAEL IRŠIČ, 89, Verpete; BOZENA INTIHAR, 48, Celje; JAKOB BUKOSEK, 59, Šentjanž; ANTON GNUS, 67, Vrenska gora; FRANJA MIRNIK, 49, Lopata; FRANCISKA SORLI, 77, Vojnik in FRANCISKA ZUPET, 68, Podboršt.

ŠENTJUR PRI CELJU

VALENTIN PESKO, 73, upokojenec, Trata in JOSIP PASARIČ, 77, kmetovalec, Podgorje.

SMARJE PRI JELSAH

MARKO PLANINSEK, 86, Cmereška gora; MARIJA VRESAK, roj. Kovačič, 77, Plat; ZOFLJA WUSAR, 77, Sladka gora; GERTRUDA ČEPURNJAK, roj. Ratej, 87, Pečica.

ZALEC

ALBIN VRENKO, 44, električar, Sempeter; JERNEJ KUNST, 76, preužičkar, Grajska vas in MARIJA KORUN, roj. KOK, 91, gospodinja, Trnava.

SLG

Četrtek, 16. novembra ob 19.30 Ayckbourn: LJUBEZEN DRUGE POLOVICE za IV. mladinski abonma in izven. Gostovanje MGL iz Ljubljane.

Petek, 17. novembra ob 15.30 LJUBEZEN DRUGE POLOVICE za I. mladinski abonma in izven.

Sobota, 18. novembra ob 15.30 LJUBEZEN DRUGE POLOVICE za I. solski abonma in izven; ob 19.30 isto delo za abonma kulturna akcija; vstopnice so še v prodaji.

Nedelja, 19. novembra ob 10. uri Marlowe: TRAGEDIJA O DOKTORJU FAUSTU za I. nedeljski mladinski abonma in izven; ob 19.30 Slavko Grum: VČASIH BI NEKAJ RAD, TAKO RAD... — izvaja Matjaž Arsenjak. Vstopnice bodo v prodaji pol ure pred začetkom.

Torek, 21. novembra ob 19.30 LJUBEZEN DRUGE POLOVICE za VI. mladinski abonma in izven; ob 19.30 Miloš Mikeln: STALINOVI ZDRAVNIKI — gostovanje v Kranju za red premier-ski.

Sreda, 22. novembra ob 17.45 LJUBEZEN DRUGE POLOVICE za 3. solski abonma in izven.

KINO UNION:

do 21. novembra ob 16. uri italijanski barvni film POLICISKI KOMISAR PEPE, ob 18. in 20. uri angleški barvni film LJUBEZENSKI GLASNIK od 22. do 26. novembra ameriški barvni film POLNOCNI KAVBOJ.

KINO METROPOL:

do 19. novembra ameriški barvni film ESKADRILA SMRTI od 20. do 21. novembra francoski barvni film NA MEJI BLAZNOSTI od 22. novembra dalje ameriški barvni film PLAMEN NAD SMIRNO.

KINO DOM:

do 17. novembra ob 18. in 20. uri ameriški barvni film NEPREMAGLJIVI od 18. do 19. novembra ob 18. in 20. uri italijanskošpanski barvni film CANYON CITY do 19. novembra ob 16. uri slovenski film DOLINA MIRO od 20. do 22. novembra ameriški barvni film BANDOLERO.

Celje

MERXOVO ZMAGOSLAVJE

Izreden uspeh Merxovih delavcev na zboru gostinskih delavcev Slovenije — Dve zlati, ena bronasta in posebna plaketa

Dvajseti, jubilejni zbor gostinskih delavcev Slovenije v Portorožu bo ostal še dolgo v lepem spominu za kolektiv Merxa. Na veliko srečanje, ki je bilo hkrati tekmovanje v nekaterih disciplinah gostinske dejavnosti, so odšli z željo, da se pokažejo. Na trofeje niso računali, vsaj na takšne ne, kot so jih dobili.

Ceprav so v Celju še nekateri drugi gostinski kolektivi obljubili sodelovanje na tekmovanju (1), so na koncu ostali sami. Tudi ta občutek, da nekateri ne znajo držati besede, ni bil prijeten. Toda konec je bil izreden.

V zelo ostri in visoki kvalitetni konkurenci so osvojili naslednja odličja: zlato medaljo za pogrinjek »likof terice«, enako priznanje za jedilni list v petih jezikih, bronasto medaljo za pogrinjek »ob-

letnica poroke« in posebno plaketo za izreden delež celotnega kolektiva na zboru.

Za sodelovanje na tem tekmovanju so v gostinskem delu kolektiva imenovali poseben odbor, ki je imel polne roke dela zlasti pri izbiri ideje za pripravo pogrinjkov. Tokrat so se odločili za predelavo lanu in za svečanost, ki se kaže ob likofu. Za lan so se odločili tudi zategadelj, ker pridobivanje in predelava te industrijske rastline pri nas počasi izumira. Zato je imel izreden pogrinjek tudi narodopisno veljavo.

Praktičen je bil tudi drugi pogrinjek, za katerega so dobili bronasto medaljo.

Vtem ko sta zlati pogrinjek pripravila Fanika Lamovšek in Anton Vedenik, sta pri bronastem sodelovali Marija Kačič in Alenka Ogrizek. Jedilni list, ki so ga nagradili z najvišjim priznanjem, je pripravil šef gostinsko turističnega sektorja Merxa, Silvo Krelj.

In izjave?

Fanika Lamovšek: »To je izreden uspeh, zlasti še, če upoštevamo največjo konkurenco. Zato se ga tudi zelo veselimo!«

Marija Kačič: »Vesela sem

uspeha, še predvsem, ker sem mlada gostinska delavka.«

Silvo Krelj: »Priznanja, ki smo jih osvojili, so visoka pohvala celotnemu kolektivu.«

M. BOZIC

Trije, ki so največ prispevali k Merxovemu uspehu na zboru gostinskih in turističnih delavcev Slovenije. Od leve: Marija Kačič, Silvo Krelj in Franika Lamovšek.

TEHNO-MERCATOR CELJE

ZA VSE BO DARIL!

Bliža se čas, ko bomo prišli vsi v zadrego. Kaj komu kupiti, konec leta bo kaj kmalu pred durmi. No, takole kar priznajte, vedno smo v zadregi, kadar je treba komu kupiti darilo. Ja, kakšnemu

ŽE IZDELANI PAKETI

zahodnemu multimilijonarju je lahko, ko kupi za darilo kakšni svoji oboževalki kar cel otok, pa letalo...

Toda mi navadno razmišljamo, kaj bomo kupili otrokom, kaj bo dedek Mraz prinesel pod jelko, kako in s čim bomo obdarili svoje najbližje, znance, prijatelje. Ha, se je tudi to že zgodilo, da je kdo za novo leto dobil po pošti paket, v katerem so bili žebelji, pa staro kladivo, nekaj zobobrebcev in toaletni papir. Ni kaj reči, sami koristni in uporabni predmeti — toda vse skupaj premi-

LIČNA OPREMA IN BOGATA VSEBINA

sleka vredno, ker kaj takšnega recimo, ne moremo dati teti, ženi, otroku, da o tašči sploh ne govorimo.

Vidite, da bi vas rešil vseh teh nepotrebnih in utrujajočih misli in naprezanj, se je TEHNO-MERCATOR pošteno potrudil. Se to možnost vam je ponudil, da lahko koga obdarite, ne da bi mu sploh kupili darilo! Poglejte, še posebno v VELEBLAGOVNICI T boste našli čudovite predme-

te, najprimernejše za darila. Kaj vse je to? Čisto preprosto — kaj je bolj razveseljivo za otroka kot mična igrača, recimo kakšna lutka ali plišast medvedek, skupaj se bosta igrala. Kako — imate že večje otroke? Potem pa električni vlak, še vaš mož se bo igral zraven.

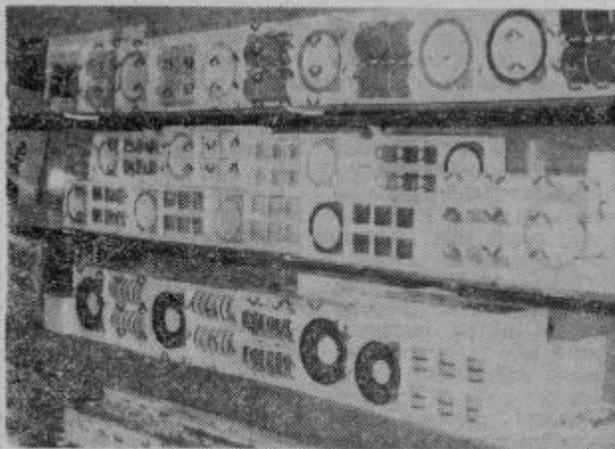
Kavalir ste? No, potem sploh ni problemov, vsaj pri TEHNO-MERCATORJU jih ni, ker so poskrbeli za to. Brezštevilni kompleti kozmetike, sploh ni, da bi naštevati, pojdite na oddelek kozmetike in se, prepričajte. Kdor pa je bolj zahteven, bo že v pritličju lahko izbral med najlepšimi izdelki zlatnine in drugih plemenitih kovin.

VPRAŠAJTE ZA NASVET, DOBILI GA BOSTE

Poglejte skozi okno — zima je pred vrati. TRIM je na pohodu. Dogovorite se v družini, pa drug drugega obdarujte s smučmi in drugo zimsko opremo pri športnem oddelku VELEBLAGOVNICE T in hajd v hribe, na strme smučne... res lepo darilo za vsakogar. No, ja, stara mama ne bo šla na Golte smučat, ji pa kupite televizor, bo sedela doma in se kratkočasila ob zanimivem programu. Če pa

ZAGOTOVLJENA KOLIČINA IN IZBOR

je skromnejša in bi jo s takim darilom spravili v zadrego, ji kupite lep servis na oddel-

ku s steklom, kristalom, porcelanom in keramiko pa vas bo potem postregla s kavico ali čajem v ličnih posodah. In nenazadnje, če imate prijatelja, ki še nima stanovanja ali če ga tudi ima, pa ima prazno sobo, mu kupite reprodukcijo, sliko starega mojstra 19. stoletja.

DARILNI PAKETI — REŠITEV VAŠEGA PROBLEMA

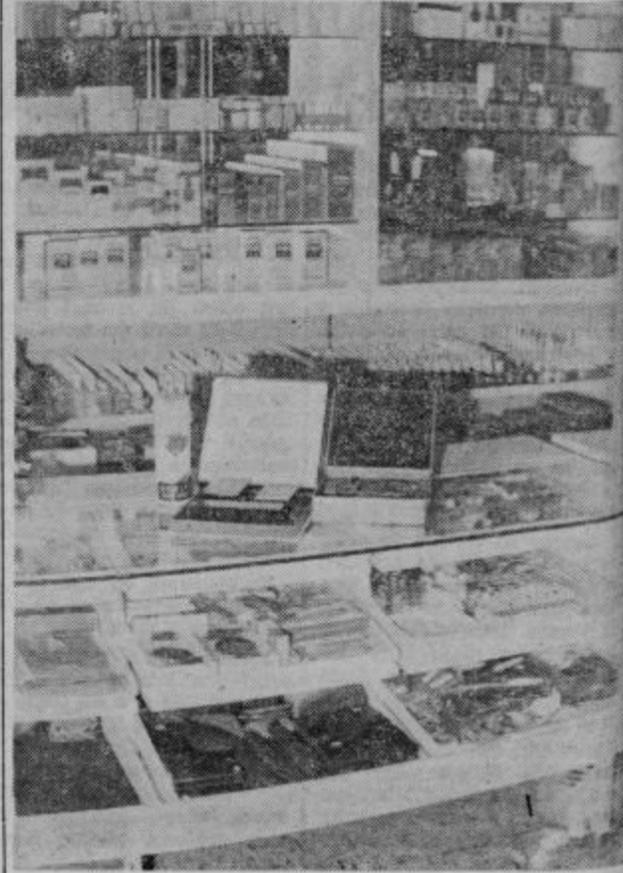
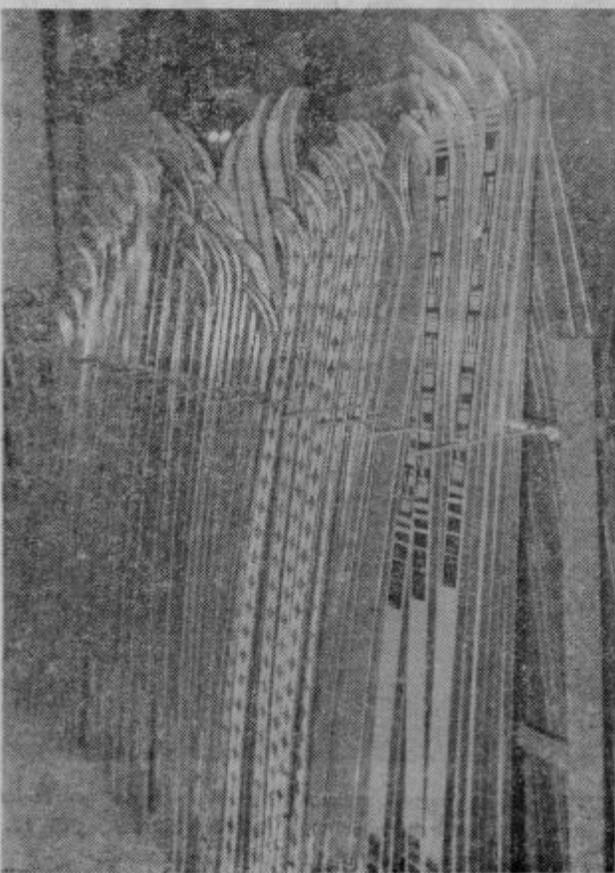
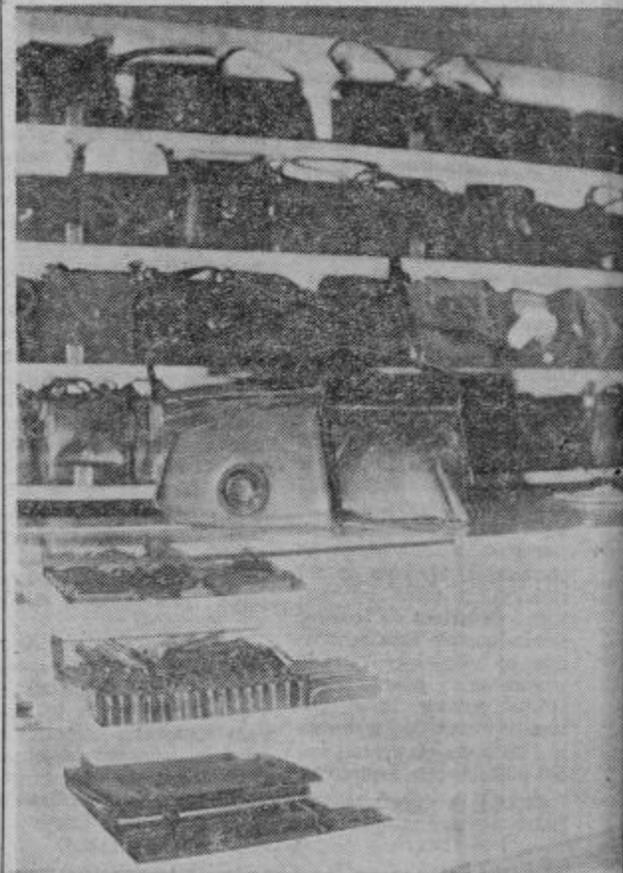
Ženske se kaj rade ustavljajo na oddelku s torbicami in sploh z usnjeno galanterijo. Res je, da so minili tisti viteški časi, ko so vitezi metali plašče v blato, da so potem njihove izvoljenke šle preko, toda z nakupom torbice in ličnih rokavic, lahko pri svoji oboževalki potrdite, da ste naslednik teh plemenitih prednikov. Pa tudi nič ne de, če ste s svojo oboževalko že dvajset let poročeni...

DARILNI BON — OBDARITEV BREZ NAKUPA DARILA

In ve ženske — vsaj za novo leto kupite svojim slabšim polovicam kakšen viski, pa kakšno boljšo cigaro, ali pa celo kakšen električni brivski aparat. Potem pa je tukaj še cela vrsta kozmetike, oblačil, obutve in kaj bi še naštevati. Pojdite v VELEBLAGOVNICO T in si sami oglejte. TEHNO-MERCATOR, nikoli ne razočara!

PRIDITE, POGLEJTE, KUPILI BOSTE

NE DOVOLITE, DA VAS PREHITI ČAS

mali oglasi

PRODAM

NOVO leseno montažno garažo 4 X 2,30 prodam. Pijata Alojz, Lopata 24 Celje.
VIDANO hišo z vrtom v ravnini (elektrika) poceni prodam. Cena 32.000.— din. Informacije Ovtar Martin, Vine 10 Strmec.
ELEKTRO vrtni stroj 15 mm in trofazni motor 3 KM prodam Franc Jesnik, Dobje 28, Dramlje.
SPALNICO — češnjav les — hladilnik in televizor ugodno prodam. Stojčevski, Ljubljanska 31-I, telefon 214 59.
101 — 7800 km prodam. Lovrenčak Ernest, Simončičeva 1 Celje, gl. križišče Ljubljanske ceste.
DNEVNO omaro dolž. 150 cm prodam. Cena 1.000.— din. Turnšek Franc, Kersnikova 32 a Celje.
MLIN za žito (koruzo in pšenico) premer 90 cm prodam. Knez Franc, Zlateče 22 Strmec pri Vojniku.
PSICO — volčjakinjo, lepo, staro 15 mesecev prodam. Eberline Bogomir, Zagrad 144 Celje.
STEDILNIK »Kabineta« širok, dober, na trda goriva prodam za 150.— din Hribernik, Vesetova 8 Celje.
KRAVO srednje težko, brejo, prodam. Pavčnik Rezi, Zg. Hudinja 46.
POCENI prodam rabljeno umivalno omaro in samsko spalnico flodrano. Ogled popoldan od 16 ure naprej. Gašperšič, Grčarjeva 2 Celje.
ENOOSNO prikolico za osebni avto nosilnost 500 kg in fiat zastava 750 — karamboliran — prodam. Ponudbe pod »Vrnsko«.
KONJA starega 6 let prodam ali zamenjam za kravo. Ko.

želj Franc Bukovžlak 48 Teharje.
ENODRUŽINSKO stanovanjsko hišo vsejivo prodam. Informacije Migojnice 135 vsak popoldan ali telefon 71904.
KOBILU staro sedem let prodam. Majcen Milan, Zg. Hudinja 6 Celje.
WV 1200 prodam. Sarlah Ul. bratov Kresnikov 34 Celje.
SPALNICO novo, svetlo, še zapakirano poceni prodam. Stanovnik Malgajeva 14-I.
TELEVIZOR skoraj nov prodam. Sevšek Marija, Prešernova 14.
OSNOVNA šola Vinski vrh pri Slivnici prodaja tri omare za opremo spalnice.
STANOVANJSKO hišo takoj vsejivo, z vrtom in gozdom primerno tudi za obrt, prodam v okolici Celja — Kompolje pri Storah. Informacije Kovač Stane Ljubljana, Dalmatinova i/III, telefon 323-150 od 12. do 17. ure.
TV SPREJEMNIK ugodno prodam. Gorič Franc, Slančev trg 39 Zalec.
STIHL motorno žago — novo — z garancijo prodam. Ogradje za Cometov plug in smrekove fosne. Ponudbe pod »Ugodno«
KUPERSBUSCH štedilnik s pečico in sobno peč — malo rabljeno — prodam. Krojašstvo Petrovče 10.
ZASTAVO 750 letnik 1971 prodam. Cena 20.000 din. Celje, Gallusova 4.
FIAT 750 avgust 69 prodam. Rojc Ida, Cesta na grad 50/a Celje.
50 M dolge 80 cm široke nove mreže za ograjo prodam. Ravnik Ivan, Zadobrava 80a Skofja vas.
GARAZO v Celju blizu bolnice prodam. Ponudbe pod »Garaža — novembra«.
SKODO 1000 MB 1969 36.000 km ugodno prodam. Bratec, Muzejski trg 3, Celje.

NEDOGRAJENO hišo s 5 ha ob cesti v Savinjski dolini prodam. Ponudbe pod »Na lepem kraju«.
BOROV gozd 1,5 ha ob križišču Fervega — Pirešica ugodno prodam. Razboršek Prebold 133.

ZAPOSILITEV

MLAJSE dekle pridno in vestno sprejemem v službo za delo v plastiki. Predstavite se v soboto 18. novembra med 9. in 11. uro popoldan. T. Pristovnik, Celje Kajuhova 6.
UPOKOJENKA išče mesto čistilke tri do štiri ure dnevno. Krepl Marija, Kamniška 16 Celje.

KUPIM

PARCELO za vikend v okolici Celja z gradbenim dovoljenjem kupim. Ponudbe pod »Devize«.
TELICO starejšo od treh mesecev pravo »Simentalko« kupim. Plačam dobro. Zagajšek Ivan, Sentjanž nad Storami 24.
PARCELO ali staro hišo v bližnji okolici Celja kupim. Ponudbe pod »Oglas iz tujine«.
ENOSTANOVANSKO hišico ali polovico — lahko potrebna popravila v bližini Celja, najraje smer zahod — kupim. Ponudbe pod »Kupim hišico«.

STANOVANJE

PRAZNO sobo s posebnim vvhodom iščem po možnosti v centru Celja. Branka Zvar, Vegova 14 Celje.
OPREMLJENO sobo v Celju iščem, Ponudbe podo »Dobro stanovanje«.
OGREVANO opremljeno sobo išče fant nealkoholik in

nekadilec v Celju ali okolici Stor. Ponudbe pod »Strojna tehnika«.
STANOVANJE iščem v okolici Celja, po možnosti ogrevano sobo (s pranjem). Sem večina na terenu. Zeljko Kundih pri Drašler Slavku, Ane Ziberlove 4 Ljubljana — Šiška.
MLAD miren fant nujno išče ogrevano sobo v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Nujno«.
ZAKONCA brez otrok iščeta neopremljeno sobo z možnostjo kuhanja in pranja. Ponudbe pod »Ključavnica«.

RAZNO

LOKAL 30 do 40 kv. m. v Sempetru (Sav. dolini) ob cesti iščem. Ponudbe pod »Adaptiram sam«.
PLETARJI pozor! Vrbove šibe za pletenje — večjo količino — lahko dobite. Poizvedbe: Smrkolj — Gostlin* Prekopa pri Vrnskem.
CENEJE vam pride! Hlačne kostime, modna krila, pelterine, ki so primerne za nosečnice, hitro in poceni naredim. Ponudbe pod »Na novo«.

IZGUBILA se je rjava siamska mučica. Če se je kam zatekla prosim, da jo vrnete v Miklošičevo 3, pritličje levo.
ZA MOTORNO žaganje vseh vrst drv se priporoča Primožič Otop — 63312 Prebold. Sporočite z dopisnico.
SPREJMEM v varstvo otroke od 4. leta naprej. Na Otoku, Ponudbe pod »Centralna kurjava«.
SIVILJSKO delo na domu dim za dobo dveh mesecev. Plača po komadu. Lahko več kandidatk. Ponudbe pod »Tako«.

»POLZELA, TOVARNA NOGAVIC« POLZELA

objavlja naslednja prosta delovna mesta:

1. ORGANIZATORJA avtomatske obdelave podatkov
2. TAJNIKA samoupravljanja
3. REZKALCA

Kandidati pod 1. morajo imeti ustrezno visoko ali višjo izobrazbo in najmanj 3 leta delovnih izkušenj pri organiziranju avtomatske obdelave podatkov.
 Kandidati pod 2. morajo imeti srednjo izobrazbo upravno-administrativne ali ekonomske smeri, najmanj dve leti delovnih izkušenj pri upravljanju splošnih ali upravnih poslov in ustrezno družbeno-politično razgledanost.

Kandidati pod 3. morajo biti izučeni rezkalci z najmanj 4-letno prakso pri opravljanju rezkarskih del. Kandidati za zasedbo prostih delovnih mest naj na kadrovsko službo podjetja naslovijo vlogo za zaposlitev z dokazili o izpolnjevanju pogojev najkasneje do 20. 11. 1972.

ELEKTRARNA ŠOŠTANJ

Odbor za odnose v podjetju razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

1. KUHARJA kvalificiran, 3 leta delovnih izkušenj
2. ZIDARJA visokokvalificiran, 5 let delovnih izkušenj
3. OSKRBNICE delavskega kluba kvalificirana delavka gostinske stroke, 3 leta delovnih izkušenj.

Rok za prigrasitev je 15 dni od dneva objave. Prigrasitvi je treba priložiti spričevalo o šolski izobrazbi in podatke o dosežanih zaposlitvah ter o tem, kakšno delo je kandidat opravljal.

nr
naši razgledi

BUNDE-VETROVKE
ZA SLUŽBO IN SPORT

Velika izbira plaščev za jesen in zimo

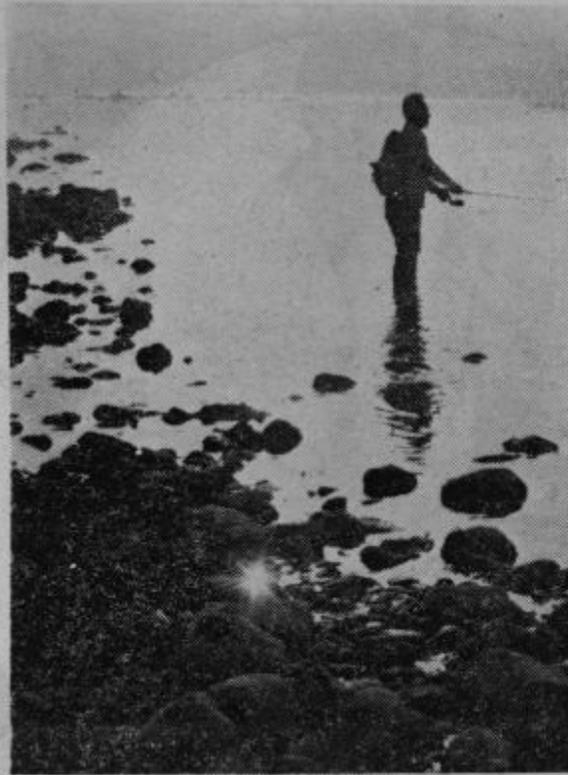
VELEBLAGOVNICA TEKONINA CELJE

ZA VAS
ZA VAŠE GOSTE
ZA VAŠE POSLOVNE PRIJATELJE

Merx
kava zlata
kava

'KRALJ SAVINJE' JE PRETKAN

Sleherni ribič, naj bo star ali mlad, začetnik ali »stari maček«, sanja o tem, kako bo nekega dne potegnil na suho takole vsaj meter dolgega in kakih osem kilogramov in več težkega sulca. Sanjati o tem, tudi z odprtimi očmi, seveda niti ni prepovedano niti ni greh. Resnica je kajpak drugačna. Le redki so namreč, ki se lahko postavijo s tako trofejo, le redki so, ki so okusili napete trenutke zagrizenega boja, preden so sulca spravili na breg. Podal sem se med šempetrske ribiče v prepričanju, da če že sam ne bom deležen sreče, bo to uspelo vsaj komu drugemu. Dogovorili smo se in krenili za vodo. Sedem nas je bilo, večina izkušenih ribičev, in jaz med njimi, ki sem pravzaprav še bolj kot ne ribiški zelenec...

Srebrno se je bleščala Savinja - jutranjem soncu. Mohorko je namakal svojo vabo, toda žal zaman...

Zbrali smo se sredi Šempetra in megla je bila gosta, da bi jo lahko rezal kot solčavski sir. Sicer pa, začeti je treba zgodaj, sulc odhaja zjutraj na svoje vsakodnevno ropanje in takrat je pravi čas. Drug za drugim so prihajali ribiči, Miklavžin, ki je celotno stvar organiziral, pa je seveda bil prvi. V bližnji gostilni se okrepčamo s kavo in še čem, pa krenemo z avtomobilom proti šempetrskemu mostu.

»Bojni posveta« je bil ob gostilni pri mostu. Pregledujemo vabe, ugotavljamo, katera bo boljše in se razdelimo v tri skupine.

»Hej, novinar, s tistim le vašim plehom pa ne

vem če boste kaj dobili«, se oglasi sodnik Boris Debič in pokaže na mojega »heinz«, tako se namreč imenuje velika pločevinasta vaba, ki mi jo je posodil Marjan Juteršek.

»Ja, zakaj pa ne, saj vsi zatrjujejo, da je to najboljše vaba?« sem ugovarjal.

»Zaradi tega, ker naši sulci, kljub temu, da so zelo inteligentni, ne marajo pleh muzike...« mi odvrne v odgovor. No, kar bo, pa bo! Sicer pa važno je loviti, to je rekreacija. Svež zrak in mnogo gibanja...

Miklavžin, Slavko Mohorko in jaz krenemo proti toku. Jutro je mrzlo in palice stisnemo pod

pazduo, roke pa v žep, da se malo ogrejejo. Tlho stopamo, drug za drugim, ko nam naenkrat velika srna prekriža pot. Od napajališča ob bregu Savinje se je vračala v notranjost gozda.

»Če bi sedajle bil tale Franci Suler, bi gvišno stekel domov po puško. Ni namreč samo navdušen ribič, je tudi strasten lovec. Sicer pa bi itak najraje imel tak pihalnik, da bi na eni strani bila puška, na drugi pa palca za ribe loviti!« je dodal Slavko in se hudomušno nasmejal domisljci. Hodimo in hodimo, vleče me za vodo.

»Gremo še daleč?« sem pobaral Slavka.

»Ne, le še kakšen slab kilometer!« mi odvrne. Presneto dolg je bil tale kilometer, gvišno je imel tri tisoč metrov, saj smo prišli skoraj do polzelskega Garanta. Slavko je namreč tod obljubljal tolmun, v katerem je kar sedem sulcev...

Končno! Prispeli smo. Spustimo se za vodo. Torbe s fotografskim priborom je prevzel Miklavžin, jaz pa za vodo. Stopim na prve alge in uprizorim kar cel odlomek iz baleta, predno ujamem ravnotežje. Če bi čmoknil že na samem začetku, bi bilo pa le malce prehudo... Dvignem palico, odpnem avtomat in zamahnem. Zaslisi se rezek »tlesk« in že se mi »heinz« z dvema roglicama pošteno zarije tam nekje v bližnji zadnje plati. Kar dober začetek, pomislim, mukoma rešim trnek, in drugič zamahnem. Tokrat je vaba odletela v elegantnem loku in že sem se ustrašil, da bo obtičala v grmu na drugi strani... Sreča, padla je v vodo. Hitro pričnem navijati, da ne potone pre globoko. Izvlečem in ponovno zavijtim. Tudi tokrat odleti vaba daleč v valove, ko naenkrat za-

čutim, da jo je nekaj prijelo... Zategnem, dvignem palico, stopim korak nazaj... alge... lovim ravnotežje in navijam navijam, zraven pa čofotam.

»Madona, vi se pa fejš razburjate ob takemle prijemu...«, pripomni Slavko, ki meče svojo vabo nekoliko višje. Razburil, razburil! Nič se nisem razburil, le na algah mi je zopet spodrsnilo, pa bi bil že v borih četrh ure kmalu drugič v vodi.

Mečemo in mečemo! Pomikamo se navzgor ob vodi, enkrat s te, drugič z druge strani. Slavko je med tem dvakrat »zahaklala«, pa mu je vedno uspelo razvozlati. Preveč je obtežil, je pojasnil. Mečem, navijam, lovim ravnotežje, bredem po vodi in pojem hvalo ženi, ki mi je dala volnene nogavice, kajti voda je precej hladna.

Sonce vzhaja in meglena koprena se počasi dviguje. Valovi Savinje se čudovito blesče. Odložim palico in vzamem aparat. S tem mi, vsaj za enkrat, veliko bolj gre. Pa spet nadaljujemo. Hopla! Stop! Za skalo poleg noge se prižema kar precej velika mrena. Stegnem roko. Počasi tako od repa navzgor in zgrabim! Čop in riba je moja! Praksa, ki smo si jo kot kratkohlačniki pridobili med vojno, je le pustila nekaj posledic.

»Vidiš ga, starega ravdsica«, vzklikne Miklavžin, ko mu pokažem ujeto ribo. Ugotovili smo, da jo je nekdo s kamenjem zadel, saj je imela ob hrbtici plavuti precejšnjo rano, kar pa mojega uspeha prav gotovo nič ne zmanjšuje. Riba je riba in rana gor ali dol.

Za deseto uro smo se dogovorili, da se zopet zberemo ob gostilni pri mostu. Počasi se zbiramo. Vsi prihajajo praznih rok, le Juteršek je ulovil pravo potočno postrv, ki je imela kar 42 cm. Izjemno lep primerek! Med najbolj nesrečnega ribiča tega dne pa moramo prav gotovo prišteti Toneta Privošnika. Ob ustju Bolske je zategnil sulca, vleče ga proti sebi in kliče na pomoč. Marjan odloži palico in hiti pomagat, da bi ukrotil podivjanega sulca, ki se je otepal zapetega trnka. Še malo, pa bo po njem... Takrat pa frrrrk... močan sunek in trnek ostane prazen, sulc pa krene nazaj proti globoki vodi, svoboden in bogatejši za izkušnjo...

Ob mostu je namakal Suler! Ob joni se je vrtel sulc (po pravici bodi povedano, še danes se vrti!), kj ima takole precej več kot meter in menda tudi precej preko deset kilogramov. Zaman mu nastavlja vabo, kralj Savinje ostane lepo pod skalo...

No, povedati velja, da je tega dne tudi Jože Potočnik zapel, toda tudi njemu je mrcina pobegnila nazaj v bistro vodo...

Po vsem tem verjetno ni potrebno še posebej poudariti, da nismo ulovili prav nobenega sulca, kar pa je seveda čisto postranska stvar. Preživelimo smo prečudovit dopoldne in če česa ni manjkalo, potem prav gotovo dobre volje ni. Sal in dovtipov je bilo več kot dovolj in smeha seveda tudi. In tako kot meni ni pomagala moja »plehnata« vaba, tudi Borisu Debiču ni njegova, pa čeprav jo je opremil še s kolajno, kot je v šali dodal. In kot vedno, tudi tokrat nismo bili krivi mi, da nismo dobili nič. Krive so bile objektivne okoliščine in to je prebistra in prenzika voda! He vedno se najde izgovor, samo, da je ta tokrat resničen. Verjemite!

Stisk roke in dober prijem, pa smo se poslovili. Še dva dni potem sem čutil na podpiatih vsak kamen, na katerega sem stopil. Tudi to sodi k rekreaciji, kakor sodi k njej tudi sreča. In Marjan Juteršek jo je imel, saj je že čez nekaj dni ujel sulca, skoraj meter dolgega! Na svidenje in dober prijem!

Tekst in slike: BERNI STRMCNIK

Takole so počivali ribiči po napornem lovu. Miklavžin pa kar naenkrat vstane in pravi: »Poglejte fantje, tamle plava tisti sulc, ki ste mu prizanesli...« Ha, ha, pa še res je. Kar vsem je bilo prizaneseno!

KOVINOTEHNA

V IDEAL!

Blagovnica veletrgovskega podjetja KOVINOTEHNE je v upravni stavbi na Mariborski cesti. Imenuje se IDEAL. Zakaj? IDEAL? Najbrž zato, ker je izbira blaga, ki ga v tej trgovini prodajajo, res IDEALNA.

Oglejmo si, recimo, oddelek s ploščami! Čudovito opremljenih albumov s ploščami operne glasbe — Traviata, Aida, Tosca, Carmen — nimajo povsod. Seveda pa bodo mnogi posegali po ploščah zabavne in narodno-zabavne glasbe. Izbire je med temi še več. Klasični jazz, festivalske melodije letošnjega leta na ploščah ali kasetah — idealna izbira za vsakega ljubitelja glasbe.

NOVI tednik

46

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško Slovenske Konjice Sentjur Smarje pri Ješah in Zalec — Uredništvo: Celje Gregorčičeva 5 poštni predaj 161; Naročnina in glasi: Trg V kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik Jože Voltan; Tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič — Izdaja ga ČGP »Delo« — Tisk in glenje: ČGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 1 din — Celoletna naročnina 48 din, polletna 24 din. Tekoči račun 50102-601-20012. ČGP »DELO« Ljubljana — Tel.: uredništvo 223-69 in 231-05, mali oglasi in naročnina 228-00